

การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการ
เรียนรู้แบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รวิษฏา ศรีมงคล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2562

**Development of Thai Reading Comprehension Ability using SQ3R
Method for Prathom Suksa 4 Students**

Rawisada Srimongkol

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
For the Degree of Master of Education Program
Department of Curriculum and Instruction
College of Education Sciences, Dhurakij Pundit University**

2019

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาความสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เสนอโดย นางสาวรวิษญา ศรีมงคล

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองเอม

ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองเอม)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สุดคนึง นฤพนธ์จิรกุล)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภารัตน์ แสงจันทร์)

วิทยาลัยครุศาสตร์รับรองแล้ว

..... คณบดีวิทยาลัยครุศาสตร์
(อาจารย์ ดร.พงษ์ภิญโญ แม้น โกศล)

วันที่ 14 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2562

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ชื่อผู้เขียน	รวิษฎา ศรีมงคล
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองएम
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านป่าบง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 19 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ Paired Sample t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47 และนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ วิชาภาษาไทย นักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 23.42, sig = .000$) 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean= 4.50 S.D. = 0.54)

คำสำคัญ : การอ่านเพื่อความเข้าใจ, การจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R, วิชาภาษาไทย

Thesis Title	Development of Thai Reading Comprehension Ability using SQ3R Method for Prathom Suksa 4 Students
Author	Rawisada Srimongkol
Thesis Advisor	Asst. Prof. Dr. Anchali Thongaime
Department	Curriculum and Instruction
Academic Year	2018

ABSTRACT

The objectives of this experimental research were 1) to examine Thai reading comprehension ability of Prathom Suksa 4 students, 2) to examine the achievement of Thai reading comprehension before and after the instruction using the SQ3R method, and 3) to investigate the students' satisfaction level towards the SQ3R method. The participants were 19 Prathom Suksa 4 students from Ban Pabong, Sansai District, Chiangmai, studying in the second semester of academic year 2018. The research instruments included 1) lesson plans of Thai reading comprehension using the SQ3R method, 2) the Thai language achievement test, and 3) the questionnaire on students' satisfaction towards the SQ3R method. Statistics used in this research were percentage, mean scores, standard deviation, and paired samples t-test.

The results revealed that 1) the scores in relation to Thai reading comprehension ability of 17 students (89.47%) passed the criterion score, while 2 students (10.53%) did not pass the set criteria, 2) the students' posttest average scores were significantly higher than their pretest average scores at the .05 level ($t = 23.42$, $sig = .000$), and 3) the overall level of student satisfaction towards the Thai reading comprehension using the SQ3R method was at a high level (Mean = 4.50, S.D. = 0.54).

Keywords: Reading comprehension, SQ3R instruction, Thai subject

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีทั้งนี้ได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี ทองेम อาจารย์ที่ปรึกษาในการทำวิจัยที่ตลอดเวลาให้คำปรึกษา ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ และให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการวิจัย ตลอดจนการตรวจปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องของงานวิจัย ทำให้งานวิทยานิพนธ์มีคุณค่า และเป็นประโยชน์ ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร. ไพฑูรย์ สีนลาร์ตัน ประธานกรรมการ สอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี ทองेम ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภารัตน์ แสงจันทร์ และอาจารย์ ดร. สูดคนึง นฤพนธ์จิรกุล ที่เมตตาเป็นคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และได้ให้คำปรึกษาพร้อมทั้งชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ส่งผลให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วยความเคารพยิ่ง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. ไพทยา มีสัตย์ อาจารย์ ดร. จตุพร มีสกุล และ อาจารย์ สิริลักษณ์ หุ่นศรีงาม ผลพานิช ที่เมตตาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทุกท่าน ตลอดทั้งเจ้าหน้าที่ ผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการมานพ เลี่ยมสุวรรณ คุณครูบัวไข วงศ์นาคี และคณะครู โรงเรียนบ้านป่าบง ที่ให้ความอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในการดำเนินการงานวิจัยให้ สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ครอบครัวและกัลยาณมิตรทุกท่าน ที่คอยสนับสนุนและเป็นกำลังใจในการทำงานวิจัยครั้งนี้จนประสบผลสำเร็จ

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องสักการะแก่คุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ทุกท่านที่กรุณาวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

รวิษฎา ศรีมงคล

สารบัญ

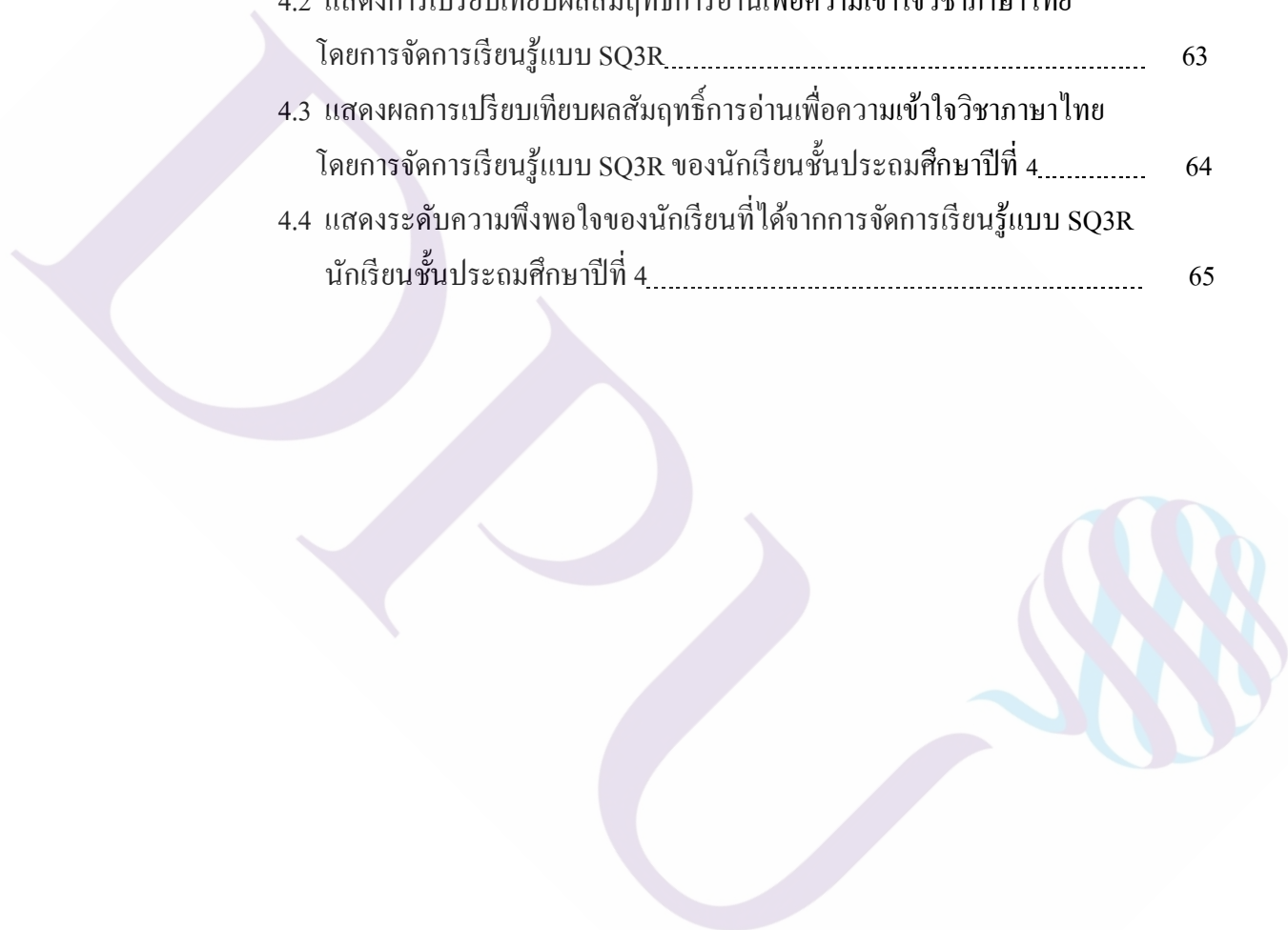
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฉ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านป่าบง.....	8
2.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่าน.....	20
2.3 การอ่านเพื่อความเข้าใจ.....	22
2.4 การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R.....	32
2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	37
2.6 ความพึงพอใจ.....	41
2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	52
3.1 กลุ่มเป้าหมาย.....	52
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	52
3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	52
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
4. ผลการศึกษา.....	60
4.1 ผลการศึกษาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการ เรียนรู้แบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	61
4.2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการ เรียนรู้แบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	63
4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการ จัดการเรียนรู้แบบ SQ3R.....	65
5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	68
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	71
5.2 อภิปรายผล.....	72
5.3 ข้อค้นพบจากการวิจัย.....	74
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	75
บรรณานุกรม.....	76
ภาคผนวก.....	85
ก ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้.....	86
ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย.....	171
ค แบบสอบถามความพึงพอใจ.....	181
ประวัติผู้เขียน.....	184

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 แสดงคะแนน/ร้อยละ ของแบบทดสอบทำขบทการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 19 คน.....	61
4.2 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R.....	63
4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	64
4.4 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้จากการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.....	65

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2551 ได้ให้ความสำคัญต่อการใช้ภาษาไทย โดยกล่าวไว้ใน หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญ ทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ข้อ (4) ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง และให้ความสำคัญกับการอ่านดังปรากฏใน มาตรา ๒๔ การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ข้อ (3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็นทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นที่คนจะต้องเรียนรู้เพื่อเตรียมพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา คุณภาพของคนเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้สามารถใช้ชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถที่จะเผชิญการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายจากกระแสโลกได้ การเรียนในศตวรรษที่ 21 จึงให้ความสำคัญกับทักษะ ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หรือเครือข่าย P21 ได้มีการพัฒนาวิสัยทัศน์เพื่อความสำเร็จของผู้เรียน โดยจำเป็นต้องสร้างการเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะในด้านต่าง ๆ (วิจารณ์ พานิช, 2556) ได้แก่ ทักษะชีวิตและอาชีพ ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี ทักษะสาระวิชาหลัก (การอ่าน การเขียน การคิด และทักษะการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21) โดยทักษะข้างต้นจำเป็นต้องมีระบบการสนับสนุนการศึกษาที่จำเป็น ได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้ การประเมินผล หลักสูตรและวิธีการสอน การพัฒนาวิชาชีพ และบรรยากาศการเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากขึ้น

จากสภาพการณ์ปัจจุบันปัญหาการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนของนักเรียนไทย มีแนวโน้มทวีความรุนแรงสูงขึ้น นักเรียนขาดนิสัยรักการอ่านทำให้ทักษะดังกล่าวไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างเท่าที่ควรจะเป็น หลักสูตรแกนกลางศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เล็งเห็นถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้กำหนดแนวทางพัฒนาผู้เรียนที่เน้นให้มีความสามารถทาง

ด้านทักษะการอ่าน แล้วสามารถนำสิ่งที่อ่านหรือสารที่ได้รับไปผ่านกระบวนการคิดอย่างมีระบบ เพื่อผู้เรียนสามารถสร้างข้อสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านได้อย่างมีวิจารณญาณ เล่าสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ ได้ด้วยการเล่าหรือเขียนได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา เหมาะสมกับระดับชั้นหรือวัยผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช, 2551น. 11)

กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน และประโยชน์ของการอ่าน จับใจความ จึงกำหนดเรื่องการอ่านไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน โดยกำหนด เป็นตัวชี้วัดชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ว่า ผู้เรียนต้องมีความสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากเรื่องที่อ่าน และวิเคราะห์แสดงความคิดเห็น ดีความสรุปความ หาคำสำคัญในเรื่องที่อ่าน นำความรู้ความคิดจากการอ่าน ไปใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, น. 15)

การเรียนวิชาภาษาไทย ทักษะหนึ่งที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งนั้นคือ การอ่าน ดังที่ พรรณิการ์ สมักร (2557, น.1) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน เป็นทักษะพื้นฐานทางภาษาที่สำคัญต่อการเรียนรู้ พัฒนาสติปัญญา ตลอดจนช่วยส่งเสริมวิจารณญาณและประสบการณ์ของผู้อ่าน แม้จะไม่ใช้ ประสบการณ์โดยตรงแต่ก็ทำให้ผู้ที่อ่านมากมีความรู้ความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น และเป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยให้สามารถสร้างองค์ความรู้ซึ่งนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้ ปัจจุบัน กิจกรรมการอ่านได้เข้ามามีบทบาทเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตประจำวันตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีข้อมูลข่าวสารด้านต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้ผู้คนต้องขวนขวายหา ความรู้เพื่อให้ก้าวทันโลก ทันเหตุการณ์ โดยอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้อง ผู้ที่มีทักษะด้านการอ่านที่ดีจะสามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการอ่าน ไปใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจ รู้แนวทางการแก้ปัญหา ตลอดจนรู้วิธีการที่จะนำข้อมูลเหล่านั้น มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตเพื่อพัฒนาตนเอง สังคม และประเทศชาติได้

การอ่านประเภทหนึ่งที่นักเรียนควรจะได้รับคือการฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ เพราะ เป็นประโยชน์อย่างมากในการแสวงหาความรู้ คือ การอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งถือเป็นทักษะพื้นฐาน ในการอ่าน เด็กจะสามารถตอบคำถาม หรือเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ ทักษะที่ควรปลูกฝัง หรือพัฒนา ในตัวเด็กคือ การอ่านโดยให้เข้าใจภาพรวม ประกอบกับแกนเรื่องสำคัญที่เรื่องนั้นต้องการจะสื่อถึง ดังที่ จิตรภรณ์ ดั่งจุมพล (2543, น. 25) สรุปความเข้าใจในการอ่าน ไว้ดังนี้ เป็นความสามารถ ในการอ่านที่ต้องอาศัยความสามารถทางภาษา และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ในการแปล

ความดีความกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ได้ความหมายของภาษาจากเรื่องที่อ่าน ตลอดจนสรุปความคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่านได้ สำหรับ บังอร วิกกรมคุณาพร (2551, น. 16) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นความสามารถ ในการใช้วิจารณญาณ สรุปสาระสำคัญได้ ดีความได้ วิเคราะห์ได้ ประเมินได้ วิจารณ์ได้ ขยายความได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ตามที่ตนตั้งไว้ได้ รวมทั้งต้องมีความสามารถในระดับ ความเข้าใจตามตัวอักษร ระดับดีความ ระดับวิเคราะห์ ความ และระดับประยุกต์และนำไปใช้ ดังนั้นจึงสรุปความหมายของความเข้าใจในการอ่าน ได้ว่าการอ่านเป็นการผสมผสาน ระหว่างความรู้เดิมและความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน โดยสามารถสรุป วิเคราะห์ วิจารณ์ และนำความรู้ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่าน มีวิธีสอนหลายวิธีที่สามารถนำมาจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้นได้ เช่น วิธีสอนตามแนวคิดหมวกหกใบ การสอนแบบ 5W1H การสอนแบบ KWL-PLUS วิธีการสอนแบบบูรณาการ เป็นต้น แต่มีวิธีหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเข้าใจภาพรวมและแก่นเรื่องสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ คือ วิธีการสอนแบบ SQ3R ซึ่งเป็นแนวคิดของ ฟรานซิส โรบินสัน (Francis Robinson) ผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านมหาวิทยาลัยโอไฮโอ ที่ได้เสนอยุทธวิธีการสอนอ่านที่สามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว จดจำได้ดีและทบทวนเรื่องราวที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย การอ่าน 5 ขั้นตอน คือ 1) S (Survey) การสำรวจ 2) Q (Question) การตั้งคำถาม 3) R1 (Read) การอ่าน 4) R2 (Recite) การจดจำ 5) R3 (Review) การทบทวน ซึ่งการสอนด้วยวิธี SQ3R เป็นวิธีหนึ่งซึ่งช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ (พรรณการ์ สมัคร, 2557:6) เช่นเดียวกับ ชนัดดา แนบเกษตร (2535, น. 22) ก็ได้กล่าวถึงประโยชน์ของวิธีการอ่านแบบ SQ3R ว่า “SQ3R เป็นวิธีการอ่านที่เตรียมการอ่าน เพื่อจัดระเบียบโครงสร้างทางสมองของผู้อ่าน ผู้อ่านสามารถตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน และสามารถคิดคาดการณ์ล่วงหน้าได้ด้วยตนเอง และเป็นวิธีการอ่านที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าค้นพบบางสิ่งบางอย่างที่อ่านแบบเฉพาะเจาะจงมากกว่าเถลไถลไปโดยปราศจากจุดหมาย ในสิ่งที่อ่าน ตลอดจนผู้อ่านสามารถประเมินความเข้าใจในการอ่านได้ด้วยตนเอง”

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกทำการวิจัยกับเด็กนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยต้องการจะพัฒนาทักษะด้านการอ่านจับใจความ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเหมาะสมกับช่วงวัย และเป็นทักษะสำคัญที่เด็กควรรู้รวมทั้งปฏิบัติได้ และจากการที่ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพของการสอนโดยใช้วิธี SQ3R นั้นจะเห็นได้ว่าสามารถเสริมสร้างทักษะการอ่านจับใจความได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการอ่านเป็นการอ่านอย่างมีจุดหมาย ผู้อ่านจะได้ฝึกการตั้งคำถาม (Question) ในระดับต่ำไปจนถึงคำถามระดับสูง ซึ่งจะช่วยพัฒนาการทำความเข้าใจเนื้อหาและจับใจความได้ตรงประเด็น ในขั้นสำรวจ (S = Survey) ผู้อ่านจะได้อ่านสำรวจเพื่อให้เห็นภาพกว้าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้น

เพื่อดูขอบเขตของเนื้อหาอย่างคร่าว ๆ ในขั้นการอ่าน (R = Read) ผู้อ่านจะเกิดการเรียนรู้ เพราะในขั้นนี้ผู้อ่านต้องอ่านอย่างตั้งใจและทำความเข้าใจเนื้อหาอย่างจริงจังและท่องจำหรืออ่านซ้ำในขั้นการจดจำ (R = Recite) และสุดท้ายในขั้น การทบทวน (R = Review) ผู้อ่านจะได้ทบทวนประเด็นสำคัญและประเมินค่าสิ่งที่อ่านอย่างมีเหตุผล จะเห็นได้ว่าการอ่านแต่ละขั้นตอนมีความเป็นระบบและชัดเจน ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำข้อมูลที่ได้รับการอ่านไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทย โดยจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
2. การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R อยู่ในระดับมาก

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายคือ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านป่าบง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 19 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R

- ตัวแปรตาม

. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบ SQ3R

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ หน่วยการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยที่ใช้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านป่าบง แบ่งออกเป็น 4 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เงาะป่า

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง พระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุตสาคร

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง นิราศเดือน

4. ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 12 ชั่วโมง

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

การอ่าน หมายถึง กระบวนการที่สำคัญในการเรียนรู้และเป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันที่เทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ๆ มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว การอ่านนับว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการไขไปสู่ความรู้ต่างๆ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านจึงนำความรู้ที่ได้นั้นมาพัฒนาตนเองทั้งด้านสติปัญญาและจิตใจ นอกจากนี้ประสบการณ์ในการอ่านยังทำให้เป็นผู้ที่เข้าใจสถานการณ์ที่เผชิญได้รวดเร็วยิ่ง สามารถแก้ไขเหตุการณ์ได้อย่างทันที่ ทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตไปในทางที่ดีขึ้น

การอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการอ่านทำความเข้าใจตอบคำถาม บอกความหมายคำศัพท์ และ โครงสร้างของเรื่องได้ถูกต้องหลังจากการเรียนการสอนสิ้นสุดแล้ว ซึ่งวัดออกมาในรูปของคะแนน โดยใช้แบบทดสอบทำขบทเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เทคนิค SQ3R หมายถึง วิธีสอนโดยใช้เทคนิคดังนี้ S ย่อมาจาก “Survey” Q ย่อมาจาก “Question” R ย่อมาจาก “Read” R ย่อมาจาก “Recite” R ย่อมาจาก “Review” โดยมีความหมายดังนี้

ขั้นที่ 1 Survey (S) คือ ดูเป็นการอ่านแบบผ่านไปคร่าวๆก่อนเพื่อสำรวจหาจุดสำคัญของเรื่อง การอ่านในขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลานานเกินไป การอ่านอย่างคร่าวๆนี้จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดต่างๆได้

ขั้นที่ 2 Question (Q) คือ ถามคำถามซึ่งสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญๆ ในเรื่องที่อ่านว่า อะไร ทำไม ใคร เมื่อไหร่ เกี่ยวข้องกับอะไร การตั้งคำถาม โดยการเปลี่ยนหัวข้อให้เป็นคำถามนี้จะทำให้ผู้อ่านมีความอยากรู้อยากเห็น ดังนั้นจึงเพิ่มความเข้าใจในการอ่านมาก

ขั้นที่ 3 Read (R) คือ อ่าน ในขั้นนี้หมายถึงการอ่านเพื่อความเข้าใจและจับประเด็นสำคัญๆอ่านเพื่อหาคำตอบนั้นคืออ่านตั้งแต่ต้นจนจบตอนของหัวข้อแรก การอ่านในขั้นตอนนี้เป็นการอ่านอย่างกระตือรือร้น เพื่อที่จะหาคำตอบได้ในขั้นที่สอง

ขั้นที่ 4 Recite (R) คือ ท่อง เมื่ออ่านแต่ละบทควรหยุดท่องประเด็นสำคัญๆเพื่อให้จำได้

ขั้นที่ 5 Review (R) คือ ทวน ทบทวนหัวข้อประเด็นต่างๆที่ได้จดบันทึกไว้หลังจากที่อ่านจบ ทบทวนเรื่องที่อ่าน โดยใช้สำนวนภาษาของตนเองพร้อมบอกรายละเอียดของเรื่อง การทำเช่นนี้จะทำให้ผู้อ่านระลึกถึงเรื่องที่อ่านถ้าระลึกข้อมูลไม่ได้ ให้ย้อนกลับไปอ่านสิ่งที่ผู้อ่านได้จดบันทึกไว้

ผลสัมฤทธิ์อ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ผลคะแนนจากแบบทดสอบวัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึมนักคิดของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ3R ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้พัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. นักเรียนเกิดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R
3. ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าบรรลุตามวัตถุประสงค์ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านป่าบง
- 2.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่าน
 - 2.2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2.2 ความสำคัญของการอ่าน
- 2.3 การอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 2.3.1 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 2.3.2 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 2.3.3 ระดับความเข้าใจในการอ่าน
 - 2.3.4 เทคนิคการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 2.3.5 การประเมินความเข้าใจในการอ่าน
- 2.4 การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R
 - 2.4.1 ความเป็นมาของการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R
 - 2.4.2 ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R
 - 2.4.3 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R
 - 2.4.4 ประโยชน์ของการอ่านแบบ SQ3R
- 2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.6 ความพึงพอใจ
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านป่าบง

2.1.1 ส่วนนำ

2.1.1.1 ความนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาระภูมิศาสตร์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ สพฐ. 1239 / 2560 ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2560 และคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ 30 / 2561 ลงวันที่ 5 มกราคม 2561 ให้เปลี่ยนแปลงมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) โดยมคำสั่งให้โรงเรียนดำเนินการใช้หลักสูตรในปีการศึกษา 2561 โดยให้ใช้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 4 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2561 เป็นต้นมา ให้เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศ โดยกำหนดจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนมีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพ มีคุณภาพและมีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

โรงเรียนบ้านป่าบง จึงได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาระภูมิศาสตร์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เพื่อนำไปใช้ประโยชน์และเป็นกรอบในการวางแผนและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาและจัดการเรียนการสอน โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ให้มีกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ โดยมีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด โครงสร้างเวลาเรียน ตลอดจนเกณฑ์การวัดประเมินผลให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้โรงเรียนสามารถกำหนดทิศทางในการจัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนในแต่ละระดับตามความพร้อมและจุดเน้น โดยมีกรอบแกนกลางเป็นแนวทางที่ชัดเจนเพื่อตอบสนองนโยบายไทยแลนด์ 4.0 มีความพร้อมในการก้าวสู่สังคมคุณภาพ มีความรู้อย่างแท้จริง และมีทักษะในศตวรรษที่ 21

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในเอกสารนี้ ช่วยทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในทุกระดับเห็นผลคาดหวังที่ต้องการในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชัดเจนตลอดแนว ซึ่งจะสามารถช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับท้องถิ่นและสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาหลักสูตรได้อย่างมั่นใจ ทำให้การจัดทำหลักสูตรในระดับสถานศึกษามีคุณภาพและมีความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้เกิดความชัดเจนเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และช่วย

แก้ปัญหาการเทียบโอนระหว่างสถานศึกษา ดังนั้นในการพัฒนาหลักสูตรในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติจนถึงสถานศึกษา จะต้องสะท้อนคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งเป็นกรอบทิศทางในการจัดการศึกษาทุกรูปแบบ และครอบคลุมผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดหวังได้ทุกฝ่าย ที่เกี่ยวข้องทั้งระดับชาติ ชุมชน ครอบครัว และบุคคลต้องร่วมรับผิดชอบ โดยร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง ในการวางแผน ดำเนินการ ส่งเสริมสนับสนุน ตรวจสอบ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข เพื่อพัฒนาเยาวชนของชาติไปสู่คุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

2.1.1.2 วิสัยทัศน์หลักสูตร

หลักสูตรโรงเรียนบ้านป่าบาง พุทธศักราช 2561 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) เป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้สู่มาตรฐานสากลและเป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกาย ความรู้คู่คุณธรรม มีความเป็นผู้นำของสังคมมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกโดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาในการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

2.1.1.3 วิสัยทัศน์โรงเรียน

นักเรียน โรงเรียนบ้านป่าบางมีความรู้ตามมาตรฐานการศึกษา อนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นและดำรงตนอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.1.1.4 เป้าประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีทักษะชีวิต มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดี นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางการดำเนินชีวิต เป็นผู้นำที่ดีของสังคมและมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้และการสื่อสารอย่างหลากหลาย ผู้เรียนมีศักยภาพเป็นพลโลก (World Citizen)

2. เพื่อให้สถานศึกษามีระบบการบริหารและจัดการศึกษาด้วยระบบคุณภาพ (Quality System Management) เพื่อรองรับการกระจายอำนาจอย่างทั่วถึง

3. เพื่อให้บุคลากรทุกคนมีทักษะวิชาชีพในการพัฒนาการเรียนการสอนและใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีที่ทันสมัยระดับการจัดการเรียนการสอนเทียบเคียงมาตรฐานสากล (World Class standard)

4. เพื่อให้การใช้งบประมาณและทรัพยากรของทุกหน่วยงานเป็นไปตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

2.1.1.5 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรโรงเรียนบ้านป่าบง พุทธศักราช 2561 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาการขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสมการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม สามารถอยู่ได้ในประชาคมอาเซียน และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

2.1.1.6 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรโรงเรียนบ้านป่าบาง พุทธศักราช 2553 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีใจรักชาติ ศาสน์ และสถาบันพระมหากษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์ สุจริต มีคุณธรรม จริยธรรมที่ดีงาม
3. มีวินัย เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีวินัย มารยาทในทางที่ดี ปฏิบัติตนตามกฎระเบียบของโรงเรียน สังคมและประเทศชาติ
4. ใฝ่เรียนรู้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ศึกษาแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง และมุ่งมั่นเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาจนเป็นกิจนิสัย

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

ท 14101 ภาษาไทย 4
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา 160 ชั่วโมง

ศึกษาการอ่านออกเสียง การอธิบายความหมายของคำ ประโยค และสำนวน การอ่านเรื่องสั้นๆ ที่อ่าน อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ เรื่องราวของประเทศในอาเซียน เรื่องราวเกี่ยวกับภัยพิบัติ เรื่องราวเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง การอ่านหนังสือ ที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ การเขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสมการเขียนแผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพความคิด การเขียนย่อความจากเรื่อง สั้นๆ การเขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา การเขียนบันทึกและเขียนรายงาน การเขียนเรื่องตามจินตนาการ การมีมารยาทในการเขียน การจำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น สรุปความจากการฟังและดู ฟังดูงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ เรื่องราวของประเทศในอาเซียน เรื่องราวเกี่ยวกับภัยพิบัติ เรื่องราวเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง การพูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู การตั้งคำถาม และตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู การรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจาก การฟัง การดู และการสนทนาการมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด การสะกดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่างๆ การระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค การใช้พจนานุกรม ค้นหาคำ และบริบทหาความหมาย ของคำ การแต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักภาษา การแต่งบทหรือกรอกรองและคำขวัญ การบอกความหมายของสำนวน การเปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นได้ การระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้าน หรือนิทานคติธรรม นิทาน เช่น การอธิบายข้อคิดจากการอ่าน การร้องเพลงพื้นบ้าน การท่องจำบทอาขยาน และบทหรือกรอกรองที่มีคุณค่า โดยใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิดอ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจ อย่างสม่ำเสมอ ใช้กระบวนการอ่าน สร้างความรู้และความคิด ใช้กระบวนการเขียน พัฒนางานเขียน มีทักษะในการคัดลายมือ เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ใช้การราชาศัพท์ และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทหรือกรอกรอง เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด มีนิสัยรักการอ่าน อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ มีมารยาทในการอ่าน มีมารยาทในการเขียนและมีนิสัยรักการอ่าน เห็นคุณค่าสิ่งทีอ่าน มีวิจารณ์ญาณและสร้างสรรค์ มีมารยาทในการ ฟัง ดู และการพูด เห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน

รหัสตัวชี้วัด

ท.1.1 ป.4/1 ,ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4, ป.4/5, ป.4/6 ,ป.4/7 ,ป.4/8

ท.2.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3 ,ป.4/4, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7, ป.4/8

ท.3.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3 ,ป.4/4, ป.4/5, ป.4/6

ท.4.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7

ท.5.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3 ,ป.4/4

รวมทั้งหมด 33 ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชาพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านป่าบง
เวลา 160 ชั่วโมง

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	หลักภาษาและ การใช้ภาษาไทย มาตรา ก กา... จำไว้หนาไม่มี ตัวสะกด	ท 4.1 ป.4/1	คำที่ไม่มีตัวสะกดทุกคำ จัดเป็นคำ ในมาตรา ก กา	4	4
2	มาตราตัวสะกด... มีทั้งหมด 8 มาตรา	ท 4.1 ป.4/1	ตัวสะกดเป็นส่วนประกอบหนึ่ง ของคำ เสียงตัวสะกดมี 8 มาตรา บางมาตรามีพยัญชนะที่เป็น ตัวสะกดตัวเดียว บางมาตรามี พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดหลายตัว	4	4
3	ไทรยางศ์...สร้างคำ	ท 4.1 ป.4/1	พยัญชนะไทย 44 ตัว แบ่งตาม ระดับเสียงของพยัญชนะได้เป็น อักษรสูง อักษรกลาง และอักษร ต่ำ ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์หนึ่งที่ใช้ใน การผันอักษร	4	4

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
4	คำเป็น คำตาย... ดูง่ายไม่ยาก	ท 4.1 ป.4/1	คำที่ไม่มีตัวสะกดและประสม สระเสียงสั้นกับคำที่มีตัวสะกดอยู่ ในมาตรา กก กค กบ ทุกคำ เรียกว่า คำเป็น ส่วนคำที่ไม่มี ตัวสะกดและประสมสระเสียงยาว รวมทั้งคำที่ประสมสระ ะ-า-ใ-เ- -า กับคำที่มีตัวสะกดอยู่ในมาตรา กง กม เกย เกอว กน ทุกคำ เรียกว่า คำตาย	4	4
5	วรรณยุกต์...สิ่ง สำคัญผันอักษร	ท 4.1 ป.4/1	วรรณยุกต์มีทั้งเสียงและรูปคำทุก คำ มีเสียงวรรณยุกต์แม้จะไม่มีรูป วรรณยุกต์ ปรากฏ การผันคำตามเสียงวรรณยุกต์จะ ทำให้คำเดิมมีเสียงเปลี่ยนไปและ ความหมายก็เปลี่ยนไปด้วย	4	4
6	คำพ้อง... ต้องพิจารณา	ท 4.1 ป.4/1	คำพ้องมีทั้งคำที่เขียนเหมือนกัน และอ่านออกเสียงเหมือนกัน การ ฝึกอ่านและเขียนเป็นประจำจะทำ ให้อ่าน เขียน และใช้คำต่าง ๆ สื่อสาร ได้ถูกต้อง	4	4
7	คำนาม...ใช้เรียก ตามชื่อ	ท 4.1 ป.4/2	คำที่ใช้เรียกชื่อคน พืช สัตว์ สิ่งของ สถานที่และสิ่งต่างๆ จัดเป็นคำนาม	4	4
8	คำแทนชื่อ...นี่คือ สรรพนาม	ท 4.1 ป.4/2	คำที่ใช้เรียกแทนคำนามในการ สนทนา จัดเป็นคำสรรพนาม ซึ่งมี ทั้งคำสรรพนาม สำหรับใช้แทนผู้ พูด ผู้ฟัง และผู้ที่กล่าวถึงคำสรรพ	4	4

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			นามช่วยให้การสื่อสารกระชับ เพราะไม่ต้องกล่าวค่านามนั้นซ้ำ		
9	คำกริยา...สื่ออาการ	ท 4.1 ป.4/2	คำที่แสดงอาการหรือการกระทำ ของนามและสรรพนามซึ่งเป็น ประธานของประโยค เรียกว่า คำกริยา คำกริยาบางคำมีใจความ สมบูรณ์ในตัว ไม่ต้องมีกรรมมา ต่อท้าย แต่คำกริยาบางคำต้องมี กรรมมาต่อท้ายจึงจะได้ใจความ สมบูรณ์	4	4
10	คำวิเศษณ์... ขยายคำจำให้แม่นยำ	ท 4.1 ป.4/2	คำที่ทำหน้าที่ขยายคำต่างๆ ให้มี ความหมายชัดเจนขึ้น เรียกว่า คำ วิเศษณ์ สามารถขยายได้ทั้ง ค่านาม คำสรรพนาม คำกริยาและ คำวิเศษณ์	4	4
11	อ่านเขียนอย่างไร... ต้องใช้พจนานุกรม	ท 4.1 ป.4/3	พจนานุกรมใช้อ้างอิงการเขียน สะกดคำ การอ่านคำ ความหมาย ของคำ รวมทั้งชนิดและที่มาของ คำ	4	4
12	ภาษาไทยน่าเรียน... ฝึกเขียนด้วย ประโยค	ท 4.1 ป.4/4	ประโยคเกิดจากการนำคำหรือ กลุ่มคำ มาเรียบเรียงให้ได้ใจความ เพื่อใช้สื่อสาร	4	3
13	กลอนสี่...วรรคละ สี่คำ จำได้ง่าย	ท 4.1 ป.4/5	กลอนสี่เป็นบทร้อยกรองที่มี ๔ วรรค วรรคละ ๔ คำ บทร้อยกรอง จะมีสัมผัสระหว่างวรรคและ ระหว่างบททำให้เกิดความ ไพเราะ	4	4

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
14	คำขวัญเตือนใจ... ให้ทำความดี	ท 4.1 ป.4/5	คำขวัญเป็นถ้อยคำที่มีเสียงคล้อง จอง ทำให้ไพเราะ และ มี ความหมายกินใจ สามารถจดจำ ได้ง่าย	4	2
15	คำพังเพยและ สุภาษิต...ให้ข้อคิด	ท 4.1 ป.4/6	คำพังเพยและสุภาษิตเป็นสำนวน ที่ให้ข้อคิด คติสอนใจในการ ดำเนินชีวิต ถ้อยคำมีลักษณะ กระชับ กินใจ ไพเราะ	4	4
16	ภาษาไทย มาตรฐาน-ภาษาถิ่น ...บอกความเป็น ไทย	ท 4.1 ป.4/7	ภาษาถิ่นเป็นภาษาที่ใช้สื่อสาร เฉพาะท้องถิ่นคำที่มีความหมาย อย่างเดียวกัน อาจใช้คำแตกต่าง กันในแต่ละถิ่น การเข้าใจ ความหมายของภาษาถิ่น ทำให้ การสื่อสารกับคนในท้องถิ่นดีขึ้น	4	4
18	เขียนงานานุกรณ... งานสร้างสรรค์	ท 2.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7, ป.4/8	การคัดลายมือได้ถูกต้องตาม หลักการเขียนตัวอักษรไทยและ สวยงามช่วยให้อ่านง่าย และเป็น การเชิดชูภาษาไทย การเขียน สื่อสารต้องใช้คำให้ถูกต้อง เหมาะสม สามารถสื่อความหมาย ได้ชัดเจน การเขียนแผนภาพโครง เรื่องและแผนภาพความคิด เป็น การจัดข้อมูลอย่างมีระบบ ทำให้ เข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น การ เขียนย่อความเป็นการสรุป ใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน จะ ทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องชัดเจน การ	25	3

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา ควรใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสม การเขียนบันทึกจากการศึกษาค้นคว้าช่วยให้มีความรู้และประสบการณ์ในการเขียนเพิ่มมากขึ้น การเขียนรายงานเป็นการนำเสนอข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้า การเขียนได้ถูกต้องครบถ้วนจะทำให้รายงานมีความน่าเชื่อถือ ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย การเขียนเรื่องตามจินตนาการเป็นการฝึกความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และจินตนาการ การมีมารยาทในการเขียนจะช่วยให้การถ่ายทอดความรู้ และความคิดของผู้เขียนไปสู่ผู้อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ		
19	ฟัง คำ รุ สนนทนา... ภาษาสื่อสาร	ท 3.1 ป.4/2, ป.4/3, ป.4/4, ป.4/5, ป.4/6	การพูดสรุปความจากการฟังและดู เป็นการพูดใจความสำคัญของเรื่อง ซึ่งผู้พูดต้องฟังและดูเรื่องนั้นอย่างตั้งใจ และมีวิจารณญาณ จึงจะทำให้พูดสรุปความได้ดี การพูดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกร่วมเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ต้องพูดอย่างมีเหตุผลสุภาพ และมีมารยาทจึงจะเกิดประโยชน์ต่อผู้พูด และผู้ฟัง การตั้งคำถาม และตอบคำถามเชิง	16	3

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			<p>เหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู ทำให้วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ และสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้ การพูดรายงานเป็นการนำเสนอข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าอย่างถูกต้องให้ผู้ฟังเข้าใจ ผู้พูดรายงานต้องมีทักษะในการพูด การพูดรายงานนั้นจึงจะสัมฤทธิ์ผล และได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ การมีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด ทำให้ได้รับความรู้ที่ดีมีประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน</p>		
20	วรรณคดีและวรรณกรรม บทละครเรื่องเงาะป่า	ท1.1 ป.4/3, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7, ท 5/1 ป.4/2, ป.4/4	<p>บทละครเรื่อง เงาะป่า พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวนี้มีเค้าเรื่องจริงของเงาะซาไก ซึ่งอาศัยอยู่แถบจังหวัดพัทลุง ในเนื้อเรื่องมีการใช้ภาษากี้อยู่ที่เป็นภาษาเงาะด้วย</p>	8	4
21	พระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุดสาคร	ท 1.1 ป.4/3, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7 ท 5/1 ป.4/2, ป.4/4	<p>เรื่องพระอภัยมณี เป็นนิทานคำกลอนที่สุนทรภู่แต่งได้อย่างสนุกสนาน เรื่องราวการผจญภัยลึกลับ น่าตื่นเต้นชวนให้ติดตาม และตื่นเต้นใจไปกับจินตนาการของกวี</p>	6	4

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
22	นิทานเทียบสุภาษิต เรื่อง น้ำผึ้งหยด เดียวก่อเหตุ	ท 1.1 ป.4/3, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7 ท 5.1 ป.4/1, ป.4/2	นิทานเทียบสุภาษิตเรื่อง น้ำผึ้ง หยดเดียวก่อเหตุ แสดงถึงสาเหตุ เพียงเล็กน้อยที่ทำให้เกิดเรื่องราว ใหญ่โตเพราะความขาดสติยั้งคิด	4	3
23	บทเห่กล่อม พระบรมมเหเรือ่ง จันระบำ	ท 1.1 ป.4/3, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7 ท 5.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/4	บทเห่กล่อมพระบรมมเหเรือ่ง จันระบำ เป็นผลงานประพันธ์ของ สุนทรภู่ เนื้อเรื่องกล่าวถึงนาง เมขลากับรามสูร ซึ่งเป็นตำนาน การเกิดฟ้าแลบ ฟ้าร้อง และฟ้าผ่า ตามความเชื่อของไทย	4	3
24	นิราศเดือน	ท 1.1 ป.4/3, ป.4/4,ป.4/6, ป.4/7 ท 5.1 ป.4/2, ป.4/4	นิราศเดือนของนายมี เป็น วรรณคดี ที่กล่าวถึงประเพณีไทย ทั้ง ๑๒ เดือน โดยบรรยายให้เห็น ถึงวิถีชีวิตและความเป็นไทย	6	4
25	คำประพันธ์สุภาษิต ...ให้ข้อคิดสอนใจ	ท 1.1 ป.4/3, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7 ท 5.1 ป.4/2, ป.4/4	ความดีที่เรากระทำไว้ จะทำให้ ผู้อื่นจดจำเราตลอดไป	4	3
26	บทละครพูดคำ กลอน เรื่อง พระ ร่วง	ท 1.1 ป.4/3, ป.4/5, ป.4/6, ป.4/7 ท 5.1 ป.4/1, ป.4/2, ป.4/4	บทละครพูดคำกลอนเรื่อง พระร่วง พระราชนิพนธ์ใน พระบาทสมเด็จพระมงกุฎ- เกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นวรรณคดีที่มี เนื้อหายกย่องวีรบุรุษ ปลุกฝัง	6	3

ลำดับ ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐาน การเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
			ความรักชาติและแสดงให้เห็นพลังของความสามัคคี		
27	เพลงพื้นบ้าน	ท 5.1 ป.4/3	เพลงพื้นบ้านจะใช้คำภาษาถิ่นเป็นเนื้อร้อง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ประจำถิ่น	4	3
28	บทอาขยาน	ท 5.1 ป.4/4	การท่องจำบทอาขยาน นอกจากจะช่วยฝึกความจำแล้วยังเป็นการปลูกฝังความคิดและคำสอนดี ๆ ให้ฝังแน่นอยู่ในตัวเราด้วย	4	4
รวม	160	100			

2.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่าน

2.2.1 ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงการอ่านและได้ให้ความหมายการอ่านไว้ ดังนี้
จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554, น. 20) ให้ความหมายว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการทางสติปัญญาที่รับรู้ เข้าใจความหมายโดยมีตัวอักษรและสัญลักษณ์เป็นสื่อกลางแปลออกมาเป็นความคิด ซึ่งต้องอาศัยจินตนาการและประสบการณ์เดิมเข้ามาเกี่ยวข้อง

แสนประเสริฐ ปานเนียม (2552, น. 19) ให้ความหมายว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรและสัญลักษณ์ทางภาษา เพื่อทำความเข้าใจและรับรู้ความหมาย โดยใช้กระบวนการทางสติปัญญา จินตนาการ และประสบการณ์เดิมเข้ามาเกี่ยวข้องพิจารณา ก่อนที่จะประมวลสิ่งที่อ่านให้กลายเป็นความรู้ และความคิดที่มนุษย์นำมาใช้ในการสื่อสารร่วมกันในสังคม

กานต์ธิดา แก้วกาม (2556, น. 23) ให้ความหมายว่า การอ่าน หมายถึง การสื่อสารระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน เป็นกระบวนการแปลความหมาย รับรู้ความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ โดยอาศัยประสบการณ์เดิมและจินตนาการของผู้อ่านมาช่วยพิจารณาความหมายของสิ่งที่อ่านจนเกิดความเข้าใจ

วิริยา วิริยารัมภา (2549, น. 21) ให้ความหมายไว้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการรับสารโดยอาศัยการแปลความจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ใช้แทนคำพูด ให้ได้ความหมายอย่างสมบูรณ์ ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านในการทำความเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์หรือ

ตัวอักษรที่อ่าน เข้าใจว่าผู้เขียนต้องการสื่อความหมายว่าอย่างไร จะต้องคิดและมีปฏิกิริยาต่อสิ่งที่อ่าน เพราะการอ่านไม่ใช่เพียงแค่การรับรู้เพียงอย่างเดียว

คูเปอร์และคณะ (Cooper and others, 1988, pp. 76-77) ให้ความหมายว่า การอ่าน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อเรื่อง เพื่อจัดรูปแบบความหมายของสารนั้นจากพื้นฐานประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเอง

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองในการรับสาร และแปรผลข้อมูล โดยใช้ความรู้ ความคิดและประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเอง ซึ่งถือเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นและจำเป็นอย่างยิ่ง

2.2.2 ความสำคัญของการอ่าน

นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงการอ่านและได้ให้ความหมายการอ่านไว้ ดังนี้

วิริยา วิริยารัมภา (2549, น. 23) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นทักษะสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ เมื่ออ่านแล้วทำให้ได้รับข้อมูลความรู้ต่างๆ ผู้อ่านสามารถนำความรู้นั้นไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสติปัญญาให้สูงขึ้น นอกจากนี้การอ่านยังเป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดและนำไปวินิจฉัยเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล

จันทร์เจ้า เทียรทวิ (2547, น. 24) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นกระบวนการที่รับรู้ความคิด ความเจริญก้าวหน้าของสังคมและเป็นการเชื่อมโยงความคิดของผู้เขียนกับผู้อ่านให้มีความเข้าใจไปในทางเดียวกัน ทำให้เกิดการประสานความคิดที่จะร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่าต่อสังคมอย่างดียิ่ง และที่สำคัญที่สุดการอ่านเป็นการสร้างความก้าวหน้าให้นักเรียนนักศึกษาและนิสิตที่จะค้นคว้าหาความรู้ได้อย่างกว้างขวางต่อไป

สิวกานต์ ปทุมสูติ (2540, น. 15) สรุปความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ ความรู้ ความคิด และวิจารณญาณให้คนเรามีความองงามทางวุฒิภาวะ วุฒิปัญญา และความสามารถได้ดียิ่งขึ้น

2. การอ่านส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาชีวิตและจิตวิญญาณของผู้อ่าน ให้เป็นไปในทางที่ดีงามได้โดยตัวเอง

3. การอ่านเป็นเสมือนสะพานเชื่อมประสานความรู้ความเข้าใจมวลมนุษยชาติทุกภาษาให้ถึงกัน ให้ถึงกัน ให้ประจักษ์ในความจริงเดียวกันและสามารถประกอบกิจการต่างๆอันเป็นประโยชน์ร่วมกันเป็นอย่างดี

กิตติกาญจน์ อินทเกตุ (2557, น. 19) สรุปความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์มาก การอ่านช่วยให้ผู้อ่านเกิดปัญญา ช่วยพัฒนาตนเองรู้จัก

ปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข และผ่านคลายความเครียดไม่เอาัดเอาเปรียบ และเป็นเกราะป้องกันตัวเองจากปัญหาต่างๆ ถ้ารู้จักใช้ความรู้ที่ได้จากการอ่านไปวิเคราะห์สิ่งที่เป็นประโยชน์

จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554, น. 21) สรุปความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ซึ่งเป็น หัวใจสำคัญในการเรียนการสอนทำให้เพิ่มพูนความรู้ความคิดที่กว้างขวางและมีการพัฒนาชีวิตที่ดี และมีประโยชน์ดังนั้น การอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องฝึกให้เกิดความชำนาญ

จากความสำคัญของการอ่านที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การอ่านเป็นหนึ่งในเครื่องมือในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพของมนุษย์ที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง อันจะนำมาซึ่งความรู้ความคิดที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านในการดำเนินชีวิต ศึกษาเล่าเรียน ประกอบอาชีพ อยู่ร่วมกันกับผู้อื่นในสังคม ตลอดจนช่วยยกระดับจิตใจ สร้างความเพลิดเพลิน ทำให้มนุษย์มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเมื่อใช้การอ่านในทางที่เป็นคุณ

2.3 การอ่านเพื่อความเข้าใจ

2.3.1 ความหมายของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนากระบวนการคิด ดังนั้นจำเป็นต้อง ศึกษาและเข้าใจในเรื่องการอ่าน นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

วิมลรัตน์ จตุรานนท์ (2540, น. 74) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจในการอ่านว่า การที่ผู้อ่านเก็บใจความสำคัญ เข้าใจความหมายและตีความหมาย ของเรื่องที่อ่านได้

จิตรารภรณ์ ค้วงจุมพล (2543, น. 25) สรุปความเข้าใจในการอ่าน ไว้ดังนี้ เป็นความสามารถในการอ่านที่ต้องอาศัยความสามารถทางภาษาและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ในการแปลความตีความกับเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ได้ความหมายของภาษาจากเรื่องที่อ่าน ตลอดจนสรุปความคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่านได้

สมุทรา เชนะพานิช (2546 , น. 73) ได้ให้ความหมายว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจคือ ความสามารถอันพึงประสงค์ จากสิ่งที่อ่านแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจในการอ่านเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับการศึกษา และประสบการณ์ในด้านต่างๆ ของแต่ละคน และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งของการอ่านถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจเลย ก็ไม่ถือว่าเป็นการสื่อความหมายอะไรทั้งสิ้นการอ่านจึงเป็นเรื่องของการสร้างมโนภาพ จากตัวหนังสือ ให้เกิดเป็นรูปธรรมขึ้นมาให้ได้เร็วที่สุดโดยมีความสามารถดังนี้

1. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ สามารถแยกแยะและสามารถประเมินได้ว่าอะไรที่ควรสนใจ
2. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องที้อ่านหรือความคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่า มีนัยสำคัญลึกซึ้งมากน้อยเพียงใด
3. สามารถสรุป ลงความเห็นจากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้องมีเหตุผล และ เชื่อมโยงได้
4. สามารถใช้วิจารณญาณ ของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุปของผู้เขียนได้ อย่างถูกต้องและเป็นระบบ
5. สามารถถ่ายโอนหรือผสมผสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่น

บังอร วิกรมคุณาพร (2551, น. 16) กล่าวว่า การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นความสามารถ ในการใช้วิจารณญาณ สรุปสาระสำคัญได้ ตีความได้ วิเคราะห์ได้ ประเมินได้ วิจัยได้ ขยายความ ได้ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ตามที่ตนตั้งไว้ได้รวมทั้งต้องมีความสามารถในระดับ ความ เข้าใจตามตัวอักษร ระดับตีความ ระดับวิเคราะห์ความ และระดับประยุกต์และนำไปใช้ ดังนั้นจึง สรุปความหมายของความเข้าใจในการอ่าน ได้ว่าการอ่านเป็นการผสมผสาน ระหว่างความรู้เดิม และความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน โดยสามารถ สรุป วิเคราะห์ วิจัย และนำความรู้ ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

สรุปได้ว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นการสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ตอบข้อคำถาม ได้ตรงประเด็น สามารถตีความและวิเคราะห์เนื้อเรื่องได้ ตลอดจนนำประโยชน์จากการอ่านเรื่อง ไป ปรับใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อีกด้วย

2.3.2 องค์ประกอบของการอ่านเพื่อความเข้าใจ

องค์ประกอบในการอ่าน เป็น สิ่งสำคัญในการส่งเสริมให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ซึ่ง จะต้องประกอบด้วยกันหลายด้าน จึงจะส่งผลให้การอ่านบรรลุตามจุดมุ่งหมาย

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, น. 7 - 8) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าการอ่านที่จะประสบ ผลสำเร็จนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านสังคม สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวนักเรียนในการสอนครู จำเป็นต้อง คำนึงถึงสภาพของสังคมและพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนาที่นับถือ การจัดอุปกรณ์ที่สอดคล้องกับพื้นฐานทางสังคมจะช่วย ให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น
2. องค์ประกอบทางด้านความพร้อม เป็นความพร้อมทางด้านร่างกาย อารมณ์ และ สติปัญญาที่สามารถเริ่มต้นอ่านได้

3. องค์ประกอบทางด้านโรงเรียน โรงเรียนเป็นสถานที่สำคัญ ในการจัดบรรยากาศ หรือกิจกรรม ให้ตอบสนองกับความต้องการของนักเรียน ดังนั้น บุคคลในโรงเรียนควรดำเนินการ ดังนี้

3.1 ครูควรจัดห้องเรียนให้ตอบสนองความต้องการของนักเรียน

3.2 จัดแผนการพัฒนาการอ่านในโรงเรียน

3.3 จัดทำระเบียบสะสมเกี่ยวกับการพัฒนาในการอ่านของนักเรียน

สรุปได้ว่า การอ่านมีองค์ประกอบด้วยกันหลายด้าน คือด้านสังคม ความพร้อม ของผู้อ่านและด้านโรงเรียน หากองค์ประกอบเหล่านี้ช่วยส่งเสริมการอ่านก็จะส่งผลการอ่านให้มีประสิทธิภาพ

2.3.3 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ระดับความเข้าใจในการอ่านเป็นสิ่งที่ใช้วัดความเข้าใจของผู้อ่านในระดับต่าง ๆ แต่ละระดับ ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านทราบว่า การอ่านของตนเองอยู่ในระดับใด นักวิชาการหลายท่าน ให้แนวคิดเกี่ยวกับระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ ดังนี้

มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์ (2544, น. 34) ได้แบ่งระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. การอ่านตามตัวอักษร (Literal Reading) คือการอ่านที่ผู้อ่านทำความเข้าใจ เนื้อหาบท ที่ได้อ่านซึ่งมีทักษะย่อย ดังนี้ การชี้สรรพนามที่ใช้แทนคำถาม การหาความจริงจากเรื่อง การไปตาม ทิศทาง การหาประโยคสำคัญ การตั้งหัวข้อเรื่อง และการเก็บใจความสำคัญ การเขียน ลำดับ เหตุการณ์ การเปรียบเทียบ การเข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุและผล การสรุปนิสสัยของบุคคล ในเรื่อง

2. การอ่านตีความ (Interpretative Reading) คือการอ่านที่ผู้อ่านต้องแสวงหา ความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ในข้อความที่ปรากฏอยู่ ซึ่งผู้เขียนไม่ได้กล่าวออกมาโดยตรง ผู้อ่านต้องใช้ ความรู้และประสบการณ์เพื่อตีความหมายของบทอ่านนั้น ซึ่งมีทักษะย่อยดังนี้ การกล่าวสรุป การสรุปผลการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า การเข้าใจสำนวนภาษา การตั้งหัวข้อเรื่อง และการเก็บ ใจความสำคัญ การเก็บรายละเอียดที่สำคัญ การเรียงลำดับเหตุการณ์การเปรียบเทียบ การเข้าใจ ความสัมพันธ์ของเหตุและผล

3. การอ่านโดยใช้วิจารณ์ (Critical Reading) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ ความสามารถในการพิจารณาตัดสินเพื่อประเมินค่าสิ่งที่ผู้เขียน โดยมีทักษะย่อยดังนี้ การแยก ข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น การแยกเรื่องที่เป็นจริงกับเรื่องที่เพ้อฝัน การหาเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้อง หรือไม่เกี่ยวข้อง การพิจารณาโฆษณาชวนเชื่อ การพิจารณาความเหมาะสมและคุณค่า การยอมรับ ความคิด การชี้วัดอุปสรรคของผู้แต่ง การแสดงถึงความรู้สึกและจับความรู้สึก

4. การอ่านขั้นนำไปใช้ (Application) คือการอ่านที่ผู้อ่านสามารถทำสิ่งที่เรียนรู้จากการอ่านไปใช้ในชีวิตจริง

จักริน โพธิ์ทอง (2545, น. 23) สรุประดับความเข้าใจในการอ่าน คือ การจำแนก ระดับขั้นของความเข้าใจในการอ่าน ตั้งแต่ระดับพื้นฐานคือความสามารถที่จะเข้าใจความหมาย ของข้อความที่ปรากฏต่อสายตาจนถึงระดับลึกซึ่งมากยิ่งขึ้นคือความสามารถที่จะเข้าใจความนัย ที่แฝงอยู่โดยมิได้ปรากฏให้เห็นบนตัวอักษร และความสามารถที่จะเรียบเรียงลำดับความ สรุปความ และ ประเมินค่าในสิ่งที่อ่านได้ เพื่อช่วยปรับปรุงและพัฒนาผู้อ่านในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ตลอดจน เป็นองค์ประกอบที่ช่วยกำหนดขอบเขตและแนวทางที่เหมาะสมในการสร้างจุดประสงค์ ในการอ่านของผู้อ่านเอง

นลินี บำเรอราช (2546 , น. 34) ได้นำแนวคิดของ บลูม มาขยายเป็นการวัดความเข้าใจ ได้ 7 ระดับ

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นการจำถ้อยคำหรือที่เขียนไว้ ผู้อ่านแสดงความเข้าใจ ด้วยการบอก ข้อความจริง ความคิดสำคัญ ลำดับขั้นเหตุการณ์ต่างๆ และคำแนะนำที่ระบุในข้อเขียน

2. ระดับแปลความ (Translation) เป็นความสามารถของผู้อ่านที่แปลความหมาย ของข้อความที่อ่านออกมาได้ถูกต้องด้วยภาษาของตน เช่น อธิบายเรื่องหรือแนวคิดของเรื่องที่อ่าน ได้ นำเนื้อความจากที่อ่านมาแสดง กราฟ แผนภูมิ แผนผัง นำเรื่องที่อ่านมาเขียนเป็นงานเขียน และสามารถทำตามคำแนะนำได้

3. ระดับตีความ (Interpretation) เป็นความสามารถในเชิงเห็นสิ่งที่สัมพันธ์กัน ของสิ่งที่มีได้ระบุไว้เป็นความเข้าใจของผู้อ่านต้องใช้ความคิดมากขึ้น โดยมีความสามารถเช่น เมื่อทราบสาเหตุสามารถระบุผลที่ตามมาได้ คาดคะเนเรื่องได้ สรุปความคิดสำคัญได้อย่างสมเหตุสมผล ประมวลความจากข้อมูลต่างๆ สามารถลงความเห็นได้ ขยายความจากข้อมูลที่รับได้บอก ความสัมพันธ์ได้และจินตนาการตามที่ระบุได้

4. ระดับนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถระดับสูง เกี่ยวกับการนำความรู้ หลักการ ทฤษฎี แนวคิด ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่

5. ระดับวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแยกส่วนต่างๆ เป็นความรู้ หรือ แนวคิดที่ได้จากการอ่าน

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการคิดเชิงบูรณาการ ทิศรวม ส่วนต่างๆ เป็นการคิดในเชิงทำให้เกิดความรู้ใหม่หรือแนวคิดใหม่

7. ระดับการประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการคิดระดับสูงสุด มีการตัดสินใจด้วยเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น เป็นการตัดสินใจอย่างมีวิจารณญาณ โดยมีกฎหรือมาตรฐาน

ชมพูช อนามวัฒน์ (2547, น. 14 ; อ้างอิงจาก Smith, 1978, p. 15) กล่าวว่าความเข้าใจในการอ่านแบ่งออกเป็น 4 ระดับคือ

1. ความเข้าใจตามตัวอักษรในระดับนี้มักไม่ต้องใช้ทักษะ การคิด เป็นการระลึก เอาจากความจำ
2. การตีความในระดับนี้ต้องใช้ทักษะการคิดประเภทต่างๆ เช่น การหาข้อมูลเสริม จากที่ไม่มีให้ตรงกับการสรุป การใช้เหตุผล การเปรียบเทียบ การหาความสัมพันธ์ เป็นต้น
3. การอ่านขั้นวิจารณ์ เป็นการประเมินค่าคัดค้านคุณภาพ คุณค่าความถูกต้อง และความ เป็นจริงของสิ่งที่อ่านเป็นการอ่านที่ผู้อ่านมีปฏิกิริยาโต้ตอบสิ่งที่อ่านโดยใช้ประสบการณ์
4. การอ่านอย่างสร้างสรรค์ ระดับนี้ผู้อ่านจะคิดขยายความเกินออกไปจากเนื้อหา เพื่อให้ได้ความ

ดัลล์แมน และคนอื่นๆ (Dallman and others, 1974, p. 166) ได้จำแนกระดับการอ่าน เพื่อความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับคือ

1. ระดับความเข้าใจข้อเท็จจริง หมายถึง ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านตามตัวหนังสือ ที่เขียนไว้
2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ คือ ความเข้าใจโดยอาศัยการสรุปความ ตีความ แปล ความจากเรื่องที่อ่าน
3. ระดับความเข้าใจขั้นประเมินค่า คือ ความสามารถในการประเมินค่าสิ่งที่อ่าน มาโดยอาศัยความรู้ และประสบการณ์ของการอ่านพิจารณาตัดสินว่าข้อสรุปของผู้เขียนถูกต้อง หรือไม่ อย่างไร

มิลเลอร์ (Miller, 1990, pp. 137 - 138) แบ่งระดับความเข้าใจไว้ 4 ระดับ

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษรหรือข้อเท็จจริง ประกอบด้วย ความสามารถ ในการตอบคำถามที่ผู้อ่านสามารถค้นพบรายละเอียดได้จากเรื่องที่อ่าน
2. ระดับความเข้าใจแบบตีความสรุปลงความเห็น เป็นการอ่านที่แสดงออกโดยการ ตีความการหาข้อสรุปขยายและทำนายสิ่งที่จะเกิดขึ้นตาม
3. ระดับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการประเมินหรือตัดสินสิ่งที่อ่านด้วย เกณฑ์ที่ ผู้อ่านกำหนดขึ้น โดยอาศัยประสบการณ์เดิม เทียบได้วัตถุประสงค์ทางการศึกษาในระดับ ประเมินผล
4. ระดับการอ่านอย่างสร้างสรรค์ เป็นการอ่านที่สามารถนำสิ่งที่ได้จากการอ่านไป ประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน จึงมีชื่อเรียกอีกอย่างว่าการอ่านประยุกต์ หรือการอ่านอย่างบูรณาการ

สรุปได้ว่า ระดับความเข้าใจในการอ่าน สามารถแปลความ ตีความ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และนำไปใช้ในประสบการณ์จริงอย่างสร้างสรรค์

2.3.4 เทคนิคการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ

เทคนิคการสอนความเข้าใจในการอ่าน เป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดการกระตุ้น ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ได้มีนักวิชาการกล่าวถึงเทคนิคการสอนความเข้าใจในการอ่าน ไว้ ดังนี้

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2540, น. 10 - 12) กล่าวถึงการเทคนิคการสอนความเข้าใจ ในการอ่านว่ามีเทคนิคดังต่อไปนี้

1. การอ่านแล้วตั้งคำถาม

1.1 ครูชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจก่อนว่าเรื่องที่นักเรียนจะได้รับแจกให้อ่านนั้น นักเรียนควรอ่านอย่างตั้งใจและพยายามทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่านให้ดี เพราะเมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วครูจะให้นักเรียนตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านพร้อมเขียนเฉลยด้วย

1.2 ครูแจกเรื่องสร้างขึ้นให้นักเรียนอ่าน 1 เรื่อง โดยให้เวลาอ่านประมาณ 15 นาที เมื่อหมดเวลาเก็บเรื่องที่อ่านคืน

1.3 ครูแจกกระดาษที่มีคำสั่งให้นักเรียนตั้งคำถาม แล้วให้นักเรียนตั้งคำถาม 10 ข้อ จากเรื่องราวที่อ่านตามเข้าใจด้วยสำนวนภาษาของตนเอง โดยใช้เวลาเขียนประมาณ 45 นาที

1.4 การตรวจใช้วิธีจัดลำดับคุณภาพ มีวิธีการดังนี้ 1) พิจารณาคำถามของนักเรียนแต่ละคน โดยพิจารณาทั้งปริมาณและ คุณภาพ แล้วแบ่งออกเป็น 5 กอง คือ ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้ และควรแก้ไข 2) พิจารณาเรียงลำดับคุณภาพผลงานของนักเรียนตั้งแต่กองที่ 1 จนถึง อันดับสุดท้าย 3) เปรียบเทียบคุณภาพของผลงานนักเรียนที่เป็นรอยต่อของแต่ละกอง เช่น อันดับสุดท้ายของกองดี มากกับอันดับแรกของกองดี ถ้าเห็นว่าจำเป็นต้องสับเปลี่ยนลำดับที่กัน ก็ควรเปลี่ยนปรับแต่งให้เหมาะสม 4) กำหนดคะแนนให้กับคำตอบที่มีคุณภาพดีที่สุด และคำตอบที่มี คุณภาพด้อยที่สุดก่อน แล้วจึงกำหนดคะแนนให้คำตอบในลำดับกลาง

2. การอ่านแล้วเขียนเรื่องย่อ

2.1 ครูชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจก่อนว่าเรื่องที่นักเรียนจะได้รับแจกให้อ่านนั้น นักเรียนควรอ่านอย่างตั้งใจและพยายามทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่านให้ดี เพราะเมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วครูจะให้นักเรียนเขียนเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน

2.2 ครูแจกเรื่องสร้างขึ้นให้นักเรียนอ่าน 1 เรื่อง โดยให้เวลาอ่านประมาณ 15 นาที เมื่อหมดเวลาเก็บเรื่องที่อ่านคืน

2.3 ครูแจกกระดาษที่มีคำสั่งถึงวิธีการเขียนเรื่องย่อให้นักเรียน แล้วนักเรียนเขียนเรื่องย่อจากเรื่องที้อ่านตามความเข้าใจด้วยสำนวนภาษาของตนเอง ประมาณ 3 - 4 ย่อหน้า โดยใช้เวลาเขียนประมาณ 45 นาที

2.4 การตรวจใช้วิธีจัดลำดับคุณภาพ มีวิธีการดังนี้ 1) พิจารณาคำตอบของนักเรียนทีละคน แล้วแบ่งออกเป็น 5 กอง ตามลำดับคุณภาพของคำตอบ ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้และควรแก้ไข 2) พิจารณาเรียงลำดับคุณภาพของคำตอบในแต่ละกองจากอันดับ 1 จนถึงอันดับสุดท้าย 3) เปรียบเทียบคุณภาพของคำตอบที่เป็นรอยต่อของแต่ละกอง เช่น อันดับสุดท้ายของกองดีมากกับอันดับแรกของกองดี ถ้าเห็นว่าจำเป็นต้องสลับเปลี่ยนลำดับที่กัน ก็ควรปรับแต่งให้เหมาะสม 4) กำหนดคะแนนให้กับคำตอบที่มีคุณภาพดีที่สุด และคำตอบที่มีคุณภาพด้อยที่สุดก่อน แล้วจึงกำหนดคะแนนให้คำตอบในลำดับกลาง

3. การอ่านแล้วอภิปรายตอบคำถาม

3.1 ครูชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจก่อนว่าเรื่องที่นักเรียนจะได้รับแจกให้อ่านนั้น นักเรียนควรอ่านอย่างตั้งใจและพยายามทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่านให้ดี เพราะเมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วครูจะให้นักเรียนอภิปรายตอบคำถามเป็นกลุ่ม

3.2 ครูแจกเรื่องสร้างขึ้นให้นักเรียนอ่าน 1 เรื่อง โดยใช้เวลาอ่าน 15 นาที เมื่อหมดเวลาเก็บเรื่องที่อ่านคืน

3.3 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5 - 6 คน แล้วแจกบัตรคำสั่ง ให้นักเรียนเลือกหัวหน้ากลุ่มและเลขานุการกลุ่ม

3.4 ให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันอภิปรายตามบัตรคำสั่ง โดยมีหัวหน้ากลุ่มเป็นผู้ดำเนินการอภิปรายและมีเลขานุการกลุ่มเป็นผู้บันทึกใช้เวลาประมาณ 15 - 45 นาที

3.5 ให้ตัวแทนกลุ่มออกมารายงานผลการอภิปรายและสรุปหน้าชั้น แล้วส่ง ผลงานต่อครู

3.6 ครูให้นักเรียนทั้งชั้นร่วมกันอภิปรายและสรุป

4. อ่านแล้วทำแบบฝึกหัด

4.1 ครูชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจก่อนว่าเรื่องที่นักเรียนจะได้รับแจกให้อ่านนั้น นักเรียนควรอย่างตั้งใจ และพยายามทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องที่อ่านให้ดี เพราะเมื่อนักเรียนอ่านจบแล้วครูจะให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากเรื่องที้อ่าน

4.2 ครูแจกเรื่องที่สร้างขึ้นให้นักเรียนอ่าน 1 เรื่อง โดยใช้เวลาอ่านประมาณ 15 นาที เมื่อหมดเวลาเก็บเรื่องที่อ่านคืน

4.3 ครูแจกแบบฝึกหัดให้นักเรียน แล้วให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดให้ครบทุกข้อ โดยใช้เวลาทำประมาณ 45 นาที

4.4 ครูตรวจแก้ไขข้อความที่ตอบผิดหรือเดิมจุดสำคัญที่นักเรียนไม่ได้ตอบ ลงไปในคำตอบนั้น ให้คะแนนแล้วส่งคืนให้กับนักเรียน เพื่อจะได้ทราบข้อผิดพลาดบกพร่อง ของตนเอง สรุปได้ว่าเทคนิคในการสอนความเข้าใจในการอ่านโดยวิธีการต่างๆ เป็นส่วนส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดทักษะการเรียนรู้จากประสบการณ์ อันส่งผลให้การอ่านบรรลุตามคาดหวัง

สรุปได้ว่า เทคนิคการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจมีอยู่หลายเทคนิค ได้แก่ การอ่านแล้วตั้งคำถาม การอ่านแล้วเขียนเรื่องย่อ การอ่านแล้วอภิปรายตอบคำถาม อ่านแล้วทำแบบฝึกหัด ซึ่งแต่ละเทคนิคสามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและทำให้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้มากขึ้น

2.3.5 การประเมินความเข้าใจในการอ่าน

การประเมินความเข้าใจในการอ่าน เป็นการทดสอบของผู้อ่าน ซึ่งช่วยให้อ่านสามารถประเมินตนเองให้นำไปสู่การพัฒนาต่อไป

อังฉรา วงศ์โสธร (2538, น. 154 - 155) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่าน ว่าพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อย และเกณฑ์ที่กำหนดความสามารถรวม ดังนี้

1. ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย ได้แก่

1.1 ความรู้ด้านคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์และ สำนวนต่างๆ

1.2 ความรู้ด้านไวยากรณ์ หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้าน ไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสรรพนาม ความเชื่อมโยงของเนื้อความ เช่น การใช้ คำสันธาน คำบุพบท การกำหนดหน้าที่ของภาษาว่าเป็นการขอร้อง เชื้อเชิญ หรือ ขออนุญาต เป็นต้น

2. ความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบรวม ได้แก่

2.1 ความสามารถในการเรียบเรียงความหมาย หมายถึง ความสามารถในการ ทำความเข้าใจใจบทความ และสามารถตอบคำถามโดยเรียบเรียงถ้อยคำใหม่ให้ได้ใจความเดิมหรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียงลำดับข้อความได้ โดยใช้ความรู้ในด้านคำศัพท์และความรู้ด้านไวยากรณ์

2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด หมายถึง ความสามารถในการ โยงรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง เข้าใจความสำคัญของเรื่อง ได้ว่าเป็นรายละเอียด สนับสนุนหรือรายละเอียดที่ให้ข้อมูลขัดแย้งกัน และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรายละเอียดต่าง ๆ

2.3 ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

2.4 ความสามารถในการวิเคราะห์และประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความ และสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ วิเคราะห์ ประเมิน และสรุปบทอ่านได้ว่า เป็นสารประเภทใด ใช้ลีลาภาษาแบบทางการหรือไม่เป็นทางการ เข้าใจเจตนา ทักษะของผู้เขียนที่แฝงอยู่ วิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุผลที่เกิดขึ้นได้ ตลอดจนสามารถ ประเมินบทอ่านได้ว่ามีความชัดเจน เข้าสู่ประเด็นอย่างไม่อ้อมค้อม และใช้ภาษาได้กระชับหรือไม่ ในการประเมินความสามารถในการอ่าน สามารถใช้เกณฑ์ความสามารถแยกย่อยหรือแบบรวมก็ได้หรือ อาจใช้เกณฑ์ทั้งสองแบบประยุกต์รวมกัน โดยให้น้ำหนักเกณฑ์แบบรวมมากกว่าแบบย่อย

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2548 : 48 - 49) กล่าวถึงการประเมิน ความเข้าใจในการอ่านว่าในเบื้องต้นควรพิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้

1. ความเข้าใจ ได้แก่ การเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ครบถ้วนกระบวนความ ได้เนื้อหาสาระตามความประสงค์ของผู้อ่าน

2. ความเร็ว ได้แก่ การเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ครบถ้วนกระบวนความ ได้เนื้อหา สาระตามความประสงค์ของผู้แต่ง

3. ความมีนิสัยในการอ่าน ได้แก่ การอ่านอย่างมีสมาธิ ไม่อ่านแบบเรื่อยเปื่อย โดยไร้จุดหมายหรือออกท่าทางโดยไม่จำเป็น มีนิสัยชอบจดบันทึกตลอดจนนิสัยการเปิด พจนานุกรม เพื่อให้ทราบความหมายที่ชัดเจนเมื่อไม่เข้าใจ

4. ความสนใจ หมายถึง การสนใจอ่านอย่างสม่ำเสมอ อ่านแต่ละครั้งให้ได้ ประโยชน์ เสริมสร้างความรู้ ประสบการณ์ และความบันเทิงในชีวิต

5. ความมีวิจรรณญาณ ได้แก่ การอ่านอย่างพินิจพิจารณา นับเป็นการอ่าน เพื่อความเข้าใจในระดับสูงถึงขั้นนำเอาไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

ศุภวรรณ สัจพิบูล (2547, น. 39) สรุปไว้ว่า การวัดและประเมินผลความเข้าใจ ในการอ่านอาจทำได้หลายวิธีแต่วิธีที่ได้รับความนิยม คือ การประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบแบบ ปรนัย ชนิดเลือกคำตอบ โดยผู้ประเมินจะต้องเลือกลักษณะของการประเมินที่เหมาะสมกับ จุดประสงค์ของการเรียนการสอนเพื่อสามารถวัดและประเมินความสามารถของผู้เรียนได้อย่าง ถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ฟินอคเชียโร และซาโกะ (Finocchiaro and Sako, 1983, pp. 97 - 98) อธิบายถึง แบบทดสอบที่ใช้ในการประเมินผลความเข้าใจในการอ่านว่ามีอยู่ 3 แบบคือ

1. แบบทดสอบอัตนัย ได้แก่ แบบทดสอบความเรียง โดยให้ผู้เรียนตอบคำถาม จากเรื่องที่อ่าน โดยเขียนคำตอบเป็นประโยคหรือข้อความยาวๆ

2. แบบทดสอบปรนัย ได้แก่ แบบทดสอบ แบบเลือกตอบ แบบถูกผิด แบบจับคู่ แบบเติมคำ

3. แบบทดสอบกึ่งปรนัย ได้แก่ แบบทดสอบที่ต้องการคำตอบสั้นๆ ให้เติม หรือ ต่อให้สมบูรณ์ ให้คะแนนโดยผู้สอน หรือผู้ทดสอบที่มีความสามารถในการประเมิน

ฮิวส์ (Hughes, 1989, pp. 116 - 117, อ้างถึงใน จุฑารัตน์ วิบูลผล, 2539, น. 27) ได้แนะนำเกี่ยวกับสิ่งที่ควรวัดในการประเมิน ความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

1. ข้อมูลสำคัญในข้อความ
2. รายละเอียดสนับสนุนข้อมูลสำคัญ
3. ความสัมพันธ์ของข้อความ โดยพิจารณาจากคำสรรพนามที่ใช้ในบทอ่าน
4. ความหมายของคำศัพท์โดยใช้การเดาจากบริบท
5. การตีความบทอ่านตั้งแต่ต้นเรื่อง การดำเนินเรื่อง และการสรุปเรื่อง

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 8) ได้กำหนดจุดประสงค์ในการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ไว้ว่า เพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านแล้ว นำความรู้ความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่า สิ่งที่อ่าน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงประเมินความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้แบบทดสอบ แบบปรนัยวัดความสามารถของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวัดความสามารถในการเข้าใจ ตามตัวอักษรหรือข้อเท็จจริง วัดการตีความหรือแสดงความคิดเห็น วัดวิจารณญาณในการอ่านและ เป็นแบบทดสอบที่มีเกณฑ์การประเมินที่เหมาะสมกับจุดประสงค์การประเมิน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการทำความเข้าใจการอ่านของผู้อ่านด้วย

เกณฑ์การวัดความเข้าใจในการอ่าน เกณฑ์การวัดความเข้าใจในการอ่าน มีความสำคัญในการวัดความเข้าใจเรื่องของผู้อ่าน ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ทฤษฎีไว้ ดังนี้

เบตส์ (Betts, 1957, p. 87, อ้างถึงใน นิตยา พลดงนอก, 2540, น. 18) กำหนดเกณฑ์ในการวัดระดับความเข้าใจในการอ่าน จากการทดสอบดังนี้

1. ระดับการอ่านอิสระ ผู้เรียนอ่านเองให้เข้าใจเนื้อหาส่วนใหญ่ที่อ่าน ผู้เรียนต้อง ได้คะแนนความเข้าใจการตีความ ร้อยละ 90 ขึ้นไป

2. ระดับการอ่านตามที่สอน ผู้เรียนอ่านเองแต่ผู้สอนอธิบายข้อความบางตอนให้ผู้เรียนฟัง ระดับนี้ครูเป็นผู้สอนและผู้เรียนอ่านเอง ผู้เรียนต้องได้คะแนนความเข้าใจการตีความ ร้อยละ 75 ขึ้นไป

3. ระดับการอ่านที่คับข้องใจ ผู้เรียนอ่านข้อความด้วยความยากลำบาก ต้องได้คะแนนความเข้าใจการตีความ ร้อยละ 50 หรือต่ำกว่า

สรุปได้ว่าการประเมินการอ่านเพื่อความเข้าใจขึ้นอยู่กับว่าผู้อ่านเข้าใจและสามารถวิเคราะห์และมีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับใด ซึ่งแต่ละระดับจะแสดงถึงความสามารถด้านการอ่านของผู้อ่าน และจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ได้แก่ อ่านได้ อ่านเร็ว ตลอดจนมีนิสัยรักการอ่าน

2.4 การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการอ่านแบบ SQ3R

2.4.1 ความเป็นมาของวิธีการอ่านแบบ SQ3R

SQ3R เริ่มขึ้นครั้งแรกในช่วงต้นของปี 1940-1949 โดย ฟรานซิส โรบินสัน (Francis Robinson) ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ให้นักเรียนได้สำรวจ ตั้งคำถาม อ่าน เล่า และ ทบทวนบทเรียนต่าง ๆ ในหนังสือเรียน และต่อมาโรบินสันจึงได้รับสมญานามว่า “คุณปู่แห่ง กลยุทธ์ทางการศึกษา (The Grandfather of Study Strategies)” (Lipson and Wixson, 2003) กลยุทธ์นี้ ออกแบบขึ้นมาเพื่อใช้กับงานเขียนในเชิงอธิบาย (Huber, 2004, p.108, อ้างถึงใน พรรณีการ์ สมัคร, 2557, น. 38) นอกจากนี้ Ronald C. Feldt and Robert Hensley (2009, p. 584, อ้างถึงใน พรรณีการ์ สมัคร, 2557, น. 38) ได้กล่าวว่า โรบินสัน ได้พัฒนากลยุทธ์การศึกษา SQ3R เพื่อ ปรับปรุงการเรียน โดยการรวมทักษะการเรียนระดับที่สูงขึ้นเข้าไว้ด้วยกัน เช่นเดียวกับ Victoria Pope Hubbell (1985, pp. 108-112, อ้างถึงใน พรรณีการ์ สมัคร, 2557, น. 38) ที่ได้กล่าวว่าไว้ว่า SQ3R ถูก พัฒนาขึ้นมาในปี 1946 เพื่อนำมาพัฒนาในด้านการอ่านของนักเรียนในระดับมัธยม

สรุปได้ว่า ฟรานซิส โรบินสัน (Francis Robinson) ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้คิดวิธีการอ่านแบบ SQ3R ขึ้นมาจากการตั้งคำถาม เพื่อเป็นการหาใจความหลักของเรื่อง และ ทบทวนเรื่องที่อ่าน ซึ่งวิธีการนี้ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในการอ่านของนักเรียน

2.4.2 ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R

ลักษณะของการอ่านแบบ SQ3R เป็นการอ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาคำตอบที่ตั้งไว้เป็น การอ่านเพื่อเนื้อหาสาระ ขั้นตอนในการอ่านประกอบด้วย Survey, Question, Read, Recite และ Review

S = Survey หมายถึงการสำรวจเพื่อให้เห็นภาพกว้าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นเพื่อดูขอบเขต ของเนื้อหาของข้อเขียนอย่างคร่าว ๆ นอกจากนั้นยังทำให้ผู้อ่านเข้าใจจุดสำคัญที่ผู้เขียนต้องการ สื่อ ขั้นตอนนี้อาจใช้เวลาประมาณ 5-10 นาทีเท่านั้น สิ่งที่ผู้อ่านควรทำ คือ

1. อ่านชื่อเรื่อง ช่วยให้สมองเริ่มรู้ว่า จุดสนใจคืออะไร
2. อ่านคำนำ และ/หรือบทสรุป ช่วยให้ผู้อ่านรู้ว่าสิ่งที่จะอ่าน ตรงกับจุดประสงค์ ใน การอ่านของตนหรือไม่

3. อ่านตัวอักษรตัวหนาและหัวข้อย่อย ช่วยทำให้รู้กรอบของบทอ่าน การรู้กรอบนี้ จะทำให้ผู้อ่านรู้ว่าโครงสร้างของบทอ่านจะเป็นอย่างไร มีรายละเอียดอย่างไร

4. ทบทวนกราฟิก แผนภูมิ แผนที่ รูปภาพ ทำให้เห็นภาพของบทอ่านชัดเจนขึ้น

5. ตำราวลิ่งที่จะช่วยให้การอ่านง่ายขึ้น เช่นอักษรตัวเอน จุดมุ่งหมายของบทอ่าน คำจำกัดความและคำถามท้ายบท สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้อ่านเข้าใจและจำได้

Q = Question หมายถึง การตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน การตั้งคำถามในขณะที่อ่าน จะช่วยให้เราตั้งใจและจดจ่ออยู่กับสิ่งที่อ่านได้เป็นอย่างดีนอกจากนั้น หลังจากที่อ่านจบแล้ว ผู้อ่านก็จะสามารถบันทึกสาระที่อ่านได้เนื่องจากการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน วิธีที่ง่ายที่สุดในการตั้งคำถามก็คือการเปลี่ยนหัวข้อย่อยต่างๆ ของเรื่องให้เป็นคำถาม และควรเขียนคำถามไว้ริมด้านซ้ายของบทอ่าน เช่น ถ้าผู้อ่าน อ่านเรื่องเกี่ยวกับ ทักษะการอ่าน หัวข้อที่อ่านพบ คือ Use a Regular Study Area คำถามที่ผู้อ่านถามก็คือ Why should I have a regular study area? และ Where should my regular study area be located? เมื่อผู้อ่านหาคำตอบจริงจังก็น่าจะทำให้เข้าใจและจะหาข้อมูลได้

R=Read หมายถึงการอ่านเพื่อค้นหาคำตอบให้แก่คำถามที่ตั้งไว้คำที่พิมพ์ด้วยลักษณะที่แตกต่างไปจากปกติและภาพประกอบต่างๆล้วนเป็นสิ่งที่ช่วยในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ในการอ่านควรอ่านทีละตอน หรือทีละย่อหน้า เมื่อพบคำตอบที่ได้ตั้งไว้ควรใช้ปากกาขีดต่างๆระบายที่ข้อความนั้นๆ เพื่อให้มองเห็นได้ง่ายและจดบันทึกไว้เป็นคำพูดของตนเองทางด้านขวาของบทอ่าน ในขณะที่อ่านอาจต้องคำถามเพิ่มถ้าเป็นบทอ่านที่สั้นอาจจะตั้งคำถามย่อหน้าละ 1 ข้อ ยังไม่ต้องสนใจรายละเอียด

R = Recite หรือ Recall หมายถึงการท่องจำสิ่งที่อ่านไปแล้วก่อนที่จะอ่านส่วนต่อไป ผู้อ่านอาจตรวจสอบความจำด้วยการตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความเหล่านั้น หากไม่สามารถตอบได้ ให้เปิดดูคำสำคัญที่เขียนไว้ที่ขอบหนังสือแล้วพยายามตอบคำถาม การเริ่มต้นอ่านส่วนต่อไปจะกระทำก็ต่อเมื่อสามารถตอบคำถามเหล่านั้นได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วเท่านั้น ในขั้นตอนนี้ ผู้อ่านควรบันทึกสาระสำคัญที่ได้จากการอ่านด้วยภาษาของตนเอง บันทึกสิ่งที่เป็นข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และบรรณานุกรม

R = Review หมายถึง การทบทวนภายหลังจากที่อ่านเรื่องทั้งหมดจบแล้ว ผู้อ่านอาจทำได้ด้วยการอ่านออกเสียงเพื่อตรวจสอบว่ามีความรู้ความจำเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านหรือไม่เพียงใด การทบทวนนี้เป็นการปฏิบัติขั้นตอนที่1-3 อีกครั้งหนึ่งเพื่อให้มั่นใจว่าไม่พลาดสาระสำคัญส่วนใด ในขั้นตอนนี้ผู้อ่านควรบันทึกให้เสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้วอ่านทบทวนอีกครั้งหนึ่งเพื่อดูว่าข้อเขียนที่อ่านมี

ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับงานของคนอย่างไร การทบทวนอาจทำได้โดยการอภิปรายกับเพื่อนที่อ่านเรื่องเดียวกันก็ได้ (พรสวรรค์ สีป้อ, 2550, น. 116-118)

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบ SQ3R เป็นวิธีการสอนที่ฝึกการปฏิบัติเป็นสำคัญ ขั้นตอนการสอนมีระบบที่ชัดเจน และสามารถช่วยฝึกทักษะการคิด เพราะแต่ละขั้นตอนฝึกให้ผู้เรียนรู้จัก คิววิเคราะห์ และตั้งคำถาม ช่วยให้การอ่านเป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมาย สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาสาระสำคัญ ตลอดจนรายละเอียดของเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4.3 วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ดังนี้

Robinson (1961, pp. 29-30, อ้างถึงใน วันเพ็ญ วัฒนฐาน, 2557, น. 57) ได้เสนอยุทธวิธีการอ่านแบบ SQ3R เพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถเลือกสิ่งที่เขาคาดว่าจะรู้จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้รวดเร็ว และจดจำเรื่องได้ ตลอดจนสามารถทบทวนเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีขั้นตอนการอ่านดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 Survey (S) โดยการกวาดสายตาไปตามหัวข้อ ตามบทอ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่องที่อ่าน เป็นการอ่านอย่างคร่าวๆ ถ้าหากบทอ่านนั้นมีบทสรุปก็ให้อ่านบทสรุปด้วยการอ่านขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลามากจนเกินไป การอ่านในขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้อ่านได้รู้ใจความสำคัญของเรื่องหรือแนวคิดหลักของเรื่อง การอ่านในขั้นตอนนี้จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดต่างๆ ของเรื่องได้

ขั้นตอนที่ 2 Question (Q) โดยการเปลี่ยนหัวข้อให้เป็นคำถาม การตั้งคำถามในขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้อ่านอยากรู้อยากเห็นมากขึ้น ดังนั้นคำถามจึงเป็นสิ่งที่จะเพิ่มความเข้าใจมากขึ้นคำถามจะช่วยให้ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านที่สำคัญ คำถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องราวที่กำลังอ่าน ในเวลาเดียวกันก็ควรจะต้องถามตัวเองด้วยว่าใจความสำคัญที่ผู้เขียนกำลังเขียนอยู่นั้นคืออะไร ทำไมจึงสำคัญ สำคัญอย่างไรและเกี่ยวข้องกับอะไรหรือใครบ้าง ตอนไหนหรือเมื่อไรอย่างไรก็ตามก็ควรพยายามตั้งคำถามให้ได้เพราะจะช่วยให้การอ่านในขั้นต่อไปเป็นไปอย่างมีจุดหมายและสามารถจับประเด็นสำคัญไม่ผิดพลาดและคิดเสมอว่าต้องอ่านเพื่อหาคำตอบนั้น

ขั้นตอนที่ 3 Read (R1) เป็นการอ่านข้อความซ้ำๆ อย่างละเอียดเพื่อความเข้าใจและจับประเด็นสำคัญๆ การอ่านในขั้นตอนนี้เป็นการอ่านอย่างกระตือรือร้นเพื่อที่จะหาคำตอบให้ได้ ขณะที่อ่านหากนึกคำถามได้อีกก็จดบันทึกไว้แล้วตั้งใจอ่านจนกว่าจะได้คำตอบที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 4 Recite (R2) เมื่ออ่านจบตอนหนึ่งๆแล้วพยายามตอบคำถามอย่างย่อๆ โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง พร้อมกับบอกชื่อตัวอย่างในเรื่อง ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านรู้ว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับอะไรถ้าตอบคำถามไม่ได้ให้ย้อนกลับไปอ่านเรื่องใหม่อย่างคร่าวๆ

ขั้นตอนที่ 5 Review (R3) ในขั้นตอนนี้เป็นการทบทวนหัวข้อหรือประเด็นสำคัญต่างๆ หลังจากทีอ่านบทอ่านจบแล้วอาจจะเป็นการอ่านทวนคำถาม คำตอบในประเด็นสำคัญๆ ก็ได้เพื่อเป็นการระลึกถึงความจำของบทอ่าน แต่ถ้าหากยังไม่แน่ใจในบทอ่านตอนใดก็ตาม ก็ให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่อีกเพื่อจะได้จำเรื่องได้แม่นยำยิ่งขึ้น

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543, น. 139) กล่าวถึงลำดับขั้นในการสอนอ่านด้วยวิธี SQ3R ไว้ดังนี้

1. ขั้นสำรวจในขั้นนี้ ครูแจกเรื่องที่ต้องการให้นักเรียนอ่าน แล้วแนะนำให้นักเรียนสำรวจด้วยการอ่านชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง เปิดดูเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆ รูปภาพแผนที่หรือกราฟ ตลอดจนส่วนประกอบอื่นๆ ที่เป็นส่วนรวมของเรื่อง ในขั้นนี้ควรใช้เวลาอย่างรวดเร็ว การกำหนดเวลาขึ้นอยู่กับความยาวและความซับซ้อนในส่วนประกอบของเรื่อง
2. ขั้นตั้งคำถามในขั้นนี้ ครูจะให้นักเรียนตั้งคำถามในเรื่องที่ได้ทำการสำรวจมาแล้ว จำนวนข้อคำถามจะเป็นกี่ข้อนั้นขึ้นอยู่กับเวลาที่ครูกำหนดให้คิดคำถามอาจเป็น 8-10 นาที หรืออาจเป็น 15 นาที เมื่อนักเรียนคิดคำถามได้แล้วครูจึงเขียนคำถามบนกระดานเพื่อจะให้เห็นชัดเจนคำถามใดที่ซ้ำกันให้ตัดออก เลือกเฉพาะคำถามที่ตรงประเด็น และเป็นคำถามที่ก่อให้เกิดความรู้ที่นักเรียนสามารถจะค้นหาคำตอบได้
3. ขั้นอ่าน ครูให้นักเรียนอ่านเรื่องให้ละเอียดเพื่อค้นหาคำตอบให้ตรงคำถามที่ตั้งไว้ในขั้นนี้ หากนักเรียนมีข้อสงสัยเพิ่มขึ้นก็อาจหาคำตอบเพิ่มจากคำถามที่กำหนดไว้แต่เดิม
4. ขั้นเล่าเรื่อง ครูให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องจากที่อ่านมาทั้งหมดเพื่อตอบคำถามให้ได้ครบถ้วน คำตอบบางข้อที่ไม่สมบูรณ์ควรร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นเพื่อให้ได้มาซึ่งความชัดเจนของคำตอบ
5. ขั้นทบทวน ครูให้นักเรียนอ่านทบทวนเรื่องอย่างละเอียดอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้เกิดความเข้าใจอีกทางเป็นการป้องกันการลืมเนื้อเรื่องทั้งหมดที่อ่านมา ในขั้นนี้นักเรียนจะมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างความคิดของผู้เขียนและองค์ประกอบที่สำคัญของเนื้อเรื่อง ซึ่งในส่วนนี้จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาในด้านความคิดวิจารณ์ญาณเพิ่มขึ้น

จากข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R มีวิธีการจัดการเรียนรู้เป็นแบบขั้นตอนดังนี้ 1) การอ่านสำรวจเนื้อหาอย่างคร่าวๆ 2) การตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 3) การอ่าน

อีกครั้งเพื่อหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ 4) การจำและจดบันทึก 5) การทบทวนเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

2.4.4 ประโยชน์ของการอ่านแบบ SQ3R

คมคาย หมื่นสาย (2526, น. 16 อ้างใน พรรณิการ์ สมัคร, 2557, น. 45) กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านแบบ SQ3R ไว้ว่าเป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้อ่านได้พัฒนาการอ่านจากการอ่านออก แปลความหมายได้ไปสู่การอ่านเป็น กล่าวคือ

1. เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้ฝึกอ่านเร็วในขั้นสำรวจ (S = Survey) และในขั้นนี้ผู้อ่านจะได้ฝึกการกวาดสายตา ฝึกการอ่านในใจและสร้างความเจียบในชนเรียน
2. เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้ฝึกความคิดในขั้นถาม (Q = Question) เป็นการฝึกฝนการแปลความหมาย การวิเคราะห์เนื้อเรื่อง การแปลความคิดของผู้เขียนฝึกการตีความ
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในขั้นอ่าน (R = Read) เพราะในขั้นนี้ผู้อ่านต้องอ่านอย่างตั้งใจและทำความเข้าใจเนื้อหาของแบบฝึกการอ่านอย่างจริงจัง
4. ฝึกให้ผู้อ่านเกิดความมั่นใจในการจดจำเนื้อหาอย่างถูกต้องเป็นการฝึกในขั้นท่อง (R = Recite) และทวน (R = Review) เพราะในขั้นนี้ผู้อ่านจะต้องสรุปคำตอบและตรวจทานเนื้อหาในแบบฝึกที่อ่าน เพื่อ ความจำอย่างถูกต้องและแม่นยำ

จิราภรณ์ สกุลเหลืองอร่าม (2554, น. 84) กล่าวว่าประโยชน์ของการอ่านแบบ SQ3R สรุปได้ว่า เทคนิค SQ3R มีขั้นตอนการอ่านที่ส่งเสริมให้นักเรียนใช้กระบวนการคิดในการตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องจึงทำให้นักเรียนอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมายเพื่อค้นหาคำตอบ นอกจากนี้มีการเขียนเพื่อสรุปเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นการใช้ความคิดขั้นสูงก็ให้นักเรียนเขียนบันทึกย่อเพื่อการเล่าเรื่อง การที่นักเรียนจะเล่าเรื่องได้นั้น นักเรียนจะต้องสรุปสาระสำคัญของเรื่องได้ทั้งหมด จึงจะสามารถเล่าเรื่องได้สุดท้ายนักเรียนยังต้องอ่านทบทวนบันทึกย่ออีกครั้ง ซึ่งเป็นการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์เพื่อจะได้จดจำได้อย่างครบถ้วน

กัญญา ร้อยลา (2553, น. 86) กล่าวว่า การอ่าน 5 ขั้นตอน (SQ3R) สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน โดยนักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงในการคิดที่เป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้อ่านจะต้องใช้ความคิดพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบ ถี่ถ้วน มีเหตุผลเพื่อวิเคราะห์หาคำตอบ สรุปสาระสำคัญทั้งเข้าใจความหมายโดยนัยของถ้อยคำ น้ำเสียง จุดประสงค์อารมณ์ของผู้เขียน สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงความคิดเห็น และประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้องเที่ยงธรรม

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบ SQ3R เป็นวิธีการสอนที่ฝึกการปฏิบัติเป็นสำคัญ ขั้นตอนการสอนมีระบบที่ชัดเจน และสามารถช่วยฝึกทักษะการคิด เพราะแต่ละขั้นตอนนี้ฝึก

ให้ผู้เรียนรู้จัก คติวิเคราะห์ และตั้งคำถาม ช่วยให้การอ่านเป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมาย สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาสาระสำคัญ ตลอดจนรายละเอียดของเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.5.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้มากมาย ดังนี้

ไพศาล หวังพาณิชย์ (2543) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการฝึกอบรม หรือจากการสอบ การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร

นาฏยา ชมวิชา (2547) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ความสำเร็จที่เกิดจากการเรียนรู้ในเรื่องใดๆ ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย สามารถวัดได้ด้วยเครื่องมือวัดทางด้านจิตวิทยา หรือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

สมสุข ศรีสุก (2542 อ้างถึงใน ญาดา หอมเกสร, 2552) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ความสำเร็จที่ได้รับจากความรู้ ความสามารถ หรือทักษะ หรือความหมายถึงผลการเรียนการสอนหรือผลงานที่เด็กได้จากการประกอบกิจกรรมส่วนนั้นๆ ก็ได้

มัสยา ธิติชนานันท์ (2552) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการทำกิจกรรมจากการเรียนการสอนและประสบการณ์ต่างๆ ในด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ทักษะ และสมรรถภาพสมองด้านต่างๆ

ทองสุข นะระศิริ (2555) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง ผลการเรียนรู้หรือระดับความสามารถของบุคคลที่เกิดขึ้นหลังจากการเรียนรู้ ซึ่งสามารถวัดได้โดยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

จากความหมายของการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนทางด้านความรู้ ความเข้าใจ และทักษะ ที่เกิดขึ้นกับตัวของผู้เรียนหลังจากได้รับการเรียนการสอน ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.5.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการเรียนการสอนนั้นผู้สอนต้องวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าเป็นไปตามจุดประสงค์ที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

ศิริชัย กาญจนวาที (2544) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นเครื่องมือในการวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียนตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถดีเพียงไรเมื่อเทียบกับเพื่อนๆ ที่เรียนด้วยกัน

วิไล ทองแผ่ (2547) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง แบบทดสอบทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ความสามารถทางวิชาการของผู้เรียนที่เกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้

พิชญ์ พงศ์ศรี (2549) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่าเป็นแบบทดสอบที่กันมากที่สุดในการศึกษา ไม่ว่าจะเพื่อการวิจัยหรือเพื่อการเรียนการสอน การคัดเลือก ฯลฯ ใช้เพื่อวัดระดับความรู้ของนักเรียนว่าอยู่ในระดับใด

สุภารัตน์ นนทคลัง (2550) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถทางสมองหรือสติปัญญาของผู้เรียนซึ่งผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว และเป็นผลเนื่องมาจากหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนการสอน วิธีเรียนของผู้เรียน ตลอดจนการใช้สื่อการเรียนการสอน รวมถึงประสบการณ์การเรียนรู้ในห้องเรียนที่ผู้เรียนได้รับทั้งที่ได้รับในอดีตหรือปัจจุบัน เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ ทักษะมากน้อยเพียงใด ในด้านเนื้อหาทางวิชาการแต่ไม่เน้นความสามารถทางกายและความรู้สึก ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 ตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ทองสุข นระศิริ (2555) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นแบบทดสอบวัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการซึ่งเป็นพฤติกรรมหรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวังจะเกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อวัดระดับความรู้ของนักเรียนว่าอยู่ระดับใด และบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้เพียงใด

จากความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าเป็นแบบทดสอบที่ให้ผู้เรียนได้ทำ ใช้วัดความรู้ความสามารถของผู้เรียนในเรื่องที่เรียนไปแล้ว เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตรงตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด

2.5.3 ประเภทของแบบทดสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังต่อไปนี้

วิไล ทองแผ่ (2547 อ้างถึงใน ทองสุข นระศิริ, 2555) ได้แบ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นใช้กันโดยทั่วไปในสถานศึกษาเพื่อใช้วัดผลสัมฤทธิ์หรือความสามารถทางวิชาการของผู้เรียนที่ได้เรียนรู้ในแต่ละวิชา แบบทดสอบประเภทนี้มักสร้างขึ้นใช้เฉพาะคราว เมื่อสอบเสร็จก็มักจะวิเคราะห์หาคุณภาพของข้อสอบเพื่อจัดเก็บไว้ใช้ต่อไป ซึ่งถ้าหากมีการหาคุณภาพของข้อสอบและปรับปรุงแก้ไขก็จะช่วยให้ได้แบบทดสอบที่มีคุณภาพ และนำไปใช้ประโยชน์ได้คุ้มค่ายิ่งขึ้นแบบทดสอบประเภทนี้ยังแบ่งออกได้อีก 2 ชนิด คือ

1.1 แบบทดสอบความเรียง เป็นแบบทดสอบที่กำหนดคำถามหรือปัญหาให้แล้วให้ผู้ตอบเขียน โดยแสดงความรู้ ความคิด เจตคติได้อย่างเต็มที่

1.2 แบบทดสอบปรนัย หรือแบบให้ตอบสั้นๆ เป็นแบบทดสอบที่กำหนดให้ผู้สอบเขียนตอบสั้นๆ หรือมีคำตอบให้เลือกแบบจำกัดคำตอบ ผู้สอบไม่มีโอกาสแสดงความรู้ ความคิดได้อย่างกว้างขวาง เหมือนแบบทดสอบความเรียง แบบทดสอบชนิดนี้แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ แบบทดสอบ ถูก – ผิด แบบทดสอบเติมคำ แบบทดสอบจับคู่ และแบบทดสอบเลือกตอบ

2. แบบทดสอบมาตรฐาน เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทุกๆ ไป ซึ่งสร้างขึ้นโดยผู้เชี่ยวชาญ ด้วยกระบวนการ หรือวิธีการที่เป็นระบบ และใช้เวลามากกว่าแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น มีการวิเคราะห์และปรับปรุงอย่างจริงจังมีคุณภาพ มีมาตรฐานสามารถนำไปวัดได้อย่างกว้างขวาง แบบทดสอบประเภทนี้ถือว่ามีความเป็นมาตรฐานอยู่ 2 ประการ คือ มาตรฐานในการดำเนินการสอบ ซึ่งไม่ว่าผู้ใดจะใช้แบบทดสอบมาตรฐานเมื่อใดก็ตาม การดำเนินการสอบจะปฏิบัติเหมือนกันทุกขั้นตอน และมาตรฐานในการแปลความหมายคะแนนซึ่งไม่ว่าจะแบบทดสอบมาตรฐานจะใช้สอบที่ไหน เมื่อไรก็ตาม ก็จะแปลความหมายคะแนนได้ตรงกันว่า ใครเก่ง อ่อนเพียงไร โดยมีเกณฑ์ปกติ (Norm) สำหรับเปรียบเทียบคะแนนให้มีมาตรฐานเดียวกัน

พิสนุ ฟองศรี (2549 อ้างถึงใน ทองสุข นะระศิริ, 2555) ได้แบ่งแบบทดสอบชนิดนี้แบ่งย่อยได้เป็น 2 แบบ คือ

1. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) เป็นแบบสอบที่ผ่านการทดลองใช้และพัฒนาจนมีคุณสมบัติต่างๆ ตามมาตรฐาน ส่วนใหญ่จะเป็นแบบสอบที่ใช้ในระดับชาติของหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง และต้องใช้สอบกับคนเป็นจำนวนมาก เช่น กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เป็นต้น

2. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher-Made Test) เป็นแบบสอบที่ครูสร้างขึ้นสอบตามรายวิชาที่สอนตามสถาบันการศึกษาต่างๆ โดยทั่วไปแล้วมักจะสอบด้วยแบบสอบครูสร้างซึ่งถ้าจะพัฒนาให้เป็นแบบสอบมาตรฐานก็ทำได้

จากประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภทคือ แบบทดสอบมาตรฐาน และแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น แบบทดสอบมาตรฐานนั้นจะเป็นแบบทดสอบที่ใช้ในระดับชาติหรือต้องการวัดอย่างกว้างขวาง ส่วนแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นจะใช้ทดสอบในรายวิชานั้นๆ ตามที่ครูผู้สอนได้สอน

2.5.4 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังต่อไปนี้

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2549) กล่าวถึงหลักการสร้างแบบทดสอบมีหลักปฏิบัติ ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตร

2. กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบ

2.1 จุดประสงค์ของการสอบ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการเลือกชนิดของข้อสอบ

2.2 เวลาที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบและการตรวจให้คะแนน

2.3 จำนวนนักเรียนที่จะทดสอบ

2.4 เครื่องอำนวยความสะดวกในการจัดทำแบบทดสอบ

2.5 แบบทดสอบปรนัยก่อนข้างจะใช้ทักษะในการสร้างมากกว่าแบบทดสอบปรนัย

2.6 ขอบเขตของเนื้อหาสาระ

3. เขียนข้อสอบ

3.1 เขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร

3.2 เขียนคำถามให้ชัดเจน

3.3 ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย

3.4 ควรเขียนข้อคำถามให้มีจำนวนมาก สำหรับไว้คัดเลือกข้อสอบ

3.5 ควรเขียนข้อความเมื่อสอนเสร็จในแต่ละเรื่อง

3.6 ควรหลีกเลี่ยงการเขียนข้อคำถามที่ชี้แนะคำตอบ

3.7 เมื่อเขียนข้อคำถามเสร็จควรมีการตรวจสอบอีกครั้ง

4. พิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับทดลอง

5. ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบ

6. ทดสอบและหาคุณภาพรายข้อและคุณภาพทั้งฉบับ

พิชญ์ ฟองศรี (2549 อ้างถึงใน ทองสุข นระศิริ, 2555) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ 6 ขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ในการสอบว่าจะวัดอะไร ขอบเขตแค่ไหน กับใคร และจะนำผลไปใช้ทำอะไร
2. กำหนดประเภทของแบบสอบ เวลาที่ใช้วิธีดำเนินการสอบ และการตรวจให้คะแนน โดยพิจารณาจากจำนวนข้อคำถามเป็นหลัก แต่ถ้ามีปัญหาเรื่องอื่นๆ เช่น เวลาค้นคว้า เด็กเล็กเบื่อง่าย ก็ควรปรับจำนวนข้อคำถามได้
3. นิยามคุณลักษณะ เนื้อหา พฤติกรรมที่จะวัดจนถึงวัดได้
4. ร่างข้อคำถามตามคุณลักษณะ เนื้อหา หรือพฤติกรรมที่จะวัด
5. ทดลองใช้กับกลุ่มเล็กๆ และปรับปรุงรายละเอียดเกี่ยวกับคำสั่ง ภาษา
6. ทดลองใช้กับกลุ่มใหญ่เพื่อหาค่าทางสถิติ

จากการศึกษาขั้นตอนการแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต้องกำหนดจุดประสงค์ให้ชัดเจน กำหนดเวลาที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบ และการตรวจให้คะแนน เนื้อหาที่จะใช้สอบ ภาษาที่ใช้ต้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีการทดลองใช้แบบทดสอบเพื่อหาค่าทางสถิติก่อนการนำไปใช้จริง

2.6 ความพึงพอใจ

2.6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้ สุรเกียรติ์ สนิทมาก (2547) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความพึงพอใจในการเรียน คือ ความรู้สึกหรือทัศนคติที่ดี ที่เกิดจากการสัมผัส การรับรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้อยอมรับ เป็นไปตามที่คาดหวังที่ทำให้เกิดความสามารถในการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

ประทุม สระทองยอด (2547) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งที่ต้องการหรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง และความรู้สึกนั้นจะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น หากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายไม่ได้รับการตอบสนอง

วินารัตน์ ราศิริ (2552) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดและตอบสนองให้เกิดความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ซึ่งขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งนั้นๆ ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวัง

หรือไม่พึงพอใจ เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย ดังนั้นในการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบอเมริกา จึงสามารถบอกได้ว่าผู้เรียนมีความรู้สึกเช่นไรกับการจัดการเรียนรู้นี้ ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงข้อดีหรือข้อเสียของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

กรรณิกา โสมชัย (2551) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวกเป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลตอบแทนคือผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลรู้สึกเกิดความกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญกำลังใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์การ

ทองสุข นระชะศิริ (2555) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกที่บุคคลชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะเกิดขึ้นกับบุคคลที่ได้รับสิ่งที่ต้องการ หรือทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งแล้ว

จากการศึกษาความหมายของความพึงพอใจที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความรู้สึกของบุคคลที่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จตามที่ต้องการหรือตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ ก็จะมีความรู้สึกพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามหากกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่สำเร็จตามที่ต้องการ ความรู้สึกพึงพอใจก็จะลดน้อยลง

2.6.2 องค์ประกอบของความพึงพอใจ

Herzberg and other (1959 อ้างถึงใน กรรณิกา โสมชัย, 2553) ได้กล่าวถึงทฤษฎีสองปัจจัยว่าปัจจัยหรือองค์ประกอบต่างๆ ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานและที่จะป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน นั้นต้องประกอบด้วย ปัจจัยที่มีผลทำให้บุคคลปฏิบัติงานอย่างเต็มความรู้ความสามารถและใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ ซึ่งมี 2 ปัจจัย ได้แก่

1. ปัจจัยอนามัยค่าจูน (Hygiene Factor) ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นในการที่ทุกคนจะต้องได้รับการตอบสนอง ปัจจัยเหล่านี้ไม่ใช่สิ่งจูงใจที่จะทำให้คนทำงานมากขึ้นแต่เป็นปัจจัยเบื้องต้น ถ้าไม่ได้รับเพียงพอจะเกิดความไม่พึงพอใจในงาน ปัจจัยเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของงาน ซึ่งมีอยู่ 11 ประการ คือ

- 1.1 เงินเดือน
- 1.2 โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
- 1.3 ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา
- 1.4 ฐานะอาชีพ
- 1.5 ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา

- 1.6 ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน
- 1.7 การปกครองบังคับบัญชา
- 1.8 นโยบายและการบริหารงาน
- 1.9 สภาพการทำงาน
- 1.10 สภาพความเป็นอยู่ส่วนตัว
- 1.11 ความมั่นคงในการทำงาน

2. ปัจจัยเป็นตัวจูง (Motivator Factor) กล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นปัจจัยเหล่านี้ส่วนใหญ่เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีอยู่ 5 ประการคือ 1. ความสำเร็จของงาน (Achievement) 2. การได้รับการยอมรับนับถือ (Recognition) 3. ลักษณะของงาน (Work Itself) 4. ความรับผิดชอบ (Responsibility) และ 5. ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy theory)

Gilmer and other (1971 อ้างถึงใน วรรณิกา โสมชัย, 2553) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบต่างๆ ที่มีผลต่อความพึงพอใจ จะต้องประกอบด้วย 1. ความมั่นคงปลอดภัย ได้แก่ ความมั่นคงในการทำงาน 2. โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน เช่น ได้มีโอกาสได้รับสิ่งตอบแทนจากความสามารถในการทำงาน 3. บริษัทและฝ่ายจัดการ ได้แก่ความพอใจในชื่อเสียงของที่ทำงานและพอใจในการจัดการของฝ่ายจัดการ 4. ค่าจ้าง 5. ลักษณะของงานทำ 6. การบังคับบัญชา 7. ลักษณะทางสังคม 8. การคมนาคมและการติดต่อสื่อสาร 9.สภาพการทำงาน และ 10. สิ่งตอบแทน

Barnard (1972 อ้างถึงใน วรรณิกา โสมชัย, 2553) ได้กล่าวถึงสิ่งจูงใจซึ่งหน่วยงานหรือผู้บริหารหน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นบุคคล เพื่อให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานไว้หลายประการคือ

1. สิ่งจูงใจซึ่งเป็นวัตถุ ได้แก่ เงิน สิ่งของหรือสภาวะทางกายที่ให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเป็นการตอบแทน ชมเชย หรือเป็นรางวัล
2. สิ่งจูงใจที่เป็นโอกาสของบุคคล ได้แก่ เกียรติภูมิ ตำแหน่ง อำนาจ
3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ ได้แก่สามารถภาพของหน่วยงานที่จะสนองความต้องการของบุคคลที่ได้แสดงฝีมือ ความรู้สึกเท่าเทียมกัน
5. ความดึงดูดใจในสังคม
6. การปรับสภาพการทำงานให้เหมาะสมกับวิธีการและสภาพบุคคล
7. โอกาสที่จะมีส่วนร่วมในงานอย่างกว้างขวาง และ 8. สภาพการอยู่ร่วมกันในสังคมหรือความมั่นคงในสังคม

Milton (1981 อ้างถึงใน วรรณิกา โสมชัย, 2553) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานคือ

1. ลักษณะงาน
2. เงินเดือน
3. การเลื่อนตำแหน่งในการทำงาน
4. การได้รับการยอมรับนับถือ
5. ผลประโยชน์ที่ได้
6. สภาพการทำงาน
7. การนิเทศงาน
8. ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน
9. การบริหารงาน

จากการศึกษาองค์ประกอบของความพึงพอใจที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการำทำงานนั้น มีองค์ประกอบ แบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ คือ องค์ประกอบที่เกี่ยวกับงาน คือ ลักษณะของงาน การยอมรับนับถือ ความสำเร็จและความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน และองค์ประกอบที่สองคือ องค์ประกอบที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของงาน คือ ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานหรือผู้บังคับบา ความมั่นคงในการทำงาน รายได้ นโยบายการบริหารงาน

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สิตรา ศรีเหรา (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียน การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหลังเขา อำเภอบ่อพลอย จังหวัดกาญจนบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 16 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ผู้เรียนมีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2) จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านหลังการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางนักเรียนทุกคนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 3) จากการศึกษาระดับฝึกหัดในชั้นเรียน

อ่านแบบกว้างขวาง ซึ่งวัตถุประสงค์ที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้คือ 1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 2. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของทักษะภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และ 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันที่มีต่อกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 6/3 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา ปีการศึกษา 2555 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้คือ แผนการสอนจำนวน 10 แผน แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบบปรนัยและแบบวัดความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันทุกกลุ่มมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2. ความก้าวหน้าของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ที่เรียน โดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมีความก้าวหน้าด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทั้งสามกลุ่มมีค่า ร้อยละของความก้าวหน้าจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง และกลุ่มเก่ง ตามลำดับ 3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันที่มีต่อกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง มีความพึงพอใจกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางในระดับมากที่สุดและด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านครูผู้สอน

ชนัญญา สุโข (2555) ได้การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณกรรมไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการกับวิธีการสอนอ่านแบบปกติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนเบญจมราชูทิศจังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่าง นักเรียน 2 ห้องเรียน แล้วจับสลากเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ดำเนินการ ทดลองโดยให้กลุ่มทดลองได้รับการสอนอ่านด้วยกระบวนการการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีสอนอ่านแบบปกติเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็นเวลา 16 ชั่วโมง โดยใช้แบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณกรรมไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อทดสอบ ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณกรรมไทยของนักเรียนการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย และค่าที (t-test) แบบ Independent ผลของการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณกรรมไทยของ นักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พูลศรี กิจเฉลา (2544, น. 101-102) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมวัดมณฑล กรุงเทพมหานครจำนวน 56 คน แบ่งเป็น กลุ่มละ 28 คน กลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบ CIRC กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมแบบ CIRC มีความสามารถในการเขียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ซุนด์เลอร์ (Schundler, 1992 อ้างถึงใน วรณี อุ๋นบุญ, 2540) ได้ศึกษาผลของความเข้าใจในการอ่าน จากการสอนโดยใช้รูปแบบ CIRC และการเรียนร่วมกันกับเพื่อนกับการสอนอ่านตามปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 2 โดยใช้เวลาในการทดลอง 20 สัปดาห์ กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยวิธีสอนตามปกติ และแบ่งกลุ่มตามปกติในแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษรวมกันอยู่ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันแต่กลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้รูปแบบ CIRC จะแสดงให้เห็นถึงคะแนนพัฒนาการความเข้าใจในการอ่านได้ดีกว่า

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อความเข้าใจจะเห็นว่า เทคนิคหรือวิธีการสอนอ่านแบบต่างๆสามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นเทคนิคการอ่านแบบ SQ3R การอ่านแบบกว้างขวาง การอ่านแบบปฏิบัติการ เป็นต้น

กัญญา ร้อยลา (2553, น. 82-84) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน ภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่าน 5 ขั้นตอน (SQ3R) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้ 1) เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่าน 5 ขั้นตอน (SQ3R) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ก่อนและหลังเรียน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่าน 5 ขั้นตอน (SQ3R) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 55 คน โรงเรียนพณิชยการวิเทศ อําเภอพณิชยการวิเทศ จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่าน 5 ขั้นตอน (SQ3R) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยรูปแบบการอ่าน 5 ขั้นตอน (SQ3R) จำนวน 15 ข้อ ผลการวิจัย

พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.43/82.97 ส่งผลให้สำนักหอสมุดกลางนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

ศุदारักษ์ สุวรรณทอง (2553, น. 104-105) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ SQ3Rs มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ SQ3Rs ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ SQ3Rs 3) เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การสอนอ่านแบบ SQ3Rs และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การสอนอ่านแบบ SQ3Rs กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคำแสนวิทยาสรรค์อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 จำนวน 44 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ SQ3Rs จำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ ผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้การสอนแบบ SQ3Rs มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6895 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน ร้อยละ 68.95 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การสอนแบบ SQ3Rs อยู่ในระดับดีมาก

จิราภรณ์ สกุณหลือองร่วม (2554, น. 79-83) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไผ่คำพิทยาคม รัชมังคลาภิเษก ระหว่างกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค SQ3R กับกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค KWLH - Plus การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณระหว่างกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค SQ3R กับกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค KWLH-Plus กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไผ่คำพิทยาคมรัชมังคลาภิเษก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่สอนด้วยเทคนิค SQ3R และ KWLH-Plus และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณระหว่างกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค SQ3R กับกลุ่ม

ที่สอนด้วยเทคนิค KWLH-Plus ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วันเพ็ญ วัฒนฐานะ (2557) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน และศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรี ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R พร้อมทั้งศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 20 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ระยะเวลาในการทดลองทั้งหมด 15 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R จำนวน 7 แผน แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R และแบบทดสอบวัดด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One-group pretest-posttest design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยปรากฏว่า 1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรี ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2. พฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรี อยู่ในระดับดีเยี่ยม

ธิดา บู่สามสาย (2559) การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปี 2557 ผลวิจัยพบว่า การอ่านจับใจความด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี ในภาพรวมระดับมากที่สุด

โดนัลด์ (Donald, 1973, อ้างถึงใน ชนิดดา แนบเกษร, 2535, น. 22) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลของวิธีการ SQ3R ต่อการเพิ่มความสามารถในการอ่านกับนักเรียนเกรด 7 จำนวน 31 คน ที่ Southern Minnesota Parochial School โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีความเท่าเทียมกันทางด้านสติปัญญา อายุสมอง และความสามารถในการอ่าน กลุ่มควบคุมใช้วิธีการสอนตามปกติ ส่วนกลุ่มทดลองใช้วิธีการ SQ3R โดยครูทำการชี้แนะให้ เริ่มจากการสำรวจบทเรียนการตั้งคำถามเบื้องต้นในการอ่าน การตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน การอ่านตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การท่องหรือเขียนคำตอบ รวมถึงการขีดเส้นใต้และการสรุปคำตอบโดยใช้รูปแบบการเขียนคำตอบของนักเรียนเอง และการทบทวน เนื้อหาที่ได้ศึกษาไปแล้วทำการทดลองตั้งแต่เดือนมกราคมถึง พฤษภาคม แล้วทำการทดสอบจากแบบทดสอบที่ครูผู้สอน 2 คน เป็นผู้สร้างขึ้น ผลการวิเคราะห์คะแนนทดสอบพบว่ากลุ่มที่ฝึกการอ่านโดยวิธีการ SQ3R สามารถพัฒนาทักษะทางการอ่านได้ด้วยตนเอง

แวนเดอร์ และคูเปอร์ (Wander & Cooper 1996, อ้างถึงใน บุญไทย พลค้อ, 2553, น. 105) ศึกษาผลการใช้กลวิธีการเรียนโดยใช้ SQ4R สำหรับการอ่านตำราเรียนในระดับมัธยมศึกษา ได้เปรียบเทียบนักเรียนระหว่างกลุ่มที่เรียนแบบปกติ กลุ่มที่เรียนโดยใช้วิธี SQ3R และกลุ่มที่เรียนโดยใช้วิธี SQ4R ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่เรียนโดยใช้วิธี SQ3R และ SQ4R ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน คือ นักเรียนที่เรียนด้วยวิธี SQ4R มีคะแนนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธี SQ3R แต่ทั้งสองวิธีเหมาะสมกับการสอน

ลิซาเบธ (Lizabeth A. Guzniczak, 2007, p.110) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของการสอนโดยใช้กลยุทธ์การเรียนการสอนแบบ SQ3R กับการเรียนรู้บนเว็บ ของนักเรียนเกรด 8 จำนวน 254 คนในชั้นเรียนประวัติศาสตร์อเมริกัน โรงเรียนมัธยมในเขต Midwestern ซึ่งกลยุทธ์ SQ3R ถูกนำมาใช้ในการตรวจสอบความเข้าใจในด้านการจดจำเนื้อหาและในงานเขียนเรียงความ โดยนักเรียนจะได้เรียนรู้การใช้กลยุทธ์ จากนั้นจะประยุกต์ใช้ SQ3R กับงานที่ได้รับมอบหมายที่เกี่ยวข้องกับการเป็นพลเมืองอเมริกัน การวัดและประเมินผลประกอบด้วย 1) การสำรวจการใช้งานเทคโนโลยีของนักเรียน 2) Pretest เรื่องการเป็นพลเมือง 3) Posttest เรื่องการพลเมือง และ 4) การเขียนเรียงความประเมินความลึกซึ้งหรือระดับของความเข้าใจโดยใช้ A Bloom's Taxonomy Rubric ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่ากลยุทธ์ SQ3R ส่งผลให้เกิดความเข้าใจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นในการเขียนเรียงความระดับสูง และมีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความสามารถในการอ่านและความเข้าใจในการเขียนเรียงความของผู้เรียน นั้นแสดงให้เห็นว่าความสามารถในการอ่านยังคงตัวบ่งชี้สำคัญในเรื่องความเข้าใจที่ถ่องแท้และความลึกซึ้งในความเข้าใจสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์

เบเยอร์ (Baier, Kylie, 2011, p. abstract) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการใช้วิธี SQ3R ในของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ระดับ การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อบูรณาการกลยุทธ์ SQ3Rกับการอ่านเนื้อหาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และปรับปรุงความเข้าใจโดยรวมของนักเรียน และการศึกษายังตรวจสอบการนำวิธี SQ3R ไปประยุกต์ใช้ในการอ่านจนเป็นนิสัยผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการอ่านด้วยกลยุทธ์ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และการศึกษายังชี้ให้เห็นว่า 46.9% ของนักเรียนที่ใช้ SQ3R สามารถมีทักษะในการอ่านนิยายเพิ่มขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R ทั้งในไทยและต่างประเทศข้างต้นจะเห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R เป็นวิธีการสอนอ่านที่สามารถพัฒนาความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และเป็นวิธีการอ่านที่มีขั้นตอนชัดเจน โดยให้นักเรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง และสามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ซึ่งผู้วิจัยจะนำไปใช้เป็นแนวทางในการวิจัย และอภิปรายผลต่อไป

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยวิธีการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 กลุ่มเป้าหมาย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านป่าบง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 19 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R
- 3.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
- 3.2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R

3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีรายละเอียด ดังนี้
- 3.3.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R

3.3.1.1 ศึกษารายละเอียดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3.3.1.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านป่าบง กลุ่มสาระภาษาไทย เพื่อค
งจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4

3.3.1.3 ศึกษากระบวนการอ่านเพื่อความเข้าใจ และทฤษฎีการอ่านโดยใช้และงานวิจัย
ที่เกี่ยวข้องทั้งการอ่านแบบ SQ3R

3.3.1.4 วิเคราะห์และเลือกเนื้อหาสาระเพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้
วิธีการอ่านแบบ SQ3R

3.3.1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้
วิธีการอ่านแบบ SQ3R จำนวน 4 แผน จำนวน 12 คาบเรียนๆละ 1 ชั่วโมง

3.3.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ที่ปรึกษาพิจารณาเพื่อแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข

3.3.1.7 จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินคุณภาพ
ของเครื่องมือ ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม

3.3.1.8 ผู้วิจัยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ผู้วิจัยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง เพื่อพิจารณา
ตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความสอดคล้องกับจุดประสงค์
เพื่อตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนสร้างได้ตรงตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรหรือไม่
ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้วัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้วัดจุดประสงค์/เนื้อหา
นั้น

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่วัดจุดประสงค์/เนื้อหา
นั้น

3.3.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า
ความสอดคล้อง (IOC) แล้วคัดเลือกเครื่องมือที่ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

แผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 – 1.00

3.3.1.10 จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการตรวจสอบเรียบร้อยแล้วมาจัดทำ
เป็นเครื่องมือที่ใช้จริงต่อไป

3.3.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 1 ชุด แบบปรนัย 4 ตัวเลือก เป็นการวัดความรู้ที่นักเรียน ประกอบด้วยการตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน จำนวน 30 ข้อ ทั้งหมด 30 คะแนน

3.3.2.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ให้ที่ปรึกษาพิจารณา เพื่อแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข

3.3.2.2 จากนั้นแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินคุณภาพของเครื่องมือ ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม

3.3.2.3 ผู้วิจัยหาค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีระดับการพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรง ของด้านความรู้เกี่ยวกับการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การอ่านแบบ SQ3R และความสอดคล้องกับ จุดประสงค์ เพื่อตรวจสอบแบบทดสอบในแต่ละข้อสร้างได้ตรงตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร หรือ ไม่ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ให้คะแนน	+1	หมายถึงแน่ใจว่าแบบทดสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น
ให้คะแนน	0	หมายถึงไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น
ให้คะแนน	-1	หมายถึงแน่ใจว่าแบบทดสอบไม่วัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

3.3.2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าความสอดคล้อง (IOC) แล้วคัดเลือกเครื่องมือที่ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 – 1.00

3.3.2.5 จากนั้นนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่ได้รับการตรวจสอบเรียบร้อยแล้วมาใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

3.3.2.6 นำคะแนนวัดความรู้ที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก โดยคัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.69-0.73 ค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ 0.2 ขึ้นไป

3.3.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R แบบมาตราส่วนประเมินค่า Rating Scale 5 ระดับ แบ่งเป็น 3 ด้าน จำนวน 12 ข้อ หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและแปลผล โดยใช้มาตรวัดเจตคติแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับดังนี้

5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย

1 หมายถึง ฟังพจนานุกรม

เกณฑ์การแปลความหมาย เพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ย ในช่วงคะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด , 2545)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.51 - 5.00	หมายถึง	ฟังพจนานุกรมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.51 - 4.50	หมายถึง	ฟังพจนานุกรม
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.51 - 3.50	หมายถึง	ฟังพจนานุกรมปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.51 - 2.50	หมายถึง	ฟังพจนานุกรมน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.50	หมายถึง	ฟังพจนานุกรมน้อยที่สุด

3.3.3.1 นำแบบสอบถามความพึงพอใจ ให้ที่ปรึกษาพิจารณา เพื่อแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข

3.3.3.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประเมินคุณภาพของเครื่องมือ ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม

3.3.3.3 ผู้วิจัยหาคำดัชนีความสอดคล้องที่มีระดับการพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R และความสอดคล้องกับจุดประสงค์ เพื่อตรวจสอบแบบสอบถามในแต่ละข้อสร้างได้ตรงตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรหรือไม่ ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ให้คะแนน	+1	หมายถึงแน่ใจว่าแบบสอบถามวัตถุประสงค์/เนื้อหานั้น
ให้คะแนน	0	หมายถึงไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามวัตถุประสงค์/เนื้อหานั้น
ให้คะแนน	-1	หมายถึงแน่ใจว่าแบบสอบถามไม่วัตถุประสงค์/เนื้อหานั้น

3.3.3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าความสอดคล้อง (IOC) แล้วคัดเลือกเครื่องมือที่ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

แบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 – 1.00

3.3.3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนมากกว่า 0.5 ขึ้นไป จึงสามารถนำข้อคำถามนั้นไปใช้ได้

3.3.3.6 จากนั้นนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้รับการตรวจสอบเรียบร้อยแล้วมาจัดทำเป็นเครื่องมือที่ใช้จริงต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

3.4.1 ขั้นเตรียม

ผู้สอนได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเรียนวิชาภาษาไทย และขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแก่นักเรียน

3.4.2 ขั้นดำเนินการ

1. ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายดำเนินการทดสอบแบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ โดยใช้แบบทดสอบจำนวน 1 ชุด แบบปรนัย 4 ตัวเลือก 30 ข้อ 30 คะแนน

2. จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ทั้ง 4 แผน ทั้งหมด 12 คาบเรียน ซึ่งประกอบด้วย

1. แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องเงาะป่า จำนวน 3 คาบเรียน
2. แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องพระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุดสาคร จำนวน 3 คาบเรียน

เรียน

3. แผนการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องน้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุ จำนวน 3 คาบเรียน
4. แผนการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องนิราศเดือน จำนวน 3 คาบเรียน

การจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผนการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำแบบฝึกและแบบทดสอบในแต่ละแผนจนครบ

3. หลังจากนั้นดำเนินใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายอีกครั้งหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับการทดสอบก่อนจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์

4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม

5. ตรวจสอบกระดาษคำตอบและนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้มาเปรียบเทียบความแตกต่าง

3.4.3 ขั้นสรุป

นำข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติทดสอบสมมติฐาน t-test (Paired-Sample)

3.5.2 แปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.3 ประมวลผลและอภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.6.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.6.1.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 122)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงร้อยละ
N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.6.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N แทน จำนวนข้อมูล

3.6.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

โดย S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนยกกำลังสอง
 $(\sum x)^2$ แทน กำลังสองของคะแนนผลรวม
n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.6.2.1 หาค่าความเที่ยงตรงดัชนีความสอดคล้อง (Index item of – Objective Congruence: IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2550, น.58-66) คำนวณค่า IOC ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้องกับเนื้อหา องค์ประกอบที่ต้องการวัด
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3.6.2.2 การหาค่าความยากง่าย (p) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 97)

$$p = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยากง่าย
	R	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมดที่ทำข้อนั้น

3.6.2.3 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2538, น. 209-211)

$$D = \frac{R_u - R_l}{\frac{N}{2}}$$

เมื่อ	D	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	R_u	แทน	จำนวนคนกลุ่มเก่งที่ตอบข้อนั้นถูก
	R_l	แทน	จำนวนคนกลุ่มอ่อนที่ตอบข้อนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนในกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน

3.6.2.4 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร K.R. 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder & Richardson) มีดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น.

103)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	P	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกในข้อนั้นๆ
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิดในข้อนั้นๆ
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

3.6.2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, น.125-126)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

3.6.3 สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

3.6.3.1 สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

โดยวัดก่อนเรียน และหลังเรียนโดยคำนวณจากสูตร ทดสอบสมมติฐาน T-Test (Paired-Sample)
(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}; \text{ df} = n-1$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t – distribution

D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

N แทน จำนวนคู่ของคะแนนหรือจำนวนนักเรียน

$\sum D$ แทน ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R โดยผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านป่าบง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 19 คน และได้ใช้เครื่องมือการวิจัยทั้งหมด 3 อย่าง ได้แก่ 1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R 2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย 3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนและนำเสนอผลการวิจัย แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R

ผลการวิจัย

4.1 ตอนที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R

ตารางที่ 4.1 แสดงคะแนน/ร้อยละ ของแบบทดสอบท้ายบทการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R นักเรียนจำนวน 19 คน

ลำดับ	แบบทดสอบท้ายบทจำนวน 5 ชุด				คะแนนรวม (45 คะแนน)	คิดเป็น ร้อยละ	เกณฑ์ ผ่านไม่ ต่ำกว่า ร้อยละ 80
	ครั้งที่ 1 เรื่อง เงาะป่า (15 คะแนน)	ครั้งที่ 2 เรื่อง พระอภัยมณี (10 คะแนน)	ครั้งที่ 3 เรื่อง น้ำผึ้งหยด เดียว (10 คะแนน)	ครั้งที่ 4 เรื่อง นิราศ เดือน เดือน (10 คะแนน)			
1	12	9	8	7	36	80	ผ่าน
2	14	10	9	10	43	95.56	ผ่าน
3	11	9	8	10	38	84.44	ผ่าน
4	14	8	7	8	37	82.22	ผ่าน
5	12	9	7	8	36	80	ผ่าน
6	11	8	8	8	35	77.78	ไม่ผ่าน
7	11	8	8	10	37	82.22	ผ่าน
8	13	7	8	6	34	75.56	ไม่ผ่าน
9	10	10	7	9	36	80	ผ่าน
10	12	8	9	10	39	86.67	ผ่าน
11	11	9	8	8	36	80	ผ่าน
12	12	9	9	10	40	88.89	ผ่าน
13	13	8	8	8	37	82.22	ผ่าน

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ลำดับ	แบบทดสอบท้ายบทจำนวน 5 ชุด				คะแนนรวม (45 คะแนน)	คิดเป็น ร้อยละ	เกณฑ์ ผ่านไม่ ต่ำกว่า ร้อยละ 80
	ครั้งที่ 1 เรื่อง เงาะป่า (15 คะแนน)	ครั้งที่ 2 เรื่อง พระอภัยมณี (10 คะแนน)	ครั้งที่ 3 เรื่อง น้ำผึ้ง หยดเดียว (10 คะแนน)	ครั้งที่ 4 เรื่อง นิราศเดือน (10 คะแนน)			
14	13	9	8	7	37	82.22	ผ่าน
15	11	9	7	10	37	82.22	ผ่าน
16	11	9	8	8	36	80	ผ่าน
17	12	8	8	8	36	80	ผ่าน
18	13	9	8	10	40	88.89	ผ่าน
19	13	8	8	7	36	80	ผ่าน
รวมเฉลี่ย					37.15	82.57	ผ่าน

จากตารางที่ 4.1 แสดงคะแนน/ร้อยละของแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R นักเรียนจำนวน 19 คน พบว่ามีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47 และนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53

4.2 ตอนที่ 2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R

ตารางที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 19 คน

ลำดับ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
	ก่อนเรียน 30 คะแนน	คิดเป็นร้อยละ	หลังเรียน 30 คะแนน	คิดเป็นร้อยละ	
1	14	46.67	22	73.33	สูงขึ้น
2	16	53.33	21	70.00	สูงขึ้น
3	11	36.67	20	66.67	สูงขึ้น
4	11	36.67	21	70.00	สูงขึ้น
5	9	30.00	20	66.67	สูงขึ้น
6	9	30.00	19	63.33	สูงขึ้น
7	10	33.33	22	73.33	สูงขึ้น
8	7	23.33	19	63.33	สูงขึ้น
9	10	33.33	23	76.67	สูงขึ้น
10	13	43.33	26	86.67	สูงขึ้น
11	11	36.67	20	66.67	สูงขึ้น
12	14	46.67	25	83.33	สูงขึ้น
13	11	36.67	20	66.67	สูงขึ้น
14	10	33.33	20	66.67	สูงขึ้น
15	9	30.00	20	66.67	สูงขึ้น
16	10	33.33	22	73.33	สูงขึ้น
17	13	43.33	23	76.67	สูงขึ้น
18	16	53.33	25	83.33	สูงขึ้น
19	12	40.00	23	76.67	สูงขึ้น

จากตารางที่ 4.2 แสดงเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 19 คน พบว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 19 คน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n	คะแนนเต็ม	Mean	S.D.	t	Sig(2-tailed)
ก่อนเรียน	19	30	11.37	2.43	23.42*	.000
หลังเรียน	19	30	21.63	2.09		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R พบว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R เท่ากับ 11.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.43 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ระหว่างก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R และหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R พบว่าค่าสถิติ t มีค่า 23.42 และค่า Sig(2-tailed) มีค่า .000 ซึ่งน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R และหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R มีความสัมพันธ์กัน และนักเรียนที่เรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R แล้ว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R

ตารางที่ 4.4 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้จากการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R นักเรียนจำนวน 19 คน

ข้อที่	รายการประเมิน	Mean	S.D.	แปลความหมาย	ลำดับ
1. ด้านบรรยากาศ		4.32	0.62	มาก	3
1.1	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	4.32	0.65	มาก	(2)
1.2	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	4.21	0.61	มาก	(3)
1.3	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนเกิดความคิดที่หลากหลาย	4.53	0.60	มากที่สุด	(1)
2. ด้านการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R		4.51	0.55	มากที่สุด	2
2.1	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา	4.53	0.50	มากที่สุด	(2)
2.2	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจ	4.58	0.59	มากที่สุด	(1)
2.3	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีโอกาสดแสดงความคิดเห็น	4.47	0.50	มาก	(3)
2.4	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น	4.47	0.60	มาก	(3)
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ		4.57	0.48	มากที่สุด	1
3.1	การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	4.58	0.49	มากที่สุด	(3)
3.2	การจัดการเรียนรู้ทำให้จำเนื้อหาได้นาน	4.37	0.48	มาก	(5)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	Mean	S.D.	แปล ความหมาย	ลำดับ
3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ		4.57	0.48	มากที่สุด	1
3.3	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนนำ วิธีการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นๆ	4.74	0.44	มากที่สุด	(1)
3.4	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียน พัฒนาทักษะการอ่านที่สูงขึ้น	4.53	0.50	มากที่สุด	(4)
3.5	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสนใจ ในการเรียนวิชาภาษาไทยเพิ่มขึ้น	4.63	0.48	มากที่สุด	(2)
โดยรวมเฉลี่ย		4.50	0.54	มาก	

จากตารางที่ 4.4 แสดงระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่าน เพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (Mean= 4.50 S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณารายด้านมีคะแนนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ (Mean= 4.57 S.D. = 0.48) ด้านการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R (Mean= 4.51 S.D. = 0.55) และด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ (Mean = 4.35 S.D. = 0.62) ซึ่งในแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นประเด็นเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นๆ (Mean = 4.74 S.D. = 0.44) การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยเพิ่มขึ้น (Mean = 4.63 S.D. = 0.48) การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย (Mean = 4.58 S.D. = 0.49) การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านที่สูงขึ้น (Mean = 4.53 S.D. = 0.50) และการจัดการเรียนรู้ทำให้จำเนื้อหาได้นาน (Mean = 4.37 S.D. = 0.48)

ด้านการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นประเด็นเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Mean = 4.58 S.D. = 0.59) กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา (Mean = 4.53 S.D. = 0.50) และความพึงพอใจเท่ากัน ได้แก่ กิจกรรมการ

เรียนรู้ทำให้นักเรียนมีโอกาสดูความคิดเห็น (Mean = 4.47 S.D. = 0.50) กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น (Mean = 4.47 S.D. = 0.60)

ด้านบรรยากาศ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก และเมื่อพิจารณาเป็นประเด็นเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนเกิดความคิดที่หลากหลาย (Mean= 4.53 S.D. = 0.60) บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (Mean= 4.32 S.D. = 0.65) และบรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน (Mean = 4.21 S.D. = 0.61)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีลำดับขั้นตอนการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R

สมมติฐาน

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
2. การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายคือ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านป่าบาง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 19 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R

- ตัวแปรตาม

1. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน

2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบ

SQ3R

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ หน่วยการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยที่ใช้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านป่าบาง แบ่งออกเป็น 4 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เงาะป่า

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง พระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุดสาคร

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง นิราศเดือน

4. ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 12 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียม

1.1 ผู้สอนได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการเรียนวิชาภาษาไทย และขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแก่นักเรียน

2. ขั้นดำเนินการ

2.1 ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายดำเนินการทดสอบแบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ โดยใช้แบบทดสอบจำนวน 1 ชุด แบบปรนัย 4 ตัวเลือก 30 ข้อ 30 คะแนน

2.2 จัดการเรียนการสอนตามแผนการเรียนรู้แบบ SQ3R ทั้ง 4 แผน ทั้งหมด 12 คาบเรียน ซึ่งประกอบด้วย

1. แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องเงาะป่า จำนวน 3 คาบเรียน
2. แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องพระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุดสาคร จำนวน 3 คาบเรียน
3. แผนการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องน้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุ จำนวน 3 คาบเรียน
4. แผนการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องนิราศเดือน จำนวน 3 คาบเรียน

การจัดการเรียนรู้ทั้ง 4 แผนการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำแบบฝึกและแบบทดสอบในแต่ละแผนจนครบ

2.3 หลังจากนั้นดำเนินการใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายอีกครั้งหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับการทดสอบก่อนจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์

2.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม

2.5 ตรวจสอบกระดาษคำตอบและนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้มาเปรียบเทียบความแตกต่าง

3. ขั้นสรุป

3.1 นำข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อตรวจสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูปโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำผลแบบทดสอบท้ายบท แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล
3. อภิปรายผลโดยใช้ตารางและการพรรณนา

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการศึกษาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R นักเรียนจำนวน 19 คน พบว่ามีนักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47 และนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53

5.1.2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R พบว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R เท่ากับ 11.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.43 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ระหว่างก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R และหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R พบว่าค่าสถิติ t-test มีค่า 23.42 และค่า Sig.(2tailed) มีค่า .000 ซึ่งน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R และหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R มีความสัมพันธ์กัน และนักเรียนที่เรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R แล้ว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.50 S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณารายด้านมีคะแนนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย มีดังนี้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ (Mean = 4.57 S.D. = 0.48) ด้านการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R (Mean = 4.51 S.D. = 0.55) และด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ (Mean = 4.35 S.D. = 0.62)

5.2 อภิปรายผล

ผลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ผลการศึกษาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R นักเรียนจำนวน 19 คน พบว่ามีนักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47 และนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.53 เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้และชุดกิจกรรมแต่ละชุดมีเนื้อหาที่แตกต่างกัน โดยจะเห็นว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องนิราศเดือนนักเรียนมีคะแนนน้อยกว่า 7 คะแนนอาจเป็นเพราะนิราศเป็นเรื่องที่นักเรียนไม่คุ้นเคย และถือเป็นเรื่องยากสำหรับนักเรียน อย่างไรก็ตามนักเรียนส่วนใหญ่มีผลคะแนนสูงและไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 เนื่องจากเนื้อหาจากแผนการจัดการเรียนรู้หน่วยที่ 1 เรื่อง เงาะป่า หน่วยที่ 2 เรื่อง พระอภัยมณี และหน่วยที่ 3 เรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียว ซึ่งนักเรียนคุ้นเคยและมีอยู่ในบทเรียน จึงทำให้คะแนนสูงขึ้นดังกล่าวไว้ ดังที่ Robinson (1961, pp. 29-30, อ้างถึงใน วันเพ็ญ วัฒนฐาน, 2557:57) ได้กล่าวถึงยุทธวิธีการอ่านแบบ SQ3R เพื่อช่วยให้ผู้อ่านสามารถเลือกสิ่งที่เขาคาดว่าจะรู้จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้รวดเร็ว และจดจำเรื่องได้ ตลอดจนสามารถทบทวนเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีขั้นตอนการอ่านคือ 1) Survey (S) โดยการกวาดสายตาไปตามหัวข้อตามบทอ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่องที่อ่าน เป็นการอ่านอย่างคร่าวๆ จะทำให้ผู้อ่านได้รู้ใจความสำคัญของเรื่อง หรือแนวคิดหลักของเรื่อง 2) Question (Q) โดยการเปลี่ยนหัวข้อให้เป็นคำถาม การตั้งคำถามในขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้อ่านอยากรู้ อยากเห็นมากขึ้น คำถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องราวที่กำลังอ่าน 3) Read (R1) เป็นการอ่านข้อความช้าๆ อย่างละเอียดเพื่อความเข้าใจและจับประเด็นสำคัญๆ 4) Recite (R2) เมื่ออ่านจบตอนหนึ่งๆ แล้วพยายามตอบคำถามอย่างย่อๆ โดยใช้สำนวนภาษาของตนเอง ถ้าตอบคำถามไม่ได้ให้ย้อนกลับไปอ่านเรื่องใหม่อย่างคร่าวๆ 5) Review (R3) ในขั้นตอนนี้เป็นการทบทวนหัวข้อหรือประเด็นสำคัญต่างๆ หลังจากทีอ่านบทอ่านจบแล้วอาจจะเป็นการอ่านทวนคำถาม คำตอบในประเด็นสำคัญๆ สอดคล้องกับ โดนัลด์ (Donald, 1973, อ้างถึงใน ชนัดดา แนนเกษร, 2535) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลของวิธีการ SQ3R ต่อการเพิ่มความสามารถในการอ่านกับนักเรียนเกรด 7 จำนวน 31 คน ผลการวิเคราะห์คะแนนทดสอบพบว่ากลุ่มที่ฝึกการอ่านโดยวิธีการ SQ3R สามารถพัฒนาทักษะทางการอ่านได้ด้วยตนเอง ลิซาเบธ (Lizabeth A. Guzniczak, 2007) ศึกษาเรื่อง ผลของการสอนโดยใช้กลยุทธ์การเรียนการสอนแบบ SQ3R กับนักเรียนชั้นเว็บของนักเรียนเกรด 8 จำนวน 254 คน ในชั้นเรียนประวัติศาสตร์อเมริกัน โรงเรียนมัธยมในเขต Midwestern ผลการวิจัยพบว่ากลยุทธ์ SQ3R ส่งผลให้เกิดความเข้าใจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นในการ

เขียนเรียงความระดับสูง และมีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างความสามารถในการอ่านและความเข้าใจในการเขียนเรียงความของผู้เรียน นั้นแสดงให้เห็นว่าความสามารถในการอ่านยังคงตัวบ่งชี้สำคัญ ในเรื่องความเข้าใจที่ถ่องแท้และความลึกซึ้งในความเข้าใจสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ออนไลน์ เบเยอร์ (Baier, Kylie, 2011: abstract) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลการใช้วิธี SQ3R ในของนักเรียน ประถมศึกษาปีที่ 5 ระดับ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการอ่านด้วยกลยุทธ์ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และการศึกษายังชี้ให้เห็นว่า 46.9% ของนักเรียนที่ใช้ SQ3R สามารถมีทักษะในการอ่านนิยายเพิ่มขึ้น สุดารักษ์ สุวรรณทอง (2553: 104-105) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ SQ3Rs ผลการวิจัยพบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้การสอนแบบ SQ3Rs มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6895 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน ร้อยละ 68.95

5.2.2 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R เท่ากับ 11.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.432 เมื่อเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ระหว่างก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R และหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R พบว่าค่าสถิติ t มีค่า 23.419 และค่า Sig.(2tailed) มีค่า .000 ซึ่งน้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยก่อนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R และหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R มีความสัมพันธ์กัน และนักเรียนที่เรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R แล้ว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ สิตรา ศรีเหรา (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหลังเขา อำเภอปอพลอย จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ผู้เรียนมีความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งวันเพ็ญ วัฒนฐานะ (2557) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน และศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดตะปอนน้อย จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยปรากฏว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และธิดา บุษามสาย (2559) การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ด้วยเทคนิคการเรียนรู้

แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปี 2557 ผลวิจัยพบว่า การอ่านจับใจความด้วยเทคนิคเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี ของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.50 S.D. = 0.54) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านมีคะแนนเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย มีดังนี้ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ (Mean = 4.57 S.D. = 0.48) ด้านการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R (Mean = 4.51 S.D. = 0.55) และด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ (Mean = 4.35 S.D. = 0.62) จะเห็นได้ว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ได้แก่ นักเรียนนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่น ๆ สนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยเพิ่มขึ้น เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย จำเนื้อหาได้นาน ด้านการจัดการเรียนรู้ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ ได้แก่นักเรียนเกิดความคิดที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียน สอดคล้องงานวิจัยของกัญญา ร้อยลา (2553: 82-84) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน ภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่าน 5 ขั้นตอน (SQ3R) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า และนักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก สุदारักษ์ สุวรรณทอง (2553: 104-105) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ SQ3Rs ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การสอนแบบ SQ3Rs อยู่ในระดับดีมากและธิดา บุษามสามสาย (2559) การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปี 2557 ผลวิจัยพบว่า การอ่านจับใจความด้วยเทคนิคเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนแบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรีในภาพรวมระดับมากที่สุด

5.3 ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย

1) การเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R สามารถพัฒนานักเรียนได้ทั้งเก่งและอ่อนให้มีความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นได้

จากการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่าสามารถพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจในเด็กได้ดี เพราะเป็นการอ่านแบบมีลำดับขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 Survey (S) ขั้นที่ 2 Question (Q) ขั้นที่ 3 Read (R) ขั้นที่ 4 Recite (R) ขั้นที่ 5 Review (R) มีการตั้งประเด็นคำถามทำให้การอ่านของนักเรียนเป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย และสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น การสอนแบบ SQ3R แตกต่างจากการอ่านแบบทั่วไป เป็นวิธีการสอนที่ฝึกการปฏิบัติเป็นสำคัญ ซึ่งสามารถช่วยฝึกทักษะการคิด เพราะแต่ละขั้นตอนฝึกให้นักเรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ และตั้งคำถาม ช่วยให้การอ่านเป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมาย สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาสาระสำคัญ ตลอดจนรายละเอียดของเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) การจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R สามารถช่วยจัดลำดับความคิดของนักเรียนให้เป็นขั้นตอนยิ่งขึ้น เพราะการอ่านในแต่ละขั้นตอนนักเรียนรู้ว่าต้องทำอะไรก่อน-หลัง และรู้วิธีการหาคำตอบอย่างเป็นลำดับขั้นตอน

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1) ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ SQ3R โดยเลือกเนื้อหาที่อาจเป็นสถานการณ์หรือเรื่องราวที่น่าสนใจของนักเรียนเหมาะกับระดับชั้นการเรียนรู้ของเด็ก

2) เลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ3R เพราะเนื้อหาที่มากเกินไปอาจส่งผลต่อระยะเวลาในการปฏิบัติกิจกรรม และทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายต่อกิจกรรมการอ่าน

3) ครูควรซักซ้อมทำความเข้าใจกับผู้เรียนในขณะสอนเกี่ยวกับกระบวนการอ่านแบบ SQ3R เพื่อที่ผู้เรียนจะได้ไม่สับสนกับขั้นตอนการทำกิจกรรม ขั้นตอนที่ยากสำหรับเด็กคือขั้นที่ 1 คือ Survey (สำรวจ) ขั้นต่อมาคือ ขั้นที่ 3 คือ Read (อ่าน) ซึ่งครูอาจต้องสังเกตนักเรียนให้ทั่วถึง เพราะบางคนไม่อ่านเนื้อหาครบถ้วน

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R เปรียบเทียบกับการอ่านแบบอื่นๆ เช่น 4W1H หรือ การอ่านแบบกว้างขวาง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กชกร เป่าสุวรรณ และคณะ. (2550). รายงานการวิจัยเรื่อง ความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการมาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ศูนย์พิษณุโลก. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- กรรณิกา โสมชัย. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจต่อการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง โจทย์ปัญหาการบวกเศษส่วน โดยใช้วิธีสอนแบบแก้ปัญหา กับวิธีสอนแบบปกติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัญญา ร้อยลา. (2553). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณด้วยรูปแบบการอ่าน 5 ขั้นตอน (SQ3R) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กาญจนา อรุณสุขขุจิ. (2546). ความพึงพอใจของสมาชิกสหกรณ์ต่อการดำเนินงานสหกรณ์การเกษตร ไชยปราการจำกัด อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กานต์ธิดา แก้วกาม. (2556). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้โดยวิธีสอนแบบ SQ4R กับวิธีการสอนแบบปกติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กิตติกาญจน์ อินทเกตุ. (2557). การพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH – PLUS (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์. (2556). ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันโดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- คมคาย หมั่นสาย. (2526). *เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 ของวิทยาลัยครูเพชรบูรณ์ที่สอนด้วยวิธีอ่านแบบธรรมดา กับวิธีอ่านแบบ SQ3R.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จักริน โพธิ์ทอง. (2545). *การสอนอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ การรู้คำศัพท์ และทัศนคติเชิงบวกต่อการอ่าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จันทร์เจ้า เฉียรทวิ. (2547). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านเชิง วิเคราะห์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยวิธีการแผนที่ความคิดกับการ เรียนแบบร่วมมือ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิตราภรณ์ ด้วงจุมพล. (2543). *ผลของการใช้กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการที่มีต่อ ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทย และทัศนคติต่อการอ่านภาษาไทยของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิราภรณ์ บุญณรงค์. (2554). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนแบบปกติ.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิราภรณ์ สกุลเหลืองอร่าม. (2554). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณวิชา ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไผ่ดำพิทยาคมรัชมิ่งคลาสิก ระหว่างกลุ่มที่ สอนด้วยเทคนิคSQ3R กับกลุ่มที่สอนด้วยเทคนิค KWLH - Plus* (วิทยานิพนธ์ปริญญา โทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จุฑารัตน์ วิบูลผล. (2539). *ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองกับ ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์ปริญญา โทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จุไรรัตน์ ลักษณ์ศิริ และบาหยัน อิ่มสำราญ. (2547). *การใช้ภาษาไทย.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ พี.เพรส.
- ชนิดดา แนบเกสร. (2535). *ผลของการฝึกการอ่าน ด้วยวิธีการ เอสคิวทรีอาร์ ที่มีต่อความสามารถ ในการอ่านเข้าใจความภาษาไทย ของนักศึกษายพบาลชั้นปีที่ 1* (วิทยานิพนธ์ปริญญา โทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชนัญญา สุโข. (2555). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจวรรณกรรมไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการกับวิธีการสอนอ่านแบบปกติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ชมพูนุช อนามวัฒน์. (2547). ความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลเมืองจันทบุรี 2 จังหวัดจันทบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- จิตินันท์ ประทุมนันท์. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษและความคงทนในการจำของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบรมราชินีนาถราชวิทยาลัย ที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน โดยวิธีสอนอ่านแบบ MIA (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทองสุข นะระศิริ. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง เรขาคณิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้สื่อมัลติมีเดียประกอบการสอนกับการสอนแบบปกติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ธิดา นุ่มสามสาย. (2559). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธีรญา เห่งยมจุล. (2547). การพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นภดล จันท์เพ็ญ. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ.
- นลินี บำเรอราช. (25). ผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารด้านทักษะการพูดโดยการแสดงละครของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยจฬาลงกรณ์. วารสารศึกษาศาสตร์, 15(2), 97-108.
- นาฏยา ชมวิชา. (2547). ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านศิลปะของนักศึกษาหลักสูตรศิลปกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยช่างศิลป์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กรมศิลปากร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

- นิตยา พลดงนอก. (2540). การพัฒนาแบบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- บั้งอร วิกรมคุณาพร. (2551). ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC ที่มีต่อความสามารถ
ในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจ (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). จันทบุรี:
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- บุญไทย พลค้อ. (2553). ผลการจัดการเรียนรู้แบบ เอส คิว โฟร์ อาร์ โดยเน้นเทคนิคผังกราฟิกต่อ
ความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). อุตรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- ปราณี กองจินดา. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิด
เลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบชิปปาโดยใช้ แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะ
การคิดเลขใน ใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้คู่มือ (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2540). รูปแบบการสอนความเข้าใจในการอ่าน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ประทุม สระทองยอด. 2547). ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของ โรงเรียนเมตตา
วิทยา (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสมเด็จพระเจ้าพระยา.
- พนิตนันท์ บุญพามี. (2542). เทคนิคการอ่านเบื้องต้นสำหรับบรรณารักษ์. นครราชสีมา: สถาบัน
ราชภัฏนครราชสีมา.
- พรณิการ์ สมักร. (2557). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). สูดยอควิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอลำดวน จังหวัดเพชรบุรี
ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ
(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิชญาภา อินธิแสง, มารศรี กลางประพันธ์, สมเกียรติ พลละจิตต์. (2558). การพัฒนาความเข้าใจใน
การอ่านภาษาอังกฤษ ทักษะการคิดวิเคราะห์ และความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้
รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับผังกราฟิกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2549). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ : ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิบูลย์ ตัญญาบุตร. (2557). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์. (2548). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแบบเนจเม้นท์.
- พิสนุ ฟองศรี. (2549). วิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: เทียมฟ้าการพิมพ์.
- พูลศรี กิจเจลา. (2544). การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาไทยและความสนใจในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ไพศาล หวังพานิช. (2543). การวัดและประเมินผลระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : ส่วนวิจัยและพัฒนา สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา.
- มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2544). อ่านเป็น : เรียนเก่ง – สอนเก่ง. กรุงเทพฯ: นานามีบุ๊คคลับลิขเกชั่นส์.
- มัสยา ธิติชนานันท์. (2552). การศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาจิตวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้เรื่อง ชีวิตและสิ่งแวดล้อมที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองยางพิทยาคม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงษ์. (2557). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL plus (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วันเพ็ญ วัฒนฐาน. (2557). การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสยามกัลป์มาจล.

- วิริยา วิริยารัมภา. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ และวิธีสอนแบบปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิมลรัตน์ จตุรานนท์. (2540). การศึกษาผลของการใช้กระบวนการสอนอ่านแบบปฏิบัติการ ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเล่าเรื่อง และความสนใจในการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยต่างกัน (ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรุณี อุ่นบุญ. (2540). การพัฒนารูปแบบการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิรุฬ พรรณเทวี. (2542). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของหน่วยงานกระทรวงมหาดไทยใน อำเภอเมืองจังหวัดแม่ฮ่องสอน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิไล ทองแผ่. (2547). การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู สถาบันราชภัฏเทพสตรี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิณรัตน์ ราศิริ. (2552). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5 E เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์และความพึงพอใจต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ศิริธดา เทียมหมอก. (2557). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้สาระท้องถิ่นร่วมกับแผนที่ความคิด (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิวกานต์ ปทุมสูติ. (2540). การอ่านเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน แกรมมี่.
- ศิริชัย กาญจนวาสิ. (2544). ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภวรรณ สัจจพิบูล. (2547). ผลของการเรียนการสอนด้วยกลวิธีสแกนแอนดร์รัน ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์. (2548). กลเม็ดการอ่านให้เก่ง. กรุงเทพฯ : สถาพรบุ๊คส์.

- สมพร เชื้อพันธ์. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). พระนครศรีอยุธยา : สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สมสุข ศรีสุก. (2542). ผลของการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมบทบาทสมมุติที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เรื่อง เลขคี่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพฯ : ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.
- สมุทรา เข็มเชาวนิช. (2546). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สาโรช ไสยสมบัติ. (2534). ความพึงพอใจในการทำงานของครูอาจารย์โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดร้อยเอ็ด (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- ลิตรา ศรีเหรา. (2559). การพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุดารักษ์ สุวรรณทอง. (2553). ผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การสอนอ่านแบบ SQ3Rs (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุดารัตน์ นนท์คลัง. (2550). การพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 สังกัดกลุ่มโรงเรียนเทศบาลเมืองอุดรดิษฐ์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). อุดรดิษฐ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิษฐ์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- แสนประเสริฐ ปานเนียม. (2552). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักศึกษาระดับปริญญาโทที่สอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อัจฉรา วงศ์ไธสร. (2538). การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุทัยพรรณ สุดใจ. (2545). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย จังหวัดชลบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภาษาต่างประเทศ

Ann Gale. (1991). *The effectiveness of the SQ3R student skill technique in the science education of sixth grade students*. Washington, DC.: np.

Dallmann and other. (1976). *The Teaching of Reading* (5th ed). New York : Holt, Rinehart and winson.

Finocchiaro and Sako. (1983). *Foreign language testing : A Practical Approach*. New York : Regents.

Fisher, S.D. (1986). The effect of a study strategy "SQ3R" on the ability of fifth grade student to read a social study textbook. *Dissertation Abstracts International*, 64 (10), 3656-A.

Kylie, Baier. (2011). The effects of SQ3R on fifth grade students' comprehension levels. *Academic Journal*.

Lizabeth, A. G. (2007). *A Quasi-experimental Study of Adolescent Using the SQ3R Strategy Instruction with Web-based Learning Materials* (Master's thesis). Oakland : University.Paporello.

Miller, W. H. (1990). *Reading comprehension activities kit*. USA : The Center for Applied Research in Education.

Robinson, F.P. (1961). *Effective study*. New York : Haper and Brother.

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

- ตัวชี้วัด
๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
 ๒. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน
 ๓. อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
 ๔. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
 ๕. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ
 ๖. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
 ๗. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
 ๘. มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

- ตัวชี้วัด
๑. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู
 ๒. พูดสรุปความจากการฟังและดู
 ๓. พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู
 ๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู

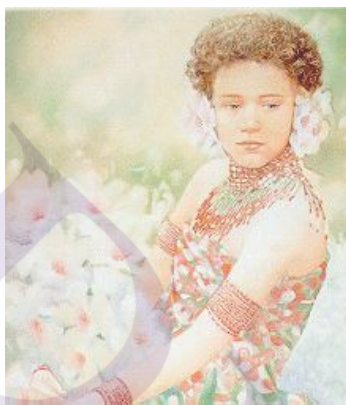
สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

- ตัวชี้วัด
๑. ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรม
 ๒. อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจและบอกความหมายของคำศัพท์จากเรื่องเงาะป่าได้
- นักเรียนสามารถตอบคำถามและสรุปใจความสำคัญจากเรื่องเงาะป่าได้
- นักเรียนสามารถประเมินคุณค่าและข้อคิดที่ได้จากเรื่องเงาะป่าได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท16101

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เงาะป่า

เวลา 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมอย่างพิถีพิถันจะทำให้ประจักษ์ในคุณค่าประเทืองปัญญา
ได้รับประโยชน์นานาประการและความสนุกสนานเพลิดเพลิน

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
<p>(คาบที่1 ตอน ชมป่า)</p> <p>- อ่านเพื่อความเข้าใจและบอกความหมายของคำศัพท์จากเรื่อง เงาะป่า ตอน ชมป่า ได้</p> <p>- นักเรียนสามารถตอบคำถามและสรุปใจความสำคัญจากเรื่องเงาะป่า ตอน ชมป่าได้</p>	1 ชั่วโมง	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูทักทายนักเรียนและซักถามเรื่องทั่วๆไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่อง ที่อ่าน ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับวรรณคดีและวรรณกรรมไทยที่นักเรียนรู้จักหรือเคยเรียนมา ให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างวรรณคดีและวรรณกรรมไทย ครูเกริ่นนำถึงเรื่องเงาะป่า ในส่วนของผู้แต่ง ที่มาของเรื่องและบทนำ <p>ขั้นสอน</p> <p>ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey)</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูแจกบทอ่าน เรื่อง เงาะป่า ตอน ชมป่า ให้นักเรียนและนักเรียนอ่านในใจเพื่อเพื่อสำรวจบทอ่านอย่างคร่าวๆ แบบกวาดสายตารวดเร็วไปตามเรื่องที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง และให้ขีดเส้นใต้หรือทำเครื่องหมายเน้นย้ำส่วนที่คิดว่าสำคัญ นักเรียนหาคำสำคัญของเรื่องที่อ่าน รวมถึงคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย และช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์ <p>ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question)</p>	- ใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง เงาะป่า ตอน ชมป่า

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
		<p>1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน โดยนักเรียนอ่านคำถามก่อน 1 รอบ</p> <p><u>ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างละเอียด (Read)</u></p> <p>1. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง เรื่องเงาะป่า ตอนชมไม้ เพื่ออ่านออกเสียงได้ถูกต้องและทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง</p> <p>2. ครูและนักเรียนช่วยกันอธิบายความหมายคำศัพท์และถอดคำประพันธ์</p> <p><u>ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite)</u></p> <p>1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม</p> <p><u>ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review)</u></p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณา แก้ไข ปรับปรุงคำตอบให้ถูกต้อง</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด</p> <p>ขั้นสรุปและประเมินผล</p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด</p> <p>2. ประเมินนักเรียนและแจ้งผลการเรียนรู้ให้ทราบ</p>	
<p>(คาบที่ 2 ตอน พิธีแต่งงาน)</p> <p>- อ่านเพื่อความเข้าใจและบอกความหมายของคำศัพท์จากเรื่องเงาะป่า ตอน พิธีแต่งงานได้</p> <p>- นักเรียนสามารถตอบคำถามและสรุป</p>	<p>1 ชั่วโมง</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>1. ครูทักทายนักเรียนและซักถามเรื่องต่างๆไปกับนักเรียนรวมทั้งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน</p> <p>2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องเงาะป่า ตอนชมไม้ และตอนพิธีแต่งงาน</p> <p>3. ครูอ่านออกเสียงบทร้อยกรองเรื่องเงาะป่า ตอนชมไม้ และให้นักเรียนช่วยกันอ่านออกเสียง</p> <p>ขั้นสอน</p> <p><u>ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey)</u></p>	<p>- ใบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง เงาะป่า ตอน พิธีแต่งงาน</p>

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
ใจความสำคัญจากเรื่องเงาะป่า ตอน พิธีแต่งงานได้		<p>1. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง เงาะป่า ตอน พิธีแต่งงานให้นักเรียน และนักเรียนอ่านในใจเพื่อเพื่อสำรวจบทอ่านอย่างคร่าวๆ แบบกวาดสายตาอย่างรวดเร็วไปตามเรื่องทีอ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง</p> <p>2. นักเรียนหาคำสำคัญของเรื่องที่อ่าน รวมถึงคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย และช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์</p> <p><u>ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question)</u></p> <p>1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน</p> <p><u>ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างละเอียด (Read)</u></p> <p>1. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง เรื่องเงาะป่า ตอนพิธีแต่งงาน เพื่ออ่านออกเสียงได้ถูกต้องและทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง</p> <p>2. ครูและนักเรียนช่วยกันอธิบายความหมายคำศัพท์และถอดคำประพันธ์</p> <p><u>ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite)</u></p> <p>1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม</p> <p><u>ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review)</u></p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณา แก้ไข ปรับปรุงคำตอบให้ถูกต้อง</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด</p> <p>ขั้นสรุปและประเมินผล</p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด</p> <p>2. ประเมินนักเรียนและแจ้งผลการเรียนรู้ให้ทราบ</p>	
(คาบที่ 3) ตอน โศกนาฏกรรม	1 ชั่วโมง	ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน	- ไปกิจกรรมที่ 3 เรื่อง เงาะป่า

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
<p>- อ่านเพื่อความเข้าใจและบอกความหมายของคำศัพท์จากเรื่องเงาะป่า ตอน โศกนาฏกรรมได้</p> <p>- นักเรียนสามารถตอบคำถามและสรุปใจความสำคัญจากเรื่องเงาะป่า ตอน โศกนาฏกรรมได้</p> <p>- ประเมินคุณค่าและข้อคิดที่ได้จากเรื่องเงาะป่าได้</p>		<p>1. ครูทักทายนักเรียนและซักถามเรื่องทั่วๆไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่อง ที่อ่าน</p> <p>2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องเงาะป่า ตอนขมิ้นไม้ และตอนพิธีแต่งงาน</p> <p>3. ครูและนักเรียนร่วมกันอ่านออกเสียงบทร้อยกรองเรื่องเงาะป่า ตอน โศกนาฏกรรม</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey)</p> <p>1. ครูแจกบทอ่านร้อยแก้ว เรื่อง เงาะป่า ตอน โศกนาฏกรรมให้นักเรียน และนักเรียนอ่านในใจเพื่อสำรวจบทอ่านอย่างคร่าวๆ แบบกวาดสายตารวดเร็วไปตามเรื่องที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง</p> <p>2. นักเรียนหาคำสำคัญของเรื่องที่อ่าน รวมถึงคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย และช่วยกันหาความหมายของคำศัพท์</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question)</p> <p>1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างละเอียด (Read)</p> <p>1. ให้นักเรียนบทย่าน เรื่องเงาะป่า ตอนโศกนาฏกรรม เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องอีกครั้ง โดยละเอียด</p> <p>2. ครูและนักเรียนช่วยกันอธิบายความหมายคำศัพท์และสรุปเรื่องอีกครั้ง</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite)</p> <p>1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม</p> <p>ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review)</p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณา แก้ไข ปรับปรุงคำตอบให้ถูกต้อง</p>	<p>ตอน</p> <p>โศกนาฏกรรม</p> <p>- แบบทดสอบ</p> <p>ท้ายบทเรื่อง</p> <p>เงาะป่า</p>

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
		<p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด</p> <p>ขั้นสรุปและประเมินผล</p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด</p> <p>2. ประเมินนักเรียนและแจ้งผลการเรียนรู้ให้ทราบ</p>	

บทละครเรื่อง เงาะป่า บทนำเรื่อง

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงสอดแทรกภาษาเงาะ หรือ ภาษาเก๋ยไว้ในบทละครเรื่องนี้ โดยทรงสอบถามภาษาเงาะจาก “คนัง” เด็กเงาะ คนหนึ่งที่พระองค์ทรงนำมาอุปการะไว้ และให้ตัวละครตัวหนึ่งมีชื่อว่า คนัง ด้วย บทละคร เรื่อง เงาะป่า เป็นกลอนบทละครตลอดเรื่อง ในที่นี้จะขอคัดมา เฉพาะบางตอน ได้แก่

ตอน ชมป่า ให้เห็นความไพเราะในการชมธรรมชาติ รวมทั้งความงาม ของดอกไม้

ตอน พิธีแต่งงาน ซึ่งใช้ถ้อยคำภาษาที่อ่านแล้วเกิดความสนุกสนานคึกคัก ได้รู้ธรรมเนียมประเพณี พิธีกรรม ตลอดจนความเชื่อในเรื่องต่าง ๆ ของ พวกเงาะ

ตอน โศกนาฏกรรม ซึ่งก่อให้เกิดความเศร้าสะเทือนใจในชะตากรรมของ ตัวละคร และให้ข้อคิดสอนใจในการดำเนินชีวิต

เนื้อเรื่องย่อของบทละคร เรื่อง เงาะป่า

คนังกับไม้ไผ่เป็นเพื่อนรักกัน เด็กทั้งสองชื่นชมชมพลาเงาะหนุ่มผู้เก่งกาจ ซึ่งสามารถต่อสู้และฆ่าเสือตายได้ ชมพลาเวลานั้นหลงรักลำหับสาวสวยประจำ หมู่บ้านซึ่งเป็นพี่สาวของไม้ไผ่ ไม้ไผ่จึงเป็นพ่อสื่อให้จนสำเร็จสมประสงค์ แต่ความรักของหนุ่มสาวต้องมีอุปสรรค เนื่องจากบิดามารดาของลำหับ ยกนางให้แก่ฮเนาบุตรชายของยอปานผู้ใหญ่บ้าน ชมพลาทำอุบายลักพาลำหับ หนีไปหลังจากนางเข้าพิธีแต่งงานกับฮเนาแล้ว ฮเนาออกติดตามจนพบชมพลา และต่อสู้กัน ร้าแก้วพี่ชายของฮเนาใช้ “บิล่า” ลูกดอกอาบยาพิษลอบยิงชมพลา ได้รับบาดเจ็บสาหัส ชมพลาวิ่งหนีชมชานไปพบกับลำหับซึ่งออกมาตามหา ด้วยความเป็นห่วง ชมพลาสั่งเสียให้นางกลับไปหาฮเนา ลำหับจึงใช้ “บาเตะ” ซึ่งเป็นมีดสั้นของชมพลาฆ่าตัวตายเพื่อพิสูจน์รักแท้ของนางที่มีต่อชมพลา เมื่อฮเนา ทราบว่าชมพลา กับลำหับรักกัน และคิดว่าตนเป็นต้นเหตุแห่งการตายของคนทั้งสอง จึงฆ่าตัวตายตามไปด้วย

บทละคร เรื่อง เงาะป่า

ตอน ชมป่า

ไม้ไผ่ทำอุบายเล่าเรื่องให้ลำหับฟังว่า เห็นดอกไม้บานเต็มป่า เพื่อให้นางได้ไปพบกับชมพลา ลำหับจึงชวนไม้ไผ่ไปเที่ยวป่าในเช้าวันรุ่งขึ้น โดยตั้งใจว่าจะไปซุกหัวมันเป็นอาหารด้วย

สร้อยสนตัด

○ เมื่อนั้น

นวลนางลำหับพิสมัย
ครั้นรุ่งรางสว่างแสงอโณทัย
ทรมวยแต่งตัวไม่มัวมอม
สวมมะกักล้ากำไลสายสร้อย
ตุ้มหูพวงห้อยดอกไม้หอม
หวีไม้ไผ่บรรจงเป็นวงล้อม
ล้วนลายย้อมเหน็บประดับรับมวย

๖ ๔ คำ ๖

ร้าย

○ แล้วจับจองคล้องไทรไว้เบื้องหลัง ไม่รุงรังเข้าที่ตูดีสวย
ชวนไม้ไผ่ลีลาศนาदनวย รื่นรวยเข้าในดวงพวงพี

๖ ๒ คำ ๖ เพลงเร็ว

○ ครั้นถึงซึ่งที่มีบุปผา
กริดเล็บเก็บพงสุมาลี

๑ ๒ คำ ๑

สมิงทอง

○ ยามเช้า
สู้บุกป่ามาดมชมดอกไม้
ล้วนอารีมิให้เราเมาแก้
สายหยุดดอกย่อยห้อยพวงยาน
มะลิวัลย์พันกอพฤกษาดาศ
รสคนธขึ้นเป็นดงอย่าหลงเลย
โนนแนอุยสารภีไม่มีใบ
แมลงล้อมตอมว่อนเสียงหวิว

ดวงสุดาปรีดีเปรมเกษมศรี
นารีขับเพลงวังเวงใจ

อุระเราชื่นชุ่มแจ่มใส
ข้าชอบใจมาลีที่เบิกบาน
เผยเผยอกลิบประทีนกลิ่นหอมหวาน
กลิ่นซาบซ่านนาสาทอกนำเซย
เหมือนผ้าลาดขาวล่อหนออ่อนเอ๋ย
ก็คลั่งเผยกليبเกสรสลอนชู
เหมือนต้นไม้ทองตั้งอยู่ทั้งคู่
ไม่มีผู้ช่วยสอยน้อยใจเอ๋ย

๑ ๘ คำ ๑

แขกมอญบางช้าง

มาลี
ผีเสื้อร่อนว่อนอยู่คู่วิวไล
กินอะไรเกิดที่ไหนผีเสื้อเอ๋ย
น้องจะได้ไปเกิดไปกินตาม

ดอกตังสีบานเย็นเห็นฤไม้
งามกระไรหนอผีเสื้อช่างเหลืองาม
อย่าปิดเลยต่อที่ซื้อถาม
ให้อร่ามเหมือนผีเสื้อเหลือสวยเอ๋ย

๑ ๔ คำ ๑

เงาะป่า ตอน ชมป่า

1. จงตอบคำถามจากการอ่านเรื่องเงาะป่า ตอนชมป่า

1. ใครคือผู้ถ่ายทอดเรื่อง เงาะป่า

.....

2. เรื่องเงาะป่าแต่งด้วยคำประพันธ์ประเภทใด

.....

3. ภาษาที่อวยหมายถึงภาษาใด

.....

4. คนั่ง คือใคร และมีความสำคัญอย่างไร กับเรื่องเงาะป่า

.....

5. ชมพลาตกลมรักใครระหว่างลำหับ กับ ไม้ไผ่

.....

6. บทชมป่าสะท้อนให้เห็นสภาพบรรยากาศอย่างไร

.....

7. อธิบายความงดงามของลำหับว่ามีลักษณะอย่างไร

.....

2. ให้ความหมายและขยายความคำศัพท์ต่อไปนี้ตามบริบทของเรื่อง เงาะป่า

คำศัพท์	ความหมาย
1. สุมาลี	
2. มารศรี	
3. บุปผา	
5. อโณทัย	
6. ทรามวัย	
7. พิสมัย	
8. ปรีดีเปรม	
9. ดาษดীন	
10. รสคนธ์	

ใบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง เงาะป่า

ตอน พิธีแต่งงาน

ตอน พิธีแต่งงาน

ยอปานบิดาของสเนาจัดพิธีแต่งงานของสเนากับลำหับอย่างยิ่งใหญ่ ขบวนของเจ้าบ่าว

ไปคอยขบวนของเจ้าสาวที่ลานพิธีแต่งงานก่อนตามธรรมเนียม

ร้าย

○ บิดาดำเนินเดินหน้า
เพื่อนบ่าวทั้งสองประกองประดับ
เจ้าบ่าวเดินกลางหว่างสองเพื่อน
พวกพ้องตามพธูเป็นหมู่มุง

ถัดมาพี่น้องรองลำดับ
อ้ายฮอยท้อมกับอ้ายดิอง
ไม้คลาดเลื่อนซ้อนซับสลับขึง
หมายมุ่งมายังที่ทำวิเวก

๗ ๔ คำ ๗ กราวนอก

กราว

○ เกาะน้อยเงาะใหญ่ไปคึกคึก
 เต็นโลดลากเลือกเหลือกตา
 จีบจิบปังปังประดังเสียง
 กวัดแกว่งบอเลาเป่าลูกลอย
 ตีกลองปะตุงตุงตุงผลง
 ค่างลิงยิงฟันหูชันชู
 ระมัดเม่นหมูหมี่เที่ยวหนีเร้น
 ความเถื่อนถึกกระทิงวิ่งตะโพง

๑ ๘ คำ ๑ เขต

อีกทีกเลื่อนลั่นสนั่นป่า
 ตบขาเข่งแก๊งกอย
 ดั่งแผ่นดินจะเอียงทรุดด้อย
 ถูกรกตกผ้อยแย่งกันพรู
 อีณะส่งเสียงเพราะเสนาะหู
 ตุ่นอันอุดอู้ลงอยู่โพรง
 เสียงผายลแผ่นดินไหลผ่าโหยง
 เสือโคร่งโดดผับไปลับตา

ร้าย

ครั้นถึงจึงหยุดที่ลานใหญ่
 คอยพวกเจ้าสาวที่จะมา

๑ ๒ คำ ๑ ร้ว เจริจา

ใต้ต้นตะเคียนพร้อมหน้า
 ต่างคนพูดจาประสาใจ

ทางฝ่ายเจ้าสาว ตองยิบบิดาของลำห้าบสั่งให้นางฮอยผู้เป็นภรรยาแต่งตัวลำห้าบ

อย่างสวยงาม แล้วพาเข้าขบวนไปสู่พิธีแต่งงาน

รายได้

○ เมื่อนั้น

เห็นแต่งตัวสอดคล้องต้องตา
 บิดรมารดาออกหน้านำ
 เพื่อนสาวทั้งสองประคองเชิญ
 เหล่ากระบวนสตรีที่คอยอยู่
 ต่างพอรำทำกระบวนปรวนแปร

๑ ๖ คำ ๑ เพลง

ตองยิบยิบดีเป็นหนักหนา
 ประคองพาเข้ากระบวนชวนดำเนิน
 แล้นางลำหับดั่งหงส์เหิน
 ที่สะเทินอย่างเอื้องชำเลื่องแล
 ก็พรั่งพรูแวดล้อมหอมแห่
 ชับร้องซ้องแซ่เดินนาदनวย

รายได้

○ (เพื่อนสาวสตรีที่คอยอยู่

ขับรำทำจรตักิริยา

๑ ๒ คำ ๑ เพลง

ก็พรั่งพรูแวดล้อมพร้อมหน้า
 เดินโดยมรคานาदनวย)

เพลงช้า

○ ยามชาย
 สาวน้อยน้อยพลอยแต่งสวย
 กำดอกไม้เต็มพายมือ
 กลิ่นของใครหนอพุ่งขจร
 ตกออกกลาดตาชดา
 เจ้าของดอกไม้ว่าอย่างนะ
 มาลัดคมชมดอกไม้
 นางเงาะแก่งจิ้งร้องไป
 ขอเสียเถิดอย่าว่านวย

○ โห๊ะเฮเฮเห่เฮเฮ

เพลงเร็ว

○ ข้าหน้อยแม่นางก็อยเอย
 ยิ้มเสียให้แฉ่งอย่าแสร้งมิ่งตึง
 ○ ข้านิดแม่ชื่นจิตเอย
 ดอกไม้หอมกรุ่นฉุนฤจะทิ้ง
 ○ ข้าอืดแม่นางอืดเอย
 อย่าให้ข้าจักจกเสียลำน่า
 ○ ข้าไว้แม่ชื่นใจเอย
 จะเกิดรำคาญชี้คร้านอะอะ
 ○ อย่าแค้นแม่แสนงอนเอย
 ผัดอีกหนอยหนึ่งให้ถึงเวลา
 ○ ชะต้ำแม่ตามเอย
 เหลือบมาสักนิดขอพิศตาสวย
 ○ หนอยแน่แม่กินนรเอย
 อย่าทำตัวเตี้ยจะเสียระยะ

พระพายพัดมารวยรวย
 จะไปช่วยการวิวิาท
 บ้างทักบ้างถือแย่งยื้อไปมา
 ขอดมเสียก่อนเถิดหล่อนจำ
 น่าเสียดายนี้สุดใจ
 ฉันทไม่ละว่าใครใคร
 จะว่าให้ได้้อบาย
 ว่าอย่าให้มันมากมาย
 งามจะหายเหื่อโคลย้อยเอย
 เเท่เฮเฮเฮ้ให้

อย่าทำใจน้อยหน้าตาบูดบึ้ง
 ข้าหน้อยแม่นางก็อยเอย
 อย่าใส่จริตกระดุกกระดิง
 ข้านิดแม่ชื่นจิตเอย
 ตามกันเป็นยี้ดยักไหล่เพื่อนรำ
 ข้าอืดแม่นางอืดเอย
 ระวังอกไหล่อย่าให้ปะทะ
 ข้าไว้แม่ชื่นใจเอย
 เวียนแต่ควักค้อนผูกคิ้วนี้หน้า
 อย่าแค้นแม่แสนงอนเอย
 อย่าทำแก้อก้มเมียงเมินเงินขวย
 ชะต้ำแม่ตามเอย
 รำร้ายพายพ่อนให้ต้องจิงหะ
 หนอยแน่แม่กินนรเอย

○ ถึงแล้วแม่แก้วตาเอย
หยุดพักเสี่ยที่ยังมีบทอก

ร้าย

○ ครั้นถึงลานรีที่ประชุม
นางขวยเงินสะเทินหญัตย

๖ ๒ คำ ๖

เหนียนักฤจำเหือตกซิกซิก
ถึงแล้วแม่แก้วตาเอย

เห็นคนชุมนุมไสว
ตามบิดาเข้าไปไม่คลาดคลา

เมื่อทั้งสองฝ่ายมาถึงลานประกอบพิธีพร้อมกันแล้ว ผู้เฒ่าซึ่งเป็นที่เคารพ
นับถือของทุกคนได้ทำพิธีพลีกรรมเช่นไหว้เทวดาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ตามแบบประเพณี
โบราณ เพื่อขอพรให้เจ้าบ่าวเจ้าสาวได้ครองคู่กันด้วยความสุขสวัสดิ์ หลังจากนั้น
พ่อแม่ของเจ้าบ่าวเจ้าสาวและญาติๆ ต่างก็สั่งสอนในการใช้ชีวิตคู่และอวยพร
แก่คู่บ่าวสาว

เงาะป่า ตอน พิธีแต่งงาน

1. ให้ความหมายและขยายความคำศัพท์ต่อไปนี้ตามบริบทของเรื่อง เงาะป่า

คำศัพท์	ความหมาย
1. วิวาท์	
2. เดินนาदनวย	
3. ขจร	
4. ดาษดীন	
5. ไสว	
6. หฤทัย	
7. ขวยเขิน	
8. ศักดิ์สิทธิ์	
9. พลีกรรม	
10. เซ่นไหว้	

2. ตอบคำถามจากการอ่านเรื่อง เงาะป่า ตอน พิธีแต่งงาน

1. พิธีแต่งงานในเรื่องเงาะป่า จัดขึ้นระหว่างใครกับใคร

.....

2. ลำหับเต็มใจเข้าพิธีแต่งงานครั้งนี้หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

3. เพราะเหตุใดลำหับและฮเนาจึงได้แต่งงานกัน

.....

4. บิดามารดาฝ่ายเจ้าบ่าวและเจ้าสาวมีใครบ้าง จงระบุ

.....

5. นักเรียนคิดว่าภายหลังเข้าพิธีแต่งงานคู่บ่าวสาวจะได้ครองรักกันอย่างมีความสุขหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

3. จงเรียงลำดับเหตุการณ์ในพิธีแต่งงานจากเรื่องเงาะป่าโดยใส่หมายเลขให้ถูกต้อง

.....ขบวนของเจ้าสาวเคลื่อนย้ายมาเจอกับขบวนของเจ้าบ่าวที่ลานพิธี

.....ถึงลานพิธีขบวนของเจ้าบ่าวหยุดคอยขบวนของเจ้าสาวใต้ต้นตะเคียน

.....เมื่อทั้งสองถึงลานประกอบพิธีกรรมแล้ว จึงได้ทำพิธีพลีกรรมเช่นไหว้เทวดาสีงศักดิ์สิทธิ์ ตามประเพณีโบราณ

.....ญาติผู้ใหญ่ต่างอวยพร และให้ข้อคิดในการใช้ชีวิตคู่

.....ขบวนเจ้าบ่าวเคลื่อนย้ายไปคอยขบวนเจ้าสาวที่ลานพิธีตามธรรมเนียม

ใบกิจกรรมที่ 3 เรื่อง เงาะป่า

ตอน โศกนาฏกรรม

ตอน โศกนาฏกรรม

การแต่งงานของฮเนากับลำหับที่ฝ่ายผู้ใหญ่ของฮเนาก็ได้เตรียมงานไว้ งานแต่งก็มีขึ้นที่ต้นตะเคียน ขบวนขันหมากของเจ้าบ่าวเคลื่อนสู่ที่จะทำงานวิวาท์ นางลำหับยังคงนั่งอยู่ในห้องที่ร้อนรนใจ สงสารฮเนาที่มา รับตนลำหับไม่ได้รักฮเนาแต่ก็ไม่ได้รังเกียจ นึกถึงชมพูลาที่ถูกเนื้อต้องตัว ก็เหมือนเป็นสามีที่ร้องไห้เสียใจ ฝ่าย ไม้ไผ่ก็เห็นคนทั้งบ้านรุ่มรวยเรื่องการแต่งงาน ก็นำข่าวไปบอกชมพูลา ชมพูลาได้ฝากไม้ไผ่มาบอกแก่ลำหับว่า จะพาลำหับหนี เมื่อได้ฟังอย่างนั้นลำหับก็โล่งใจ จัดการแต่งตัวเพื่อร่วมงานวิวาท์ แล้วขบวนสาวก็มาถึงลานใต้ ต้นตะเคียนและเริ่มทำพิธีแต่งงาน การแต่งงานที่สมบูรณ์นั้นต้องเข้าป่ากัน ๗ วัน ๗ คืน ฮเนาและลำหับจึงเข้าไปในป่า ฮเนาเข้าไปใกล้ลำหับ ลำหับตกใจร้องกรี๊ด อ้ายแค้ก็ข่มขู่ก็เอาหินขว้างฮเนา ฮเนาโกรธแค้นจึงให้ลำหับ รออยู่ ส่วนตนจะออกตามคนที่ขว้างหินใส่ เมื่อฮเนาเดินพ้นไปนั้น ชมพูลาได้เข้ามาบอกลำหับว่าจะหนี แล้วก็อุ้มนางไป ด้านฮเนาหาคนขว้างไม่เจอ จึงสังหรณ์ใจกลับมาหาลำหับ แต่ก็ไม่พบ จึงเรียกหาทั่วป่าทั้งคืน จนถึงเช้าก็กลับบ้าน ชมพูลาได้พาลำหับมาอยู่ที่ถ้ำลึกในป่า มีความสัมพันธ์กันลึกซึ้ง เพราะชมพูลารักลำหับ มาก ส่วนลำหับก็รักชมพูลามากเช่นกันชมพูลาออกมาหาเสบียงอาหารเพราะที่มีอยู่ใกล้หมดแล้ว ลำหับห้ามไม่ให้ไปเพราะกลัวมีอันตรายดังที่ชมพูลาฝันในคืนที่ผ่านมา แต่ชมพูลาที่หาฟังคำของนางไม่เดินทางไปหา อาหารทั้งลำหับไว้เบื้องหลัง ด้านฮเนาก็กลับไปเล่าให้ผู้ใหญ่ฟังเมื่อทุกอย่างได้กระจ่างแล้ว ก็ลงความเห็น ว่าชมพูลาเป็นคนลักพาตัวนางไป ฮเนาพร้อมรำแก้ว ปองสองและปองสุดจึงออกตามหา จนไปพบชมพูลาระหว่าง จะกลับถ้ำ เกิดต่อสู้กันเพราะฮเนาเข้าใจว่า ชมพูลาลักพาตัวนางลำหับไป รำแก้วได้ทีเห็นฮเนาออกห่างชมพูลา ก็เลยเป่าลูกดอกอาบยาพิษไปโดนหน้าผากชมพูลาเข้า ชมพูลาเดินโซซัดโซเซไปเจอลำหับที่เดินตามหาด้วยความ เป็นห่วง ชมพูลาใกล้จะตายจึงสั่งลาลำหับ ลำหับยิ่งเสียใจไปกันใหญ่คว้ามืดที่อยู่ในมือชมพูลาแทงซอก คอตตัวเองตาย ฮเนาเห็นเหตุการณ์ และได้ฟังคำพูดทุกอย่างที่ชมพูลาร่ำลายนางลำหับ ปรากฏว่าตนเองเข้าใจผิด หมด ที่จริงลำหับหนีมากับชมพูลาเอง ฮเนารักนางลำหับอย่างไม่มีใครแทนที่ได้ จึงใช้มีดแทงตนเองตาย ทั้ง สามตายเคียงกัน รำแก้วและปองสองปองสุดต่างพากันกล่าวสรรเสริญความรักของทั้งสามคน และขุดหลุมฝัง ทั้งสาม และโปรยดอกไม้ด้วยความอาลัย

ที่มา : <https://narintron5653.wordpress.com/วรรณคดีไทย/เงาะป่า>

เงาะป่า ตอน โศกนาฏกรรม

1. ตอบคำถามจากการอ่านเรื่อง เงาะป่า ตอน โศกนาฏกรรม

1. การแต่งงานที่เสร็จสมบูรณ์คู่บ่าวสาวต้องเข้าป่ากี่วันกี่คืน

.....

2. ลำหับรู้สึกอย่างไรกับฮเนา

.....

3. ฮเนาารู้สึกอย่างไรเมื่อรู้ว่าลำหับและชมพอรักกัน

.....

4. ใครเป็นผู้ยิงลูกดอกอาบยาพิษใส่ชมพลา

.....

5. คำว่า “โศกนาฏกรรม” หมายถึง

.....

6. จงอธิบายลักษณะนิสัยของฮเนาว่าเป็นอย่างไร

.....

2. เรียงลำดับเหตุการณ์จากเรื่อง เงาะป่า ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง

..... 1. ชมพลาสอนวิชายิงลูกดอกอาบยาพิษให้จนเด็กทั้งสองมีความชำนาญ ทั้งสามจึงชวนกันไปช้มยิงเสือเพื่อลองวิชา

..... 2. ฮเนาได้ให้พ่อแม่ไปสู่ออไว้แล้ว ฝ่ายพ่อแม่ของฮเนาเต็มพิธิต่างงานฮเนากับลำหับ ลำหับจำใจเข้าพิธิต

..... 3. ชมพลาเงาะหนุ่มผู้หลงรักนางลำหับพี่สาวของไม้ไผ่

..... 4. คนึงกับไม้ไผ่เป็นเพื่อนรักกัน วันหนึ่งคนึงคิดถึงไม้ไผ่ ก็ไปหาและชวนกันยิงนกในป่า

..... 5. ครั้นเสร็จพิธิตฮเนาจะพานางไปอยู่ที่บ้านตน แต่นางไม่ยอมไป ชมพลาให้เพื่อนมาแอบช้มป่าก่อนหนีใส่ฮเนา ฮเนาวิ่งตามไปดูเป็นโอกาสให้ชมพลาลักพานางลำหับไปอยู่ด้วยกันในถ้ำ

..... 6. ฮเนากลับมาไม่เห็นนางก็เสียใจคลุ้มคลั่ง และออกตามหานาง

..... 7. ชมพลาวิ่งไปพบลำหับ ชมพลาลาตาย บอกให้นางไปอยู่กับฮเนาซึ่งรักนางมาก แต่ลำหับฆ่าตัวตายตามชมพลา

.....8. ชมพลาวยิ่งเสื่อตาย เมื่อรู้ว่าไม้ไผ่เป็นน้องลำหับก็ขอให้ไม้ไผ่เป็นพ่อสื่อโดยฝากดอกจำปูนและ
เล็บเสื่อไปให้ลำหับ

..... 9. ไม้ไผ่คิดอุบายชวนลำหับไปเก็บดอกไม้ในป่า และนัดชมพลาให้ไปพบนาง ลำหับโดนงูเข้านาง
ตกใจจนเป็นลม ชมพลาออกมาช่วยและบอกรักนาง ลำหับก็รับรักชมพลา

..... 10. รำแก้วพี่ของฮเนาซึ่งซุ่มดูอยู่ เกรงฮเนาจะเสียที่จึงยิงชมพลาด้วยลูกดอกอาบยาพิษ ชมพลา
ได้รับความเจ็บปวดก็วิ่งหนี

..... 11. ฝ่ายชมพลาอยู่กับลำหับในถ้ำหลายวันจนเสบียงหมดต้องออกไปหาเสบียง ชมพลาได้พบฮ
เนาซึ่งกำลังตามหานางลำหับ ทั้งสองต่อสู้กันอย่างดุเดือด

..... 12. ฮเนาแอบได้ยินก็รู้สึกสะเทือนใจและสำนึกผิดฆ่าตัวตายตามไปด้วย

3. ให้นักเรียนเขียนข้อคิดที่ได้จากเรื่องเงาะป่า มาสองข้อ

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบทดสอบท้ายบท เรื่อง เงาะป่า

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เงาะป่า

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก ข ค ง ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. ใครคือผู้แต่งละครเรื่องเงาะป่า
 - ก. พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
 - ข. พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว
 - ค. พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
 - ง. พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
๒. เงาะป่าแต่งด้วยคำประพันธ์ประเภทใด
 - ก. กลอนบทละคร
 - ข. กลอนสี่กวาง
 - ค. กลอนดอกสร้อย
 - ง. กลอนสุภาพ
๓. ข้อใดคือลักษณะโครงเรื่องของบทละครเงาะป่า
 - ก. ที่ได้มีรัก ที่นั่นมีทุกข์
 - ข. รักสามเส้า
 - ค. ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
 - ง. ตอนแรกตกยาก ตอนหลังได้ดี
๔. ตัวละครเอก ๓ ตัวในเรื่องเงาะป่า มีใครบ้าง
 - ก. ชมพลา ฮเนา คณิง
 - ข. ไม้ไผ่ คณิง ชมพลา
 - ค. ชมพลา ลำหับ ฮเนา
 - ง. ฮเนา ลำหับ คณิง
๕. คำว่า "ก้อย" ในบทละครเรื่องเงาะป่า หมายถึงอะไร
 - ก. พวกมอญ
 - ข. พวกเงาะ
 - ค. พวกไทใหญ่
 - ง. พวกอาข่า

๖."สงสารฮเนาเจ้าคนชื่อ หมายถึงมันปั้นมือแล้วมิได้ ไซ้ซั่วซ่าน่าซังแต่อย่างใด ข้าไม่คิดเคียดเกลียดกลัว"
จากบทประพันธ์ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าตัวละครที่ชื่อ ฮเนา มีอุปนิสัยอย่างไร

- ก. จิตใจโลเล
- ข. จิตใจคดโกง
- ค. จิตใจเหี้ยมโหด
- ง. จิตใจซื่อตรง

๗."หญิงใดในโลกนี้ไม่เล็งเห็น ว่าจะเป็ญคู่เทียบเปรียบมารศรี" คำว่า มารศรี หมายถึงข้อใด

- ก. ดอกไม้งาน
- ข. หญิงงาม
- ค. เพชรล้ำค่า
- ง. กลิ่นหอมเย้ายวน

๘."พิศพัทธ์ร์เพียงประยงค์เมื่อทรงกลด ลออหมดมิดีมีรอยผีไฟ" บทชมโฉมข้างต้น เป็นบทชมความ
งามของตัวละครใด

- ก. ลำหับ
- ข. ชมพลา
- ค. ฮเนา
- ง. ไม้ไผ่

๙.บทละครเรื่องเงาะป่าใช้เวลาในการแต่งกี่วัน

- ก. ๑๗ วัน
- ข. ๑๐ วัน
- ค. ๕ วัน
- ง. ๘ วัน

๑๐. ข้อใดไม่ใช่คุณค่าที่ได้จากบทละครเรื่องเงาะป่า

- ก. ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการครองเรือน
- ข. แสดงให้เห็นการดำเนินชีวิตของพระมหากษัตริย์ในสมัยก่อน
- ค. แสดงให้เห็นการดำรงชีวิตของพวกเงาะ
- ง. ให้ข้อคิดเกี่ยวกับความรัก

๑๑. ทำไมลำหับจึงต้องฆ่าตัวตาย

- ก. ถูกพ่อแม่บังคับให้แต่งงาน
- ข. โกรธแค้นฮเนา
- ค. เสียใจที่ชมพลาตาย

ง. ไม่อยากกลับไปแต่งงานกับสเนา

๑๒. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของชาวซาไก

- ก. ผมหยิกติดหนึ่งศรัษะ
- ข. รูปร่างค่อนข้างเตี้ย
- ค. จมูกแบนกว้าง
- ง. นิสัโหดร้ายชอบความรุนแรง

๑๓. “หอมเอ๋ย หอมดอก ราตรี

คีนี่ คีนั่น คีนไหน

หอมดึก หอมเย็น ยิ่งกว่าใคร

ปลุกไว้ ในบ้าน หอมขจาย”

จากบทประพันธ์ข้างต้น กล่าวถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ

- ก. บุปผา
- ข. มารศรี
- ค. อโณทัย
- ง. พิสมัย

๑๔. เรือนผมกลมขมวดเสมอสม้า

กรกายคล้ายนางกินรา

จากบทประพันธ์ข้างต้นเป็นบทชมสิ่งใด

- ก. พฤษภา
- ข. สุมาลี
- ค. ทรามวัย
- ง. รุกขชาติ

เส้นอ่อนดำดูอร่ามงามนักหนา

นขาฝ้าแดงดั่งแก้งัย้อม

๑๕. ฉากใดไม่ปรากฏในเรื่องเงาะป่า

- ก. กลางป่า
- ข. ลานพิธี
- ค. บ้าน
- ง. แม่น้ำ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

- ตัวชี้วัด
๑. อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
 ๒. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
 ๓. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ
 ๔. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
 ๕. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
 ๖. มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

- ตัวชี้วัด
๑. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู
 ๒. พูดสรุปความจากการฟังและดู
 ๓. พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู
 ๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

- ตัวชี้วัด
๑. ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรม
 ๒. อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนสามารถวิเคราะห์ตัวละครจากเรื่อง พระอภัยมณี ตอนกำเนิดสุดสาครได้
- นักเรียนสามารถอ่านเพื่อทำความเข้าใจ ตอบคำถามและสรุปใจความสำคัญ จากเรื่อง พระอภัยมณี ตอนกำเนิดสุดสาครได้
- นักเรียนสามารถประเมินคุณค่าและข้อคิดที่ได้จากเรื่องพระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุดสาคร และสามารถประยุกต์ใช้ได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท16101

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องพระอภัยมณี ตอนกำเนิดสุดสาคร

เวลา 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมอย่างพิถีพิถันจะทำให้ประจักษ์ในคุณค่า
ประเทืองปัญญา ได้รับประโยชน์นานาประการและความสนุกสนานเพลิดเพลิน

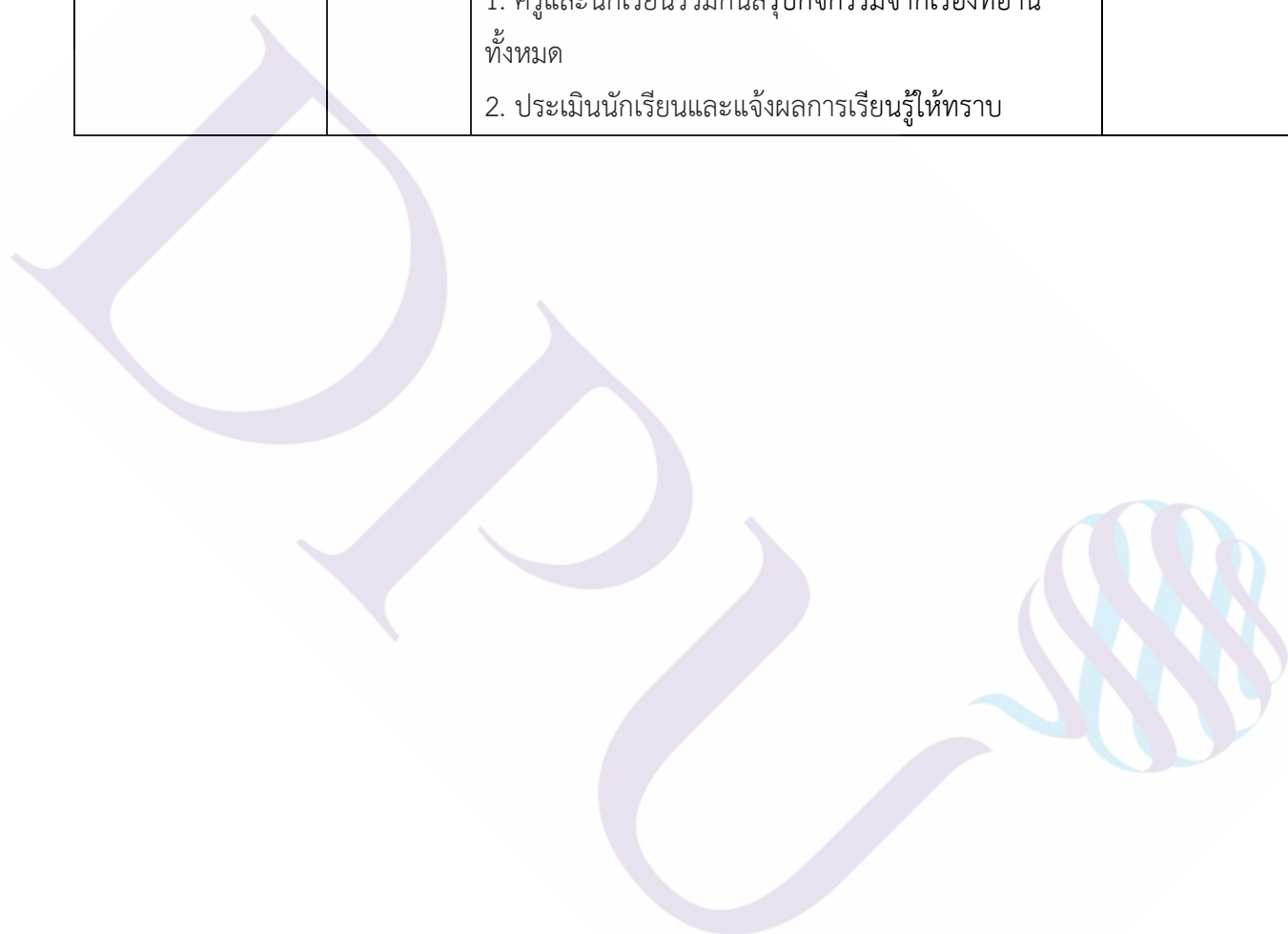
จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
(คาบที่ 1) ตัวละครเรื่องพระ อภัยมณี ตอน กำเนิด สุดสาคร - วิเคราะห์ตัวละคร จากเรื่อง พระอภัย มณี ตอนกำเนิดสุด สาครได้ - นักเรียนสามารถ ตอบคำถาม ตัวละคร จากเรื่อง พระอภัย มณี ตอนกำเนิดสุด สาครได้	1 ชั่วโมง	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน 1. ครูทักทายนักเรียนและซักถามเรื่องทั่วไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่อง ที่อ่าน 2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับวรรณคดีและ วรรณกรรมไทยที่นักเรียนรู้จักหรือเคยเรียนมา ให้นักเรียน ช่วยกันยกตัวอย่างวรรณคดีและวรรณกรรมไทย 3. ครูเกริ่นนำถึงเรื่องพระอภัยมณี ในส่วนของผู้แต่ง ที่มา ของเรื่องและบทนำ และซักถามนักเรียนว่าชื่นชอบตัว ละครตัวไหน ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นพร้อม บอกเหตุผลว่าเพราะเหตุใดจึงชอบและไม่ชอบตัวละครตัว ไหนในเรื่องพระอภัยมณี ขั้นสอน ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) 1. ครูเปิดรูปตัวละครจากเรื่องพระอภัยมณี ตอนกำเนิด สุดสาครให้นักเรียนดู พร้อมบอกลักษณะเด่นของตัวละคร แต่ละตัว และบทบาทสำคัญในเรื่อง 2. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง พระอภัยมณีตอน กำเนิดสุดสาคร : ตัวละคร ให้นักเรียน และนักเรียนอ่านในใจเพื่อสำรวจ	- ใบกิจกรรมที่1 เรื่องพระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุด สาคร : ตัวละคร

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
		<p>บทอ่านอย่างคร่าวๆ แบบกวาดสายตาอย่างรวดเร็วไปตามเรื่องที้อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง</p> <p>2. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้ หรือทำเครื่องหมายเน้นย้ำในส่วนที่คิดว่าสำคัญ</p> <p><u>ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question)</u></p> <p>1. ครูตั้งคำถามและให้นักเรียนหาคำตอบจากเรื่องที้อ่าน โดยให้นักเรียนอ่านคำถามก่อน 1 รอบ</p> <p><u>ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างละเอียด (Read)</u></p> <p>1. ให้นักเรียนอ่าน เรื่องพระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุดสาคร : ตัวละคร อย่างละเอียดอีกครั้งเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง และหาคำตอบจากคำถามที่กำหนดให้</p> <p><u>ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite)</u></p> <p>1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม</p> <p><u>ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review)</u></p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณา แก้ไข ปรับปรุงคำตอบให้ถูกต้อง</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด</p> <p>ขั้นสรุปและประเมินผล</p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที้อ่านทั้งหมด</p> <p>2. ประเมินนักเรียนและแจ้งผลการเรียนรู้ให้ทราบ</p>	
(คาบที่ 2) เรื่องย่อ พระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุดสาคร - ตอบคำถามและ สรุปใจความสำคัญ จากเรื่อง พระอภัย	1 ชั่วโมง	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>1. ครูทักทายนักเรียนและซักถามเรื่องทั่วไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที้อ่าน</p> <p>2. ครูเล่าเรื่องย่อเรื่องพระอภัยมณีตั้งแต่ต้นเรื่องจนดำเนินมาถึงตอนกำเนิดสุดสาคร โดยฉายภาพประกอบไปด้วย</p>	-ใบกิจกรรมที่2 เรื่องพระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุด สาคร : เรื่องย่อ

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
มณี ตอนกำเนิดสุดสาครได้		<p>3. ครูถามนักเรียนถึงความเข้าใจเนื้อเรื่องอีกครั้ง ก่อนจะนำเข้าสู่ตอนกำเนิดสุดสาคร</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey)</p> <p>1. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง พระอภัยมณีตอนกำเนิดสุดสาคร : เรื่องย่อให้นักเรียน และให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อสำรวจบทอ่านอย่างคร่าวๆ แบบกวาดสายตาอย่างรวดเร็วไปตามเรื่องทีอ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง</p> <p>2. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้ หรือทำเครื่องหมายเน้นย้ำในส่วนที่คิดว่าสำคัญ</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question)</p> <p>1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องทีอ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเรื่องทีอ่าน โดยให้นักเรียนอ่านคำถามก่อน 1 รอบ</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างละเอียด (Read)</p> <p>1. ให้นักเรียนอ่าน เรื่องพระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุดสาคร : เรื่องย่อ อย่างละเอียดอีกครั้งเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง และหาคำตอบจากคำถามที่กำหนดให้</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite)</p> <p>1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม</p> <p>ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review)</p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณา แก้ไข ปรับปรุงคำตอบให้ถูกต้อง</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด</p> <p>ขั้นสรุปและประเมินผล</p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องทีอ่านทั้งหมด</p> <p>2. ประเมินนักเรียนและแจ้งผลการเรียนรู้ให้ทราบ</p>	

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
<p>(คาบที่ 3)</p> <p>ข้อคิดและคุณค่าที่ได้จากเรื่อง พระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุตสาคร</p> <p>- ประเมินคุณค่าและข้อคิดที่ได้จากเรื่อง พระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุตสาคร และสามารถประยุกต์ใช้ได้</p> <p>- ตอบคำถามและสรุปใจความสำคัญจากเรื่อง พระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุตสาครได้</p>	<p>1 ชั่วโมง</p>	<p>ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูทักทายนักเรียนและซักถามเรื่องทั่วไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่อง ที่อ่าน 2. ครูทบทวนเรื่องย่อพระอภัยมณีตอนกำเนิดสุตสาครอีกครั้ง 3. ครูซักถามนักเรียนว่าเรื่องพระอภัยมณีตอนกำเนิดสุตสาคร ให้ข้อคิดอย่างไร ให้ตัวแทนนักเรียน 2-3 คนออกมาตอบคำถามหน้าชั้นเรียน โดยข้อคิดต้องไม่ซ้ำกัน <p>ขั้นสอน</p> <p>ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูแจกบทอ่าน เรื่องพระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุตสาคร : ข้อคิดและคุณค่าให้นักเรียน และให้นักเรียนอ่านในใจ เพื่อสำรวจบทอ่านอย่างคร่าวๆ แบบกวาดสายตาอย่างรวดเร็วไปตามเรื่องที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง 2. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้ หรือทำเครื่องหมายเน้นย้ำในส่วนที่คิดว่าสำคัญ <p>ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน โดยให้นักเรียนอ่านคำถามก่อน 1 รอบ <p>ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างละเอียด (Read)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้นักเรียนอ่าน เรื่องพระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุตสาคร : ข้อคิดและคุณค่า อย่างละเอียดอีกครั้งเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง และหาคำตอบจากคำถามที่กำหนดให้ <p>ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม <p>ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review)</p>	<p>-ใบกิจกรรมที่3</p> <p>เรื่องพระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุตสาคร : ข้อคิดและคุณค่า</p> <p>- แบบทดสอบท้ายบท เรื่อง ข้อคิดและคุณค่าที่ได้จากเรื่อง พระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุตสาคร</p>

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
		1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณา แก้ไข ปรับปรุงคำตอบให้ถูกต้อง 2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด ขั้นสรุปและประเมินผล 1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องทั้งหมด 2. ประเมินนักเรียนและแจ้งผลการเรียนรู้ให้ทราบ	

ใบกิจกรรมที่ 1 พระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุดสาคร
เรื่อง ตัวละครในเรื่องพระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุดสาคร

สุดสาคร

สุดสาคร เป็นบุตรของ พระอภัยมณี กับ นางเงือก ว่ายน้ำและดำน้ำเก่ง โยคี นำมาเลี้ยงไว้ตั้งแต่เพิ่งคลอดและสั่งสอนวิชาต่างๆ ให้จนแตกฉาน เมื่ออายุได้ 3 ขวบก็จับ ม้านิลมังกร มาได้ โยคีแนะนำให้สุดสาครตามหาพ่อโดยให้ไม้เท้าวิเศษไว้ป้องกันตัวและบวชเป็นโยคีให้ ระหว่างเดินทางถูก ชีเปลือย แก่หลอกไปปลักตกแหว แล้วยึดไม้เท้ากับม้านิลมังกรไป แต่ไม่นานม้านิลก็หนีกลับมาหา โยคีตามไปช่วยสุดสาครขึ้นจากแหวได้ สุดสาครจึงตามชีเปลือยเข้าเมืองการะเวกแย่งไม้เท้าคืนมาได้ พระสุริโยทัยกษัตริย์เมืองการะเวกสงสารสุดสาครจึงเลี้ยงไว้เป็นลูกบุญธรรม สิบปีผ่านไปสุดสาครก็ขออำลาไปตามหาพระอภัยมณีอีกหัสไชยและนางเสาวคนธ์โอรสธิดาของสุริโยทัยขอตามไปด้วย แล้วทั้งสามก็ตามหาพระอภัยมณีจนพบ ต่อมาสุดสาครได้แต่งงานกับ นางเสาวคนธ์ แล้วเป็นกษัตริย์ครองเมืองลังกา

ฤๅษีโยคี

โยคี หรือ พระฤๅษี เป็นนักบวชชรา ถือลัทธิบูชาไฟ มีอายุได้พันปีเศษ บำเพ็ญศีลอยู่ที่เกาะแก้ว พิศตาเป็นเวลานาน มีมนต์วิเศษหลายอย่าง สามารถปราบภูตผีปีศาจได้

ลักษณะนิสัย ให้การอบรมข้อธรรมะเหมือนกันหมด ไม่เลือกฝ่ายผิดฝ่ายถูก ใช้หลักธรรมเป็นพื้นฐานของสันติภาพ พยายามให้คู่กรณีเป็นมิตรที่ดีต่อกัน พระโยคีถือว่าการตัดกิเลสค้นหาทั้งหลายเท่านั้นที่จะนำสันติสุขมาสู่มนุษย์ทุกคนได้

พระอภัยมณี

พระอภัยมณี เป็นโอรสของท้าวสุทศน์กษัตริย์แห่งกรุงรัตนาภิรมย์กับนางปทุมเกสร มีน้องชายชื่อ ศรีสุวรรณ พระอภัยมณีไปเรียนวิชาเป่าปี่จนเชี่ยวชาญสามารถทำให้ผู้ที่ได้ยินเสียงปี่ เคลิ้มหลับได้ แต่ท้าวสุทศน์ไม่พอใจจึงขับไล่ออกจากเมืองไปพร้อมกับศรีสุวรรณ ระหว่างเดินทางพระอภัยมณีถูกนาง นางผีเสื้อสมุทร ลักพาตัวไปอยู่กับนางในถ้ำจนมีลูกชายด้วยกันชื่อ สิ้นสมุทร ต่อมาพระอภัยมณีก็พาสิ้นสมุทรหนีไปอยู่กับ โยคี ที่เกาะแก้วพิสดาร แล้วได้พบกับ นางสุวรรณมาลี ธิดาท้าวสิลราช ครั้นได้แต่งงานกับนางแล้ว ก็ต้องทำสงครามกับ อุศเรน ซึ่งเป็นคู่หมั้นของนาง จนอุศเรนตาย นางละเวงวันฬา น้องสาวของอุศเรนคิดแก้แค้นแทนจึงต้องทำสงครามกับ พระอภัยมณีถูกนางละเวงวันฬาทำเสน่ห์ให้หลงใหลนางจนตามไปอยู่ในเมืองลังกา ด้วย และนางยังยุให้พระอภัยมณีทำสงครามกับฝ่ายเดียวกัน กระทั่งโยคีแห่งเกาะแก้วพิสดารมาเทศนาโปรดสงครามจึงยุติลง ในปีปลายชีวิตพระอภัยมณีได้บวชเป็นฤๅษีบำเพ็ญศีลอยู่ที่เขาสิงคบุตร พระอภัยมณีมีนิสัยเจ้าชู้ จึงมีภรรยาหลายคน คือ

- นางผีเสื้อสมุทร มีลูกชายชื่อ สิ้นสมุทร
- นางเงือก มีลูกชายชื่อ สุดสาคร
- นางวาฬี อยู่ด้วยกันไม่นานนางก็ตาย
- นางสุวรรณมาลี มีธิดาแฝดชื่อ สร้อยสุวรรณ จันทรสุดา
- นางละเวงวันฬา มีลูกชายชื่อ มังคลา

นางเงือก

นางเงือก มีร่างครึ่งคนครึ่งปลา คือกายท่อนบนเป็นหญิงสาวสวย แต่ท่อนล่างตั้งแต่เอวลงไปเป็นมีหางเป็นปลา อาศัยอยู่ในทะเล นางเงือกกับพ่อแม่ของนางได้ช่วยพา พระอภัยมณีกับ สินสมุทร หนี นางผีเสื้อสมุทร ไปที่เกาะแก้วพิสดาร แต่พ่อแม่ของนางหนีไม่ทันจึงถูกนางผีเสื้อสมุทรจับกิน แล้วนางเงือกก็ตกเป็นภรรยาของพระอภัยมณี ต่อมาพระอภัยมณีกับสินสมุทรบวชเป็นโยคี และอาศัยเรือของท้าวสิริราชกลับไปบ้านเมือง ก่อนจากกันพระอภัยมณีไปรำลือนางเงือกและฝากแหวนกับปิ่นไว้ให้ลูกในท้องของ นางด้วย เวลาผ่านไปนางเงือกคลอดลูกชาย รูปร่างหน้าตาเป็นมนุษย์อย่างสมบูรณ์ แล้วฝากให้ โยคี เลี้ยงดูให้ เพราะนางเลี้ยงลูกเองไม่สะดวก โยคีตั้งชื่อให้ว่า สุดสาคร

ม้านิลมังกร

ม้านิลมังกร เป็นสัตว์ลูกผสม พ่อเป็นมังกร แม่เป็นม้า จึงมีรูปร่างประหลาด หัวและหน้าเหมือนมังกร ตัวและกีบเท้าเหมือนม้า หางเหมือนพญานาค ลำตัวสีดำเหมือนนิล มีลักษณะพิเศษคือ เชี่ยวเป็นเพชรเกล็ดเป็นนิล ลิ้นเป็นปาน อยู่ยงคงกระพันไม่มีอาวุธชนิดใดทำอันตรายได้ เดินบนผิวน้ำได้เหมือนกับเดินอยู่บนพื้นดิน อาศัยอยู่ในทะเล กินคน ปลา ปู หนู ใบบัวเป็นอาหาร สวดสาคร ได้พบและจับมาได้จากทะเล โยคี ตั้งชื่อให้ตามลักษณะรูปร่างว่า "ม้านิลมังกร" นับตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา ม้านิลมังกรเป็นพาหนะประจำตัวของสวดสาคร ติดตามสวดสาครไปทุกหนทุกแห่ง

ซีเปลือย

ซีเปลือย เป็นชายชราไม่สวมเสื้อผ้า แต่เดิมเป็นพรหมณ์อยู่อินเดีย ลงเรือเดินทางมาลงทะเลแล้วเรือแตก จึงขึ้นไปอยู่บนเกาะพนม แล้วทำตัวเป็นผู้วิเศษ ไม่นุ่งห่มเสื้อผ้าชาวบ้านจึงเคารพนับถือมาก จนสร้างกุฏิให้เป็นที่อยู่ เมื่อเห็นไม้เท้ากับ ม้านิลมังกร ของ สุตสาคร ก็อยากได้ จึงหลอกสุตสาครไปปลักตกเหว แล้วขี่ม้านิลมังกรถือไม้เท้าเข้าไปในเมืองการะเวก ประกาศตัวเป็นผู้วิเศษ พระสุริโยไทยได้ข่าวก็นึกเลื่อมใสจึงให้ทหารไปรับตัวมา แต่พอลงจากหลังม้า ม้าก็หนีกลับไปหาสุตสาคร ต่อมาสุตสาครก็ตามมาแย่งไม้เท้าคืน ทุกคนจึงรู้ว่าถูกหลอกหลวง สุตสาครสงสารจึงขอร้องให้พระสุริโยไทยปล่อยตัวซีเปลือยไป

ที่มา : <http://wannakadeep4.blogspot.com>

พระอภัยมณี ตัวละคร

1. ให้นักเรียนเขียนชื่อตัวละครให้ตรงกับลักษณะที่กำหนดให้

1. เป็นชายชราไม่สวมเสื้อผ้า ทำตัวเป็นผู้วิเศษ ชาวบ้านจึงเคารพนับถือมาก (.....)
2. พ่อเป็นมังกรแม่เป็นม้า หัวเหมือนมังกร ตัวเหมือนม้า หางเหมือนพญานาค (.....)
3. ครึ่งคนครึ่งปลาคือกายท่อนบนเป็นหญิงสาวสวย ท่อนล่างมีหางเป็นปลา (.....)
4. โอรสของท้าวสุทัศน์กับนางปทุมเกสร เชี่ยวชาญการเป่าปี่ มีนิสัยเจ้าชู้ (.....)
5. นักบวชชรา มีมนต์วิเศษสามารถปราบภูตผีปีศาจได้ (.....)
6. เป็นบุตรของพระอภัยมณีกับนางเงือกว่ายน้ำและดำน้ำเก่ง (.....)

2. ให้นักเรียนตอบคำถามจากการเรื่อง พระอภัยมณี : ตัวละคร

1. ใครเป็นคนผลักดันสุดสาครตกจากเหว
ตอบ.....
2. เพราะเหตุใดนางเงือกจึงยกสุดสาครให้พระฤๅษีเลี้ยงแทน
ตอบ.....
3. พาหนะที่ สุดสาครใช้ขี่คืออะไร
ตอบ.....
4. ชีเปลือยเป็นคนมีลักษณะนิสัยอย่างไร
ตอบ.....
5. สุดสาครขิงไม้เท้าและม้านิลมังกรจากชีเปลือยได้ และขอให้พระสุริโยไทยปล่อยชีเปลือยไป แสดงว่าสุดสาครมีคุณธรรมด้านใด
ตอบ.....

ใบกิจกรรมที่ 2 พระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุดสาคร เรื่องย่อพระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุดสาคร

ท้าวสุทัศน์และพระนางประทุมเกสร ผู้ครองกรุงรัตนฯ มีพระโอรสสององค์ คือ พระอภัยมณี และศรีสุวรรณ ได้รับสั่งให้โอรสทั้งสองไปเรียนศิลปวิทยา ในที่สุดพระอภัยมณีได้เรียนวิชาปี ขณะที่ศรีสุวรรณได้เรียนวิชากระบี่กระบอง เมื่อสำเร็จวิชา ก็ได้กลับคืนพระนคร ทว่าพระบิดาทรงกริ้ว ด้วยพระโอรสไปเรียนวิชาชั้นต่ำ ไม่คู่ควรแก่กษัตริย์ จึงไล่ทั้งสองออกจากพระนคร

ทั้งสองเดินทางมาถึงชายทะเล ได้พบกับสามพราหมณ์คือ โมรา สาหนนท์ และวิเชียร ได้สมัครเป็นมิตรกัน แล้วพระอภัยมณีเป่าปี่ให้คนทั้งหมดฟัง ทั้งหมดเคลิบเคลิ้มตามเพลงปี่จนหลับไป เพลงปี่ดังไปถึงนางผีเสื้อสมุทรที่อาศัยอยู่ในทะเล เมื่อตามเสียงปี่มาพบพระอภัยมณีก็หลงรัก จึงลักพาตัวพระอภัยมณีไปอยู่กับนางบนเกาะ แล้วจำแลงร่างเป็นหญิงสาวสวยงาม แม้พระอภัยรู้ยู่ย่านั้นคือนางยักษ์ แต่ก็ไม่สามารถหนีไปไหนได้ ทั้งสองอยู่กินกันมาจนนางผีเสื้อให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง ชื่อว่า สิ้นสมุทร

ด้านศรีสุวรรณกับสามพราหมณ์เมื่อตื่นขึ้นมาไม่พบพระอภัยมณีก็เที่ยวค้นหา จนไปถึงเมืองรมจักรพบศึกติดพัน ศรีสุวรรณกับสามพราหมณ์ช่วยรบป้องกันเมืองได้ ได้พบนางเกษราธิดาของเจ้าเมือง ต่อมาศรีสุวรรณได้อภิเษกนางเกษรา มีพระธิดาชื่อ นางอรุณรัศมี

วันหนึ่งสิ้นสมุทรรอกไปเที่ยวเล่นเจอพ่อเงือกแม่เงือก จึงจับตัวมาให้พระอภัยดู พ่อเงือกแม่เงือกวอนขอชีวิตโดยเสนอจะพาพระอภัยหนี พระอภัยจึงออกอุบายให้นางผีเสื้อไปถือศีลบนเขาสามวัน ระหว่างนั้นเขาก็พาสิ้นสมุทรรหนี พ่อเงือกแม่เงือกพาพระอภัยและสิ้นสมุทรรมาเกือบถึงเกาะแก้วพิสดารแล้ว แต่นางผีเสื้อรู้ตัวติดตามมาทัน จับพ่อเงือกแม่เงือกฆ่าเสีย นางเงือกผู้ลูกพาพระอภัยกับสิ้นสมุทรรหนีไปจนถึงเกาะแก้วพิสดารได้สำเร็จ บนเกาะนี้มีพระฤๅษีมีฤทธิ์มาก นางผีเสื้อจึงไม่กล้าทำอะไร ทั้งหมดอาศัยอยู่บนเกาะแก้วพิสดาร พระอภัยได้นางเงือกเป็นภรรยา

ฝ่ายท้าวสิลราชกับพระนางมณฑา ผู้ครองเมืองเมืองผลึก มีพระธิดาองค์เดียวคือ นางสุวรรณมาลี ทรงเป็นคู่หมั้นอยู่กับอุศเรน เจ้าชายเมืองลังกา วันหนึ่งนางสุวรรณมาลีเกิดนิมิตฝัน โหรทำนายว่าต้องออกเที่ยวทะเลจะได้พบลาภ ทั้งหมดจึงเดินเรือเที่ยวท่องไป แต่เกิดพายุใหญ่พัดเรือไปถึงเกาะนาคาวริน คำทำนายของปู่เจ้าทำให้ท้าวสิลราชพากองเรือมุ่งหน้าไปยังเกาะแก้วพิสดาร ได้พบพระอภัยมณีและรับพระอภัยมณีกับสินสมุทรขึ้นเรือไปด้วยเพื่ออาศัยกลับบ้านเมือง แต่เมื่อเรือออกจากเกาะ นางผีเสื้อสมุทรก็มาอาละวาดอีกจนเรือแตก ท้าวสิลราชกับบริวารส่วนใหญ่สิ้นชีพ สินสมุทรพานางสุวรรณมาลีหนีไปได้ พระอภัยมณีเป่าปี่สังหารนางยักษ์ ทั้งหมดแตกกระจายพลัดพรายจากกัน พระอภัยมณีได้รับความช่วยเหลือจากอุศเรน คู่หมั้นของนางสุวรรณมาลี ที่ออกเรือมาตามหาเพราะหายไปนาน ส่วนสินสมุทรรักนางสุวรรณมาลีได้โจรสลัดโจรสลัดในน่านน้ำนั้นช่วยไว้ได้ แต่โจรสลัดทำร้าย สินสมุทรจึงสังหารโจรสลัดแล้วครองเรือมาเอง แล้วได้พบศรีสุวรรณที่ออกล่องเรือเที่ยวตามหาพี่ชาย ทั้งหมดเดินทางไปด้วยกันจนมาพบพระอภัยมณีกับอุศเรน สินสมุทรรักนางสุวรรณมาลียากได้เป็นแม่ จึงเกิดวิวาทกับอุศเรน พระอภัยมณีไปเมืองผลึกกับนางสุวรรณมาลีและได้ขึ้นครองเมืองแทนท้าวสิลราช อุศเรนแค้นและกลับเมืองลังกายกทัพมาตีเมืองผลึก แต่แพ้อุบายนางวาสิจันสิ้นชีวิต นางละเวงวิณฑาผู้น้องสาวคิดแก้แค้น จึงใช้รูปของตนทำเสน่ห์ส่งไปหัวเมืองต่าง ๆ ให้ยกทัพมาตีเมืองผลึก

ด้านเกาะแก้วพิสดาร นางเงือกให้กำเนิดบุตรชื่อ สุดสาคร เป็นเด็กฉลาดแข็งแรง วันหนึ่งสุดสาครจับม้านิลมังกรได้ พระฤๅษีสอนวิชาให้แล้วเล่าเรื่องพระอภัยมณีให้ฟัง สุดสาครออกเดินทางตามหาพระอภัยมณีตั้งแต่อายุ 3 ขวบ จนไปถึงเมืองการเวก ระหว่างทางถูกซีเปลือยหลอกขโมยไม้เท้าและม้านิลมังกรไป แต่พระฤๅษีมาช่วยไว้ เมื่อชิงไม้เท้าและม้านิลมังกรคืนมาได้ ก็เข้าเมืองการเวก กษัตริย์เจ้าเมืองรักใคร่เอ็นดูสุดสาคร จึงเลี้ยงดูเป็นโอรสบุญธรรมอยู่ด้วยกันกับนางเสาวคนธ์และหัสไชย พระธิดาและพระโอรส จนเติบโตใหญ่ สุดสาครคิดออกตามหาพ่อ เจ้าเมืองการเวกจึงจัดกองเรือให้ โดยมีนางเสาวคนธ์และหัสไชยติดตามไปด้วย ทั้งหมดล่องเรือไปถึงเมืองผลึกขณะถูกทัพลังกาและทัพพันธมิตรล้อมเมือง

พระอภัยมณี ศรีสุวรรณ สินสมุทร และสุตสาคร ช่วยเมืองผลึกบรรจบจนสามารถเอาชนะทัพอื่น ๆ ได้ พระอภัยมณีได้รูปวาดนางละเวงที่ลงเสน่ห์ทำให้เมืองต่าง ๆ พากันยกมารบเมืองผลึกตามคำขอร้องนางแล้วเกิดต้องมนต์ของนางละเวงเสียเอง พระอภัยยกทัพตามไปตีเมืองลังกา แต่รบกันเท่าใดก็ไม่แพ้ชนะเสียที ต่อมาพระอภัยมณีลอบติดรณางละเวงเข้าไปในวัง เมื่อนางละเวงได้พบพระอภัยก็ฆ่าไม่ลง กลับหลงรักจนได้เป็นสามีภรรยา กัน ส่วนบริวารอื่นของนางละเวงคือนางยุพาผกา รำภาสะหรี และสุลาสิวัน ใช้เสน่ห์กับฝ่ายพระอภัยมณี ได้แก่ ศรีสุวรรณ สินสมุทร และแม้แต่สุตสาครที่ครองตนเป็นฤๅษีก็ต้องมนต์ไปด้วย จนทั้งหมดหลงมัวเมาติดพันอยู่ในลังกาไม่ยอมกลับเมืองผลึก นางสุวรรณมาลีกับอรุณรัศมีและเสาวคนธ์จึงมาตาม แต่ไม่เป็นผล จนต้องให้หัสไชยช่วยแก้เสน่ห์ให้ลูกและเหล่าพี่ กษัตริย์ทั้งหมดยอมสงบศึกต่อกัน แต่นางเสาวคนธ์แค้นสุตสาครจึงหนีไปเมืองวาหุโลม สุตสาครต้องติดตามไปจนภายหลังจึงได้อภิเษกกัน

ด้านกรุงรัตนา ท้าวสุทัศน์สิ้นพระชนม์ พระอภัยมณีกับเหล่ากษัตริย์จึงเดินทางไปทำศพมังคลาบุตรของพระอภัยมณีกับนางละเวงได้ครองเมืองลังกา แต่ถูกบาทหลวงยูแหง้จึงแค้นเคืองเหล่ากษัตริย์ จับตัวนางสุวรรณมาลีและพระญาติมาขังไว้ หัสไชยกับสุตสาครยกทัพมาช่วยแต่ไม่สำเร็จ แม้แต่นางละเวงผู้เป็นมารดาเองก็ห้ามปรามไม่ได้ พระอภัยมณีกับศรีสุวรรณยกทัพตามมาจึงเอาชนะศึกได้ จบศึกแล้วพระอภัยมณีอภิเษกโอรสทั้งหลายให้ครองเมืองต่าง ๆ แล้วออกบวชพร้อมกับนางละเวงและนางสุวรรณมาลี

พระอภัยมณี : เรื่องย่อ

1. ให้นักเรียนพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ถูกและ ✗ หน้าข้อที่ผิด

-1. นิทานคำกลอนเรื่องพระอภัยมณีสอดแทรกแง่คิดคติคำสอนและคุณธรรม
-2. พระอภัยมณีอยู่กับนางเงือกจนมีโอรสชื่อสินสมุทร
-3. นางเงือกได้อาศัยอยู่กับพระฤๅษีที่เกาะแก้วพิสดาร
-4. นางสุวรรณมาลีมีธิดาฝาแฝดชื่อ สร้อยสุวรรณ จันทร์สุดา
-5. นางเงือกมีลูกชายชื่อสุดสาคร
-6. ม้านิลมังกรเป็นม้าคู่กายของพระโยคี
-7. สุดสาครเป็นคนตั้งชื่อกับม้านิลมังกร
-8. ซีเปลือยในเรื่องพระอภัยมณีเป็นคนเหลอกสุดสาครไปให้ผลึกตกเหวไป
-9. ท้าวสุริโยทัยเป็นกษัตริย์แห่งเมืองการเวก
-10. พระอภัยมณีได้มอบแหวนและปิ่นปักผมให้นางเงือกก่อนจากกัน

2. ให้นักเรียนตอบคำถามจากการเรื่องย่อ พระอภัยมณี ตอนกำเนิดสุดสาคร

1. เรื่องราวของสุดสาครในวัยเด็ก มีความเป็นมาอย่างไร

.....

.....

.....

2. มีเหตุการณ์อะไรบ้างที่แสดงว่า สุดสาครมีความกล้าหาญ

.....

.....

.....

3. คุณธรรมด้านใดของสุตสาครที่นักเรียนควรนำไปเป็นแบบอย่าง เขียนอธิบายและยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่สอดคล้องกับคุณธรรมนั้น

.....

.....

.....

ใบกิจกรรมที่ 3 พระอภัยมณี ตอน กำเนิดสุดสาคร ข้อคิดและคุณค่าที่ได้จากเรื่อง พระอภัยมณี

ข้อคิดและคุณค่าที่ได้จากเรื่อง พระอภัยมณี

นิทานคำกลอนเรื่อง พระอภัยมณี มีคติสอนใจแทรกอยู่ตลอดเรื่อง ซึ่งล้วนมีที่มาจากประสบการณ์ของสุนทรภู่เป็นส่วนใหญ่ พระอภัยมณีเป็นกลอนบทละครที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดเรื่องหนึ่ง นอกจากความสนุกสนานแล้ว เรื่องพระอภัยมณียังให้ข้อคิดเกี่ยวกับสังคมให้นำไปใช้ในชีวิตของเรามากมาย โดยแบ่งข้อคิดเหล่านี้ไว้ในเรื่องราวของตัวละคร และบทสนทนาระหว่างชายหญิง ส่วนใหญ่มักจะสอนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของชายหญิงความรักการกตัญญู

เช่น บทกลอนนี้ มนุษย์นี้ที่รักอยู่สองสถาน บิตามารคาร์คักมักเป็นผล

ที่พึ่งหนึ่งพึ่งได้แต่กายตน

เกิดเป็นคนคิดเห็นจึงเจรจา

แม้ใครรักรักมั่งชังชังตอบ

ให้รอบคอบคิดอ่านนะหลานหนา

รู้สิ่งไร ไม่สู้รู้วิชา

รู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี

ให้ข้อคิดกับเราว่า เราไม่ควรหลงเชื่อใครง่ายๆ โดยเฉพาะคนแปลกหน้า ไม่ว่าเขาจะเข้ามาพูดจาหวานล่อม ให้ขนม หรือชักชวนให้ทำอะไรก็ตาม ควรหลีกเลี่ยงและปรึกษาผู้ปกครอง หรือผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ก่อนเสมอ เพื่อไม่ได้รับอันตราย

คุณค่าทางสติปัญญา ในบรรดานิทานคำกลอนด้วยกันแล้ว เรื่องพระอภัยมณีนับว่ามีคุณค่ามากที่สุดในเรื่องต่างๆ ต่อไปนี้

1. จินตนาการของผู้แต่ง สุนทรภู่มิจินตนาการกว้างไกลมาก แปลกใหม่ ไม่ซ้ำแบบใคร ไม่ว่าจะเป็น ความหัตถกรรมของท้องทะเล พฤติกรรมในสนามรบเมืองลังกา ลักษณะและนิสัยใจคอของชนชาติภาษาต่างๆ รวมทั้งจินตนาการล่วงหน้าทางวิทยาศาสตร์ เช่น เรือโจรสลัดซึ่งบรรยายว่ามีกำปั่นนั้นยาวยี่สิบเส้นกระทำให้เป็นตึกวันสถานถิ่นหมากมะพร้าวสัมสุกปลูกไว้กินไม่รู้สิ้นแอม โอลโกชนาลัยทั้งแพะแกะ ไก่สุกรห่านศขสารม้ามิ่งมิ่งหิงสามีกำปั่นห้าร้อยลอยตามมาเครื่องศตราสำหรับครบครนทุกลำหรือ สำเภายนต์ของพราหมณ์โมรา ซึ่งเล่นบนบก ในน้ำและในอากาศก็ได้ ซึ่งปัจจุบันก็มีรถสะเทินน้ำสะเทินบกในลักษณะเดียวกับสำเภายนต์ดังกล่าว นอกจากนี้ยังมีเหตุการณ์เกิดขึ้นก่อนสุนทรภู่ออกเกิดเล็กน้อยคือ เมื่อ พ.ศ.2326 ภูเขาไฟชื่อ กรากราตัวซึ่งอยู่เกาะระหว่างชวาและสุมาตรา ได้ระเบิดขึ้น ทำให้เมืองล่มหายไปทั้งเมือง สุนทรภู่อีกสร้างจินตนาการว่าเป็นเมืองของท้าวปักทกา เมื่อสุดสาครออกตามหาพระอภัยมณีผ่านเมืองนี้ มีกลอน

บรรยายว่าถึงเมืองล่มจมสมุทรมนุษย์มีวัย ประกอบด้วยยักษ์ฉนิพวกพิติบ เห็นมนุษย์ สูดยอตกปาก ยิบยิบ เสียงซุบซิบเสแสร้งจำแลงกาย

2. ความรู้เรื่องคติธรรม คำสอนต่างๆ มีมากมายในเรื่องพระอภัยมณี คติพจน์เหล่านี้ เหมาะสม กับกาลเวลาอยู่เสมอ และมีผู้จำได้มาก เช่นบรูณาว่าถ้าเหลือกำลังลากให้ออกปากบอก แยกช่วยแบกหามสามพราหมณ์พบกับศรีสุวรรณ ตอนศรีสุวรรณหลงรักนางเกษรา)รู้อะไร ไม่รู้รู้ วิชา รู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี(โยติสอนสุตสาครตอนช่วยขึ้นจากเหว) ด้วยวิสัยในประเทศทุกเขต แคว้นถึง โกรธแค้นความรักก็หักหาย อันความจริงหญิงก็มีวัยลงด้วยชาย ชายก็ตายลงด้วยหญิงจริง ดังนี้ (สามพราหมณ์พบกับศรีสุวรรณตอนศึกลังกา

3. ความรักและความกตัญญู สุนทรภู่ได้นำความรักประเภทต่างๆ มาแสดงให้เห็นใน เรื่อง พระอภัยมณีอย่างเป็นจริงเป็นจัง ไม่ว่าจะเป็นความรักระหว่างบิดามารดากับบุตร เช่น พระ อภัยมณีกับสินสมุทร ความรักความเมตตาในเพื่อนมนุษย์ของพระ โยติเกาะแก้วพิสดาร ความรัก ระหว่างเพื่อนเช่น สามพราหมณ์กับศรีสุวรรณ ความรักระหว่างสามีภรรยาแบบต่างๆ เช่น รักเดียวใจเดียวของ นางผีเสื้อสมุทร ชีหึ่งเหมือนสุวรรณมาลี เคารพเทิดทูนเหมือนนางเกษรา รักและ เสียสละเช่นนางเงือก เป็นต้น

4. ประเพณีสงคราม การสงครามในรูปแบบต่างๆ เช่นการรบโดยตรง การจารกรรม การ ใช้กลยุทธ์ต่างๆ ที่จะเอาชนะฝ่ายตรงข้าม การสงบศึก การปฏิบัติต่อเชลยศึก เช่น ที่พระอภัยมณี ปฏิบัติต่อ อูศเรน และอูศเรนภาค โทษไว้ว่าถ้าอูศเรนจับพระอภัยมณีได้จะทำอย่างไร เป็นต้น

5. สันติภาพ พระ โยติแห่งเกาะแก้วพิสดาร เป็นเสมือนเทพเจ้าผู้นำสันติภาพมาสู่คู่ สงคราม ให้การรบข้อธรรมะเหมือนกันหมด ไม่เลือกฝ่ายผิดฝ่ายถูก ใช้หลักธรรมเป็นพื้นฐานของ สันติภาพ พยายามให้คู่กรณีเป็นมิตรที่ดีต่อกัน พระ โยติถือว่าการตัดกิเลสตัณหาทั้งหลายเท่านั้นที่ จะนำสันติสุขมาสู่มนุษย์ทุกคนได้

6. ความรู้เรื่องทะเล ฮพระอภัยมณีเป็นวรรณคดี ไทยเรื่องแรกที่ใช้ฉากในทะเลและ ชายฝั่งตลอด ทั้งเรื่อง สุนทรภู่ได้บรรยายความรู้เรื่องทะเลไว้ดีด้วย

พระอภัยมณี : ข้อคิดและคุณค่า

1. ให้นักเรียนตอบคำถามจากการเรื่องย่อ พระอภัยมณี ตอนกำเนิดสุดสาคร

1. นิทานคำกลอนเรื่อง พระอภัยมณีมีคติสอนใจแทรกอยู่หลายเรื่อง จงยกตัวอย่างคติสอนใจจากเรื่อง พระอภัยมณีมา 1 เรื่องและอธิบายว่ามาจากตอนใด

.....

.....

.....

.....

2. ยกตัวอย่างคุณค่าด้านสติปัญญาจากเรื่องพระอภัยมณี มา 2 ข้อพร้อมยกเหตุการณ์ในเรื่องมาประกอบแต่ละข้อ

.....

.....

.....

.....

3. ให้นักเรียนเลือกตัวละครจากเรื่องพระอภัยมณีที่ชื่นชอบมา 1 พร้อมบอกเหตุผลและบอกข้อดีของตัวละคนั้น และบอกว่าจะนำข้อดีนั้นไปปรับใช้ในชีวิตรอย่างไร

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

- ตัวชี้วัด
๑. อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
 ๒. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
 ๓. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ
 ๔. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
 ๕. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่

อ่าน

๖. มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

- ตัวชี้วัด
๑. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู
 ๒. พูดสรุปความจากการฟังและดู
 ๓. พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู
 ๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

- ตัวชี้วัด
๑. ระบุข้อคิดจากนิทานพื้นบ้านหรือนิทานคติธรรม
 ๒. อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนิทานเปรียบเทียบสุภาษิตว่ามีลักษณะอย่างไร
- นักเรียนรู้จักตัวอย่างนิทานเทียบสุภาษิต
- นักเรียนสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจและตอบคำถามจากเรื่องย่อ นิทานเทียบสุภาษิตน้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุได้
- นักเรียนสามารถประเมินคุณค่าและข้อคิดจากเรื่องน้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุได้
- นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจที่มาและความหมายของสำนวน น้ำผึ้งหยดเดียว
- นักเรียนสามารถนำคติสอนใจจากสำนวนไปเป็นข้อคิดในการดำเนินชีวิตได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท16101

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียวเป็นเหตุ

เวลา 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมอย่างพิถีพิถันจะทำให้ประจักษ์ในคุณค่าประเทืองปัญญา
ได้รับประโยชน์นานาประการและความสนุกสนานเพลิดเพลิน

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
(คาบที่1 ความรู้เกี่ยวกับนิทานเทียบสุภาษิต) - มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนิทานเทียบสุภาษิตว่ามีลักษณะอย่างไร - รู้จักตัวอย่างนิทานนิทานเทียบสุภาษิต	1 ชั่วโมง	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน 1. ครูทักทายนักเรียนและซักถามเรื่องทั่วไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่อง ที่อ่าน 2. ครูซักถามนักเรียนเกี่ยวกับสุภาษิตสำนวนไทย โดยครู ยกตัวอย่างสำนวนไทย 2-3 สำนวนพร้อมอธิบาย ความหมายและการนำไปใช้ และให้นักเรียนช่วยกัน ยกตัวอย่างสำนวนไทย โดยให้ตัวแทน 2 คนออกมา นำเสนอสำนวนและความหมายหน้าชั้นเรียน 3. ครูเกริ่นนำถึงเรื่องนิทานเทียบสุภาษิต โดยอธิบาย ลักษณะของนิทานเทียบสุภาษิตว่าเป็นอย่างไร โดยใช้สื่อ Power Point และหนังสือเรียนวรรณคดีและวรรณกรรม ประกอบ โดยยกตัวอย่างเรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียวเป็นเหตุ ชั้นสอน ชั้นที่ 1 ชั้นสำรวจ (Survey) 1. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับนิทานเทียบสุภาษิตให้นักเรียน และให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อเพื่อสำรวจบทอ่านอย่างคร่าวๆ แบบกวาดสายตารวดเร็ว ไปตามเรื่องที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง	- ใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับนิทานเทียบสุภาษิต

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
		<p>2. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้หรือทำเครื่องหมายเน้นย้ำส่วนที่คิดว่าสำคัญ</p> <p><u>ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question)</u></p> <p>1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน โดยให้นักเรียนอ่านคำถามก่อน 1 รอบ</p> <p><u>ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างละเอียด (Read)</u></p> <p>1. ให้นักเรียนอ่าน เรื่องความรู้เกี่ยวกับนิทานเทียบสุภาษิตอีกครั้งโดยละเอียดเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องและหาคำตอบจากคำถามที่กำหนดให้</p> <p><u>ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite)</u></p> <p>1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม</p> <p><u>ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review)</u></p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณา แก้ไข ปรับปรุงคำตอบให้ถูกต้อง</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด</p> <p>ขั้นสรุปและประเมินผล</p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด</p> <p>2. ประเมินนักเรียนและแจ้งผลการเรียนรู้ให้ทราบ</p>	
<p>(คาบที่ 2</p> <p>สรุปใจความสำคัญ</p> <p>นิทานเทียบสุภาษิต</p> <p>เรื่องน้ำผึ้งหยดเดียว</p> <p>ก่อเหตุ)</p> <p>- อ่านเพื่อความ</p> <p>เข้าใจและตอบ</p> <p>คำถามจากสรุป</p>	<p>1</p> <p>ชั่วโมง</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>1. ครูทักทายนักเรียนและซักถามเรื่องต่างๆไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน</p> <p>2. ครูทบทวนเกี่ยวกับนิทานเทียบสุภาษิต โดยเล่าเรื่องน้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุ พร้อมฉายภาพประกอบ และใช้สื่อหนังสือเรียนวรรณคดีวรรณกรรมประกอบ</p> <p>ขั้นสอน</p> <p><u>ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey)</u></p>	<p>- ใบกิจกรรมที่ 2</p> <p>เรื่องย่อนิทาน</p> <p>เทียบสุภาษิตเรื่อง</p> <p>น้ำผึ้งหยดเดียว</p> <p>เป็นเหตุ</p>

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
<p>ใจความสำคัญน้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุได้</p> <p>- ประเมินคุณค่าและข้อคิดจากเรื่องน้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุได้</p>		<p>1. ครูแจกบทอ่าน สรุบใจความสำคัญน้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุให้นักเรียน และให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อสำรวจบทอ่านอย่างคร่าวๆ แบบกวาดสายตาอย่างรวดเร็วไปตามเรื่องที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง</p> <p>2. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้หรือทำเครื่องหมายเน้นย้ำส่วนที่คิดว่าสำคัญ</p> <p><u>ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question)</u></p> <p>1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน โดยให้นักเรียนอ่านคำถามก่อน 1 รอบ</p> <p><u>ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างละเอียด (Read)</u></p> <p>1. ให้นักเรียนอ่าน สรุบใจความสำคัญน้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุ อีกครั้งโดยละเอียดเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง และหาคำตอบจากคำถามที่กำหนดให้</p> <p><u>ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite)</u></p> <p>1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม</p> <p><u>ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review)</u></p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณา แก้ไข ปรับปรุงคำตอบให้ถูกต้อง</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด</p> <p>ขั้นสรุปและประเมินผล</p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด</p> <p>2. ประเมินนักเรียนและแจ้งผลการเรียนรู้ให้ทราบ</p>	
<p>(คาบที่ 3) สำนวนสุภาพชน้ำผึ้งหยดเดียว</p> <p>-มีความรู้ความเข้าใจที่มาและความหมาย</p>	<p>1 ชั่วโมง</p>	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>1. ครูทักทายนักเรียนและซักถามเรื่องทั่วไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน</p>	<p>- ใบกิจกรรมที่ 3 เรื่องสำนวนสุภาพชน้ำผึ้งหยดเดียว</p>

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
<p>ของสำนวน น้ำผึ้งหยดเดียว</p> <p>- สามารถนำคติสอนใจจากสำนวนไปเป็นข้อคิดในการดำเนินชีวิตได้</p>		<p>2. ครูเขียนสำนวนน้ำผึ้งหยดเดียวบนกระดาน ตั้งคำถามชวนคิดว่านักเรียนคิดว่าสำนวนดังกล่าวเป็นความหมายบวกหรือลบ</p> <p>3. ให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายความหมายของสำนวนน้ำผึ้งหยดเดียว</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey)</p> <p>1. ครูแจกบทอ่านเรื่อง สำนวนสุภาษิตน้ำผึ้งหยดเดียวให้นักเรียน และให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อสำรวจบทอ่านอย่างคร่าวๆ แบบกวาดสายตารวดเร็วไปตามเรื่องที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง</p> <p>2. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้หรือทำเครื่องหมายเน้นย้ำส่วนที่คิดว่าสำคัญ</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question)</p> <p>1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน โดยให้นักเรียนอ่านคำถามก่อน 1 รอบ</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างละเอียด (Read)</p> <p>1. ให้นักเรียนอ่าน เรื่องสำนวนสุภาษิตน้ำผึ้งหยดเดียวอีกครั้งโดยละเอียดเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง และหาคำตอบจากคำถามที่กำหนดให้</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite)</p> <p>1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม</p> <p>ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review)</p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณา แก้ไข ปรับปรุงคำตอบให้ถูกต้อง</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด</p> <p>ขั้นสรุปและประเมินผล</p>	<p>- แบบทดสอบท้ายบทนิทานเทียบสุภาษิตเรื่องน้ำผึ้งหยดเดียวเป็นเหตุ</p>

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
		1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด 2. ประเมินนักเรียนและแจ้งผลการเรียนรู้ให้ทราบ	

ใบกิจกรรมที่ 1 เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับนิทานเทียบสุภาษิต

นิทาน หมายถึง เรื่องที่เล่ากันมา คำว่า นิทานเป็นคำศัพท์ในภาษาบาลีที่มีความหมายว่า คำเล่าเรื่อง ส่วนคำว่า สุภาษิต หมายถึง คำพูดที่มีคติ

นิทานเทียบสุภาษิต คือ นิทานที่แต่งเพื่ออธิบายความสุภาษิต ลักษณะเฉพาะอย่างหนึ่งของ นิทานคือ เป็นเรื่องที่เล่าสืบทอดกันมาหลายชั่วคน ก่อนจะมีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

การเล่านิทานมีจุดประสงค์สำคัญ ๒ ประการ คือ

๑. มุ่งให้ความบันเทิงใจแก่ผู้ฟัง ผู้อ่าน
๒. มุ่งให้คติธรรมอันเป็นเครื่องช่วยยกระดับจิตใจของมนุษย์ให้สูงขึ้น
๓. เป็นกิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์และช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีในครัวเรือน

ตัวอย่างนิทานสุภาษิต

นิทานเทียบสุภาษิต เรื่องนกกางตัวเดียวกินปลาสิ้นหนอง เป็นผลงานของพระยาสิทธิราชฤทธิไกร (ทองคำ สีหุโร) เป็นนิทานเรื่องที่ ๗ ในบรรดานิทานทั้งหมด ๘๔ เรื่อง การแต่งนิทานเทียบสุภาษิตนี้ เป็นการขยายความหมายของสุภาษิตให้เป็นที่เข้าใจแจ่มแจ้งยิ่งขึ้น อันเป็นประโยชน์แก่ชนรุ่นหลังที่จะเข้าใจความหมายของสุภาษิตได้ถูกต้อง นับว่าเป็นการช่วยอนุรักษ์สุภาษิตไทยให้คงอยู่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ควรแก่การสรรเสริญ

พระยาสิทธิราชฤทธิไกร (ทองคำ สีหุโร) แต่งนิทานเทียบสุภาษิตในสมัยรัชกาลที่ ๖ ต้นฉบับที่เล่าไว้ในสมัยนั้นมีความยาวถึง ๘ ภาค ๘๔ เรื่อง แต่ละเรื่องล้วนเป็นเรื่องที่มีความหมายลึกซึ้งถึงนัยของวิถีคิดวิธีการดำเนินชีวิต ซึ่งค่านิยมบางอย่างก็ได้เปลี่ยนไปจากปัจจุบัน บางเรื่องก็เป็นเรื่องที่สามารถนำแนวความคิดมาใช้ได้ในทุกยุคสมัย เช่น เรื่อง “นกกางตัวเดียวกินปลาสิ้นหนอง” เป็นเรื่องที่แสดงสติปัญญา ดังเช่น ปูมีความเฉลียวฉลาดรอบคอบ มีไหวพริบปฏิภาณในการแก้ปัญหาสามารถพาตัวให้รอดพ้นจากอันตรายได้

สาระน่ารู้

ความหมายของสำนวน คำพังเพย ภาษิต สุภาษิต คำคม

สำนวน คือ การแสดงถ้อยคำออกมาเป็นข้อความพิเศษเฉพาะภาษาหนึ่งๆ เช่น คมในฝัก ไกล่เกลือกินต่างเกลือจิ้มเกลือ เป็นต้น

คำพังเพย คือ คำที่กล่าวขึ้นลอยๆ เป็นคำกลางเพื่อตีความให้เข้ากับเรื่อง มีความหมายลึกซึ้งกว่าสำนวน มีลักษณะติชมหรือแสดงความคิดเห็นในตัว แต่ยังไม่ได้วางหลักความจริงอันเที่ยงแท้และยังไม่ได้เป็นคำสอนที่แท้ เช่น เรือล่มเมื่อจอด ตาบอดเมื่อแก่ น้ำลดตอผุด แผ่นดินไม่ไร้เท่าใบพุทรา พบไม่งามเมื่อขวานบิ่น เป็นต้น

ภาษิต เป็นคำกล่าวที่มีคติควรฟัง ซึ่งอาจจะดีหรือไม่ดีก็ได้ เช่น แกวงเท่าหาเสียน เอาทองไปรู้กระเบื้อง รู้หลบเป็นปึก รู้หลักเป็นหาง น้ำเชี่ยวอย่าขวางเรือ เป็นต้น

สุภาษิต เป็นคำกล่าวที่ดี ถือเป็นคติคำสอนวางหลักความจริง ซึ่งมีคนรับรอง เช่น แพ้เป็นพระชนะเป็นมาร น้ำขึ้นให้รีบตัก เป็นต้น

คำคม หมายถึง ถ้อยคำที่คิดขึ้นมาในปัจจุบันทันด่วน เป็นถ้อยคำที่หลักแหลม ซึ่งสามารถเข้ากับเหตุการณ์นั้นได้ ทั้งยังชวนให้คิด ถ้าพูดติดปากกันต่อไปก็จะกลายเป็นสำนวนไปได้

ความรู้เกี่ยวกับนิทานเทียบสุภาชิต

1. ให้นักเรียนตอบคำถามจากการเรื่องความรู้เกี่ยวกับนิทานเทียบสุภาชิต

1. จงอธิบายความหมายของคำว่า นิทานเทียบสุภาชิต

.....

.....

2. จงอธิบายลักษณะเด่นของนิทานเทียบสุภาชิต

.....

.....

3. จงบอกจุดประสงค์ของการเล่านิทานมา 2 ข้อ

.....

.....

4. จงยกตัวอย่างชื่อเรื่องนิทานเทียบสุภาชิตมา 1 เรื่อง และระบุชื่อผู้แต่ง

.....

.....

5. นิทานเทียบสุภาชิตให้คุณค่าแก่ผู้อ่านอย่างไร จงอธิบายมา อย่างน้อย 1 คุณค่า

.....

.....

2. จงเลือกคำในกรอบสี่เหลี่ยมเขียนหน้าข้อความต่อไปนี้ให้สอดคล้องกันและถูกต้องตาม ความหมาย

สำนวน

คำพังเพย

สุภาษิต

ภาษิต

คำคม

คำขวัญ

.....1. ถ้อยคำที่คิดขึ้นมาในปัจจุบันทันด่วน เป็นถ้อยคำที่หลักแหลม ซึ่งสามารถเข้ากับเหตุการณ์นั้น
ได้ ทั้งยังชวนให้คิด ถ้าพูดติดปากกันต่อไปก็จะกลายเป็นสำนวนไปได้

.....2. คำกล่าวที่มีคติควรฟัง ซึ่งอาจจะดีหรือไม่ดีก็ได้ เช่น แกวงเท่าหาเสี้ยน น้ำเชี่ยวอย่าขวางเรือ
เป็นต้น

.....3. ถ้อยคำออกมาเป็นข้อความพิเศษเฉพาะภาษาหนึ่งๆ เช่น คมในฝัก ไกล่เกลือกินต่าง เกลือจิ้ม
เกลือ เป็นต้น

.....4. คำกล่าวที่ดี ถือเป็นคติคำสอนวางหลักความจริง ซึ่งมีคนรับรอง เช่น แพ้เป็นพระชนะเป็น
มาร น้ำขึ้นให้รีบตัก เป็นต้น

.....5. คำที่กล่าวขึ้นลอยๆ เป็นคำกลางเพื่อตีความให้เข้ากับเรื่อง มีลักษณะตีชมหรือแสดง
ความเห็นอยู่ในตัว แต่ยังไม่ได้เป็นคำสอนที่แท้ เช่น เรือล่มเมื่อจอด น้ำลดตอผุด พบไม้งามเมื่อขวานบิ่น เป็น
ต้น

ใบกิจกรรมที่ 2 สรุปใจความสำคัญของเรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุ

(ใบงานทบทวนเนื้อหา - ภาษาไทย ป.4(ภาษาพาที และวรรณคดีลำนำ)-ชุดที่ 1)

Thai-Prathom4(1)

วรรณคดีลำนำ

ป.4

บทที่ 2 น้ำผึ้งหยดเดียว

สรุปใจความสำคัญของเรื่อง

นักเล่านิทานเร่เล่านิทานเทียบสุภาษิตเรื่อง “น้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุ” ให้เด็ก ๆ ในหมู่บ้านพึง ซึ่งเป็นนิทานที่ปรากฏอยู่ในหนังสือชุด นิทานเทียบสุภาษิต ของพระยาสิทธิราชฤทธิไกร (ทองคำ สีหุโร) ผู้รับราชการในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว นิทานแต่ละเรื่องจะเริ่มต้นด้วยโคลงสี่สุภาพ 1 บท ที่สรุปสาระสำคัญของเรื่อง จากนั้นจึงแต่งเป็นเรื่องนิทานขยายความจากโคลง

นิทานเทียบสุภาษิตเรื่องนี้ กล่าวถึงเด็กคนหนึ่งถือขวดน้ำผึ้งเดินมาตามถนน บังเอิญล้มลง น้ำผึ้งหกอยู่ที่ริมถนน มดและแมลงวันก็มากินน้ำผึ้งที่หกนั้น จากนั้นจึงจกมากอยกินแมลงวันในคืนนั้น แมวของเด็กที่เห็นเหตุการณ์ก็เข้าไปตะครุบจิ้งจก หมากของเด็กที่อยู่บ้านใกล้ ๆ ก็มากัดแมว เด็กเจ้าของแมวจึงเอาไม้พลองตีหมาขานัก เด็กเจ้าของมาก็ฉวยไม้วิ่งมาตีเด็กเจ้าของแมว เด็กเจ้าของแมвр้องให้พ่อมาช่วย พ่อของเด็กเจ้าของแมวเอาไม้ตีหัวเด็กเจ้าของหมาจนหัวแตก เด็กเจ้าของแมврวิ่งไปหาพ่อ พ่อของเด็กเจ้าของหมาเอาไม้พลองตีพ่อของเด็กเจ้าของแมวล้มลงลูกชายคนโตของพ่อเด็กเจ้าของแมวมือถือดาบวิ่งมาฟันแขนพ่อของเด็กเจ้าของหมา พ่อของเด็กเจ้าของหมาทำไม้พลองหลุดจากมือ ต่อของเด็กเจ้าของแมврวิ่งกลับบ้าน พบน้องชายกับลูกคนโตถือดาบ และถือพลองวิ่งมาเพื่อต่อสู้กับฝ่ายพ่อเด็กเจ้าของแมว ลูกชายคนโตของพ่อเด็กเจ้าของแมวมือถือดาบป้องกันได้ และตีแขนลูกชายคนโตของพ่อเด็กเจ้าของหมาจนดาบหลุดจากมือ อาของเด็กที่ดาบหลุดจากมือจึงเอาพลองตีเด็กหนุ่มเจ้าของแมว เด็กหนุ่มเจ้าของแมวก็กเอาพลองป้องกันไว้ ส่วนพ่อของเด็กเจ้าของแมวเมื่อหายจากอาการงุนงง ก็ลุกขึ้นจะฟันพวกเจ้าของหมา ทั้งสองฝ่ายต่างถือดาบ ไม้ และไม้พลองตีกันซุ่มซ่าม และมีพรรคพวกของแต่ละฝ่ายตามเข้ามาช่วยเหลือพวกของตน จนกระทั่ง กำนัน อำเภอบ้านมาห้ามปรามเหตุการณ์จึงสงบลง อำเภอบ้านมาผู้ใหญ่บ้านช่วยกันทำขันสุตรบาดแผล แล้วอำเภอบ้านมาจึงเรียกทั้งสองฝ่ายมาไต่สวนที่ละคน อำเภอบ้านมาได้ความจนได้รับความครบถ้วน แล้วอำเภอบ้านมาจึงกล่าวแก่ทั้งสองฝ่ายว่า คนที่อยู่บ้านใกล้เรือนเคียงกัน เมื่อมีเหตุอะไรควรรู้จักยับยั้งชั่งใจ ไม่เป็นคนหุนหันพลันแล่น และมีทีไรมานะจนไม่ยอมฟังเหตุผลกันและกัน ไม่ควรปล่อยให้เรื่องเล็กกลายเป็นเรื่องใหญ่ ไม่เช่นนั้นอาจเกิดปัญหาอันยาวนานจนถึงแก่ฟ้าพันกันจนได้รับความเดือดร้อนเช่นนี้

น้ำผึ้งหยดเดียว : สรุปใจความสำคัญ

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

๑. เรื่องน้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุ ที่นักเรียนอ่านนี้ อยู่ในหนังสืออะไร

.....

.....

๒. ทงคำ สีหุไร เป็นใคร

.....

.....

๓. ใครเป็นคนเล่านิทานเรื่องนี้

.....

.....

๔. คนเล่านิทานเรื่องนี้มีนิทานอยู่เต็มห้องเปรียบเหมือนกับอะไร

.....

.....

๕. คนเล่านิทานเรื่องนี้กล่าวทักทายนักฟังนิทาน ถึงเรื่องอะไรบ้าง

.....

.....

๖. คนเล่านิทานเรื่องนี้เล่านิทานที่ไหน

.....

.....

๗. จากนิทานเรื่องนี้ใครเป็นต้นเหตุของเรื่อง

.....

.....

๘. ตอนจบของเรื่องเป็นอย่างไร

.....

.....

๑๐. เรื่องนี้ให้ข้อคิดอย่างไร

.....

.....

ใบกิจกรรมที่ 2 เรื่อง สำนวนสุภาษิตน้ำผึ้งหยดเดียว

สำนวนสุภาษิต “น้ำผึ้งหยดเดียว” หมายถึง เรื่องเล็กที่กลายเป็นเรื่องใหญ่

ขยายความ : สุภาษิตสำนวนไทยคำว่า น้ำผึ้งหยดเดียว นิยมใช้กับเหตุการณ์ที่บ้านปลายใหญ่โต แต่มีสาเหตุมาจากเรื่องเล็กๆหรือเรื่องที่ไม่เป็นเรื่อง

ที่มา : พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

ที่มาของสำนวนน้ำผึ้งหยดเดียว

น้ำผึ้งหยดเดียว เป็นสำนวนไทยที่หมายความว่า เรื่องเล็กๆ ก็ทำให้มันเป็นเรื่องใหญ่ได้ แต่สำนวนนี้มีที่มาดังนี้

เรื่องมีอยู่ว่า มีคนหาน้ำผึ้งเข้าไปขายในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง และได้มีน้ำผึ้งหยดหนึ่งหยดลงบนพื้น เมื่อจิ้งจกเห็น ก็เดินมาเลียน้ำผึ้งที่หยดนั้น

ปรากฏว่า ขณะนั้น มีแมวตัวหนึ่งอยู่บนบ้าน เมื่อเห็นจิ้งจก ก็ได้กระโดดลงมากัด เมื่อแมวกระโดดออกมา หมาที่อยู่อีกบ้านเห็นแมวก็กัดกระโดดลงมากัดแมว เมื่อเจ้าของแมวเห็นหมากัดแมวของตนจึงตีหมา ทำให้เจ้าของหมาไม่พอใจ และได้ทะเลาะวิวาทกัน

จากที่เจ้าของหมาและเจ้าของแมวทะเลาะกัน ก็ลุกลามเป็นเรื่องระหว่างครอบครัว จนกลายเป็นสงครามระหว่างเมืองในที่สุด

ดังนั้น เราจึงไม่ควรทำเรื่องเล็กให้เป็นเรื่องใหญ่ เพราะอาจจะส่งผลเสียเหมือนในเรื่องน้ำผึ้งหยดเดียวนี้ก็ได้

ที่มา : www.เกร็ดความรู้.net/น้ำผึ้งหยดเดียว

สำนวนสุภาพชน้ำผึ้งหยดเดียว

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. จงอธิบายความหมายและขยายความสำนวน น้ำผึ้งหยดเดียว

.....

.....

.....

.....

2. จงเขียนสรุปเล่าที่มาของสำนวน น้ำผึ้งหยดเดียว

.....

.....

.....

.....

3. สำนวนน้ำผึ้งหยดเดียว สามารถนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างไร ให้นักเรียนเขียนอธิบายและยกตัวอย่างประกอบ

.....

.....

.....

.....

4. ให้นักเรียนอธิบายขยายความของข้อความ “ทำเรื่องเล็กให้เป็นเรื่องใหญ่” และยกตัวอย่างเหตุการณ์ประกอบ

.....

.....

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบทดสอบท้ายบทเรื่องน้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุ

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก ข ค ง ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

-
๑. จากเรื่องน้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุ นิทานแต่ละเรื่อง เริ่มต้นด้วยบทประพันธ์ชนิดใด

ก. โคลงสี่สุภาพ	ข. กาพย์ยานี ๑๑
ค. กลอนสุภาพ	ง. กลอนตลาด
 ๒. นิทานเรื่อง “น้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุ” อยู่ในหนังสืออะไร

ก. นิทานสุภาพ	ข. นิทานสุภาพเทียบ
ค. นิทานเทียบสุภาพ	ง. เทียบนิทานสุภาพ
 ๓. ใครเป็นเจ้าของนิทานเรื่องน้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุ

ก. พระยาสิทธิราชเดโช	ข. พระยาสิทธิราชฤทธิไกร
ค. ทองคำ สีหอุไร	ง. ถูกทั้งข้อ ข และ ค
 ๔. ข้อใดไม่ใช่จุดประสงค์ของการเล่านิทาน

ก. ให้ความบันเทิงเพลิดเพลิน	ข. ให้ความคิดสอนใจให้ข้อคิด
ค. ใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงทางประวัติศาสตร์	ง. สร้างความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว
 ๕. ใครเป็นต้นเหตุของเรื่อง

ก. เด็กคนหนึ่ง	ข. เด็กหญิงคนหนึ่ง
ค. เด็กชายคนหนึ่ง	ง. สรรูปแน่นอนไม่ได้
 ๖. ทำไมน้ำผึ้งจึงหกอยู่ริมถนน

ก. เด็กสะดุดล้ม	ข. ขวดน้ำผึ้งแตก
ค. เด็กแหงนดูว่าวเพลิน	ง. มีคนวิ่งมาชนเด็ก
 ๗. สัตว์ชนิดแรกที่มากินน้ำผึ้งที่หก คืออะไร

ก. แมลงหวี่	ข. จิ้งจก
ค. แมลงวัน	ง. แมว

๘. สัตว์ชนิดใดที่มากินน้ำผึ้งทำยสุต

- ก. แมลงวัน ข. จิ้งจก
ค. แมว ง. หมา

๙. ใครเป็นคนห้ามปรามเหตุการณ์ทะเลาะวิวาทจึงได้ยุติลง

- ก. กำนัน ข. ผู้ใหญ่บ้าน
ค.เจ้าหน้าที่อำเภอ ง. ตำรวจ

๑๐. พฤติกรรมของตัวละครในเรื่องตรงกับข้อใด

- ก. หุนหันพลันแล่น ข. ศีกกลางเมือง
ค. เกลือจิ้มเกลือ ง. ยูแยงตะแคงรั่ว

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

- ตัวชี้วัด
๑. อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่ย่าน
 ๒. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ย่าน
 ๓. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่ย่านโดยระบุเหตุผลประกอบ
 ๔. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่ย่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
 ๕. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ย่าน

อ่าน

๖. มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

- ตัวชี้วัด
๑. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู
 ๒. พูดสรุปความจากการฟังและดู
 ๓. พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู
 ๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

- ตัวชี้วัด
๑. อธิบายข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจความหมายของนินราศและขนบการแตงนินราศ
- นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจหลักการตั้งชื่อนินราศ
- นักเรียนสามารถตอบคำถามและสรุปใจความสำคัญ จากเรื่อง นินราศเดือน : บทนำเรื่องและสรุปได้
- นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้แตงเรื่องนินราศเดือน และยกตัวอย่างผลงานที่แตงโดยผู้แตงเรื่องนินราศเดือนได้
- นักเรียนสามารถตอบคำถามและสรุปใจความสำคัญ จากนินราศเดือน : ประวัติผู้แตงได้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท16101

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องนิราศเดือน

เวลา 3 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมอย่างพิถีพิถันจะทำให้ประจักษ์ในคุณค่า
ประเทืองปัญญา ได้รับประโยชน์นานาประการและความสนุกสนานเพลิดเพลิน

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
(คาบที่ 1) นิราศเดือน : ความรู้เกี่ยวกับนิราศ - มีความรู้ความเข้าใจความหมายของนิราศและขนบการแต่งนิราศ - มีความรู้ความเข้าใจหลักการตั้งชื่อนิราศ	1 ชั่วโมง	ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน 1. ครูทักทายนักเรียนและซักถามเรื่องทั่วไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่อง ที่อ่าน 2. ครูเขียนคำว่า นิราศ บนกระดาน และซักถามนักเรียนว่าเคยได้ยินและรู้จักคำนี้หรือไม่ จากนั้นครูอธิบายความหมายของคำว่านิราศและยกตัวอย่างวรรณคดีประเภทนิราศ 2-3 เรื่องและให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างนิราศที่รู้จักจักหรือเคยได้เรียน 3. ครูอธิบายความหมายของนิราศและขนบการแต่งนิราศ โดยการบรรยาย และใช้สื่อ Power Point ชั้นสอน ขั้นที่ 1 ชั้นสำรวจ (Survey) 1. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง นิราศเดือน ตอน ความรู้เกี่ยวกับนิราศให้นักเรียน และนักเรียนอ่านในใจเพื่อเพื่อสำรวจบทอ่านอย่างคร่าวๆ แบบกวาดสายตาอย่างรวดเร็วไปตามเรื่อง ที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง 2. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้ หรือทำเครื่องหมายเน้นย้ำในส่วนที่คิดว่าสำคัญ ขั้นที่ 2 ชั้นตั้งคำถาม (Question)	- ใบกิจกรรมที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับนิราศ

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
		<p>1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน โดยให้นักเรียนอ่านคำถามก่อน 1 รอบ</p> <p><u>ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างละเอียด (Read)</u></p> <p>1. ให้นักเรียนอ่าน นิราศเดือน : ความรู้เกี่ยวกับนิราศ อีกครั้งโดยละเอียดเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง และหาคำตอบจากคำถามที่กำหนดให้</p> <p><u>ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite)</u></p> <p>1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม</p> <p><u>ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review)</u></p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณา แก้ไข ปรับปรุงคำตอบให้ถูกต้อง</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด</p> <p>ขั้นสรุปและประเมินผล</p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด</p> <p>2. ประเมินนักเรียนและแจ้งผลการเรียนรู้ให้ทราบ</p>	
(คาบที่ 2) นิราศเดือน : บทนำเรื่องและสรุปความรู้ - ตอบคำถามและสรุปใจความสำคัญจากเรื่อง นิราศเดือน : บทนำเรื่องและสรุปได้	1 ชั่วโมง	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>1. ครูทักทายนักเรียนและซักถามเรื่องต่างๆไปกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน</p> <p>2. ครูทบทวนความรู้เกี่ยวกับนิราศและการแต่งนิราศ</p> <p>3. ครูบรรยายเรื่องนิราศเดือน โดยใช้สื่อ Power Point และหนังสือเรียนวรรณคดีวรรณกรรมประกอบ</p> <p>ขั้นสอน</p> <p><u>ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey)</u></p> <p>1. ครูแจกบทอ่าน เรื่อง นิราศเดือน : บทนำเรื่องและสรุปความรู้ ให้นักเรียน และนักเรียนอ่านในใจเพื่อเพื่อสำรวจ</p>	ใบกิจกรรมที่ 2 นิราศเดือน : บทนำเรื่องและสรุปความรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
		<p>บทอ่านอย่างคร่าวๆ แบบกวาดสายตารวดเร็วไปตามเรื่องที่อ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง</p> <p>2. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้ หรือทำเครื่องหมายเน้นย้ำในส่วนที่คิดว่าสำคัญ</p> <p><u>ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question)</u></p> <p>1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน โดยให้นักเรียนอ่านคำถามก่อน 1 รอบ</p> <p><u>ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างละเอียด (Read)</u></p> <p>1. ให้นักเรียนอ่าน นิราศเดือน : บทนำเรื่องและสรุปความรู้ อีกครั้งโดยละเอียดเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง และหาคำตอบจากคำถามที่กำหนดให้</p> <p><u>ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite)</u></p> <p>1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม</p> <p><u>ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review)</u></p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณา แก้ไข ปรับปรุงคำตอบให้ถูกต้อง</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด</p> <p>ขั้นสรุปและประเมินผล</p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด</p> <p>2. ประเมินนักเรียนและแจ้งผลการเรียนรู้ให้ทราบ</p>	
(คาบที่ 3) นิราศเดือน : ประวัติผู้แต่ง - มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้แต่งเรื่องนิราศเดือน และยกตัวอย่างผลงานที่	1 ชั่วโมง	<p>ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน</p> <p>1. ครูทักทายนักเรียนและซักถามเรื่องต่างๆ ไปด้วยกับนักเรียน รวมทั้งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน</p> <p>2. ครูถามซ้ำอีกครั้งว่าใครเป็นผู้แต่งเรื่องนิราศเดือน และชื่นชมเมื่อมีนักเรียนจำจุดได้และตอบถูก</p>	-ใบกิจกรรมที่ 3 นิราศเดือน : ประวัติผู้แต่ง - แบบทดสอบท้ายบท เรื่องนิราศเดือน

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ภาระงาน
<p>แต่งโดยผู้แต่งเรื่อง นิราศเดือนได้</p> <p>- ตอบคำถามและสรุปใจความสำคัญจากนิราศเดือน : ประวัติผู้แต่งได้</p>		<p>3. ครูเปิดรูปนายมี หรือ หมิ่นพรหมสมพัตสร ผู้แต่งเรื่องนิราศเดือน พร้อมอธิบายประวัติและความสามารถของนายมีอย่างคร่าวๆ ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น</p> <p>นายมีถือเป็นคนที่คุณครูเอาเป็นแบบอย่างด้านใด</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey)</p> <p>1. ครูแจกบทอ่าน เรื่องนิราศเดือน : ประวัติผู้แต่ง ให้นักเรียน และให้นักเรียนอ่านในใจเพื่อเพื่อสำรวจบทอ่านอย่างคร่าวๆ แบบกวาดสายตารวดเร็วไปตามเรื่องทีอ่านเพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง</p> <p>2. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้ หรือทำเครื่องหมายเน้นย้ำในส่วนที่คิดว่าสำคัญ</p> <p>ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question)</p> <p>1. ครูตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านและให้นักเรียนหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน โดยให้นักเรียนอ่านคำถามก่อน 1 รอบ</p> <p>ขั้นที่ 3 ขั้นอ่านอย่างละเอียด (Read)</p> <p>1. ให้นักเรียนอ่าน นิราศเดือน : ประวัติผู้แต่ง อีกครั้งโดยละเอียดเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง และหาคำตอบจากคำถามที่กำหนดให้</p> <p>ขั้นที่ 4 ขั้นการจดจำ (Recite)</p> <p>1. ให้นักเรียนค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้และตอบคำถาม</p> <p>ขั้นที่ 5 ขั้นทบทวน (Review)</p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันพิจารณา แก้ไข ปรับปรุงคำตอบให้ถูกต้อง</p> <p>2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกหัด</p> <p>ขั้นสรุปและประเมินผล</p> <p>1. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปกิจกรรมจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด</p>	

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง	กิจกรรมการเรียนรู้	ชิ้นงาน/ ภาระงาน
		2. ประเมินนักเรียนและแจ้งผลการเรียนรู้ให้ทราบ	

ใบกิจกรรมที่ 1 นิราศเดือน : ความรู้เกี่ยวกับนิราศ

นิราศ แปลว่า การจากไป การพรากจาก ในทางฉันทลักษณ์หมายถึง บทประพันธ์ที่พรรณนาถึงการจากถิ่นฐานที่อยู่ไปในที่ต่างๆ ต้องมีการบรรยายถึงสิ่งที่ได้พบเห็นตลอดการเดินทาง และ ต้องรำพึงรำพันถึงคนรักหรือภรรยา ถ้าไม่มีก็ต้องสมมุติขึ้นจึงจะถูกต้องตามแบบการแต่งนิราศ ในการบรรยาย และพรรณนาตลอดเส้นทางของการเดินทางนั้น กวีมักจะบรรยายถึงสิ่งที่ได้พบเห็น แล้วเปรียบเทียบกับความในใจของตน เมื่อต้องพลัดพรากจากหญิงอันเป็นที่รัก ทั้งในด้านความรัก และความทุกข์หรือวิถีชีวิต

การตั้งชื่อนิราศ

๑. ตั้งตามชื่อกวีผู้แต่ง ผู้ใดแต่งนิราศไว้ก็เรียกชื่อตามกวีผู้นั้น เช่น นิราศนรินทร์
๒. ตั้งตามชื่อสถานที่ ซึ่งกวีเดินทางไปสถานที่แห่งนั้น เช่น นิราศพระบาท นิราศภูเขาทอง
๓. ตั้งตามชื่อตัวละครในวรรณคดี กวีจะสร้างเรื่องตามเค้าความในเรื่องวรรณคดีแล้ว สมมติให้ตัวละครเดินทางพลัดพรากจากกัน ผู้เขียนจะพรรณนาอารมณ์และความรู้สึกดูตัวละครนั้นมีชีวิตจิตใจ เช่น นิราศอิเหนา
๔. ตั้งตามเนื้อหา นิราศที่มีเนื้อเรื่องเด่นในทำนองใดก็จะตั้งชื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา เช่น นิราศเดือน มีเนื้อหากล่าวถึงฤดูกาลในแต่ละเดือน โคลงทวาทศมาส เป็นนิราศพรรณนาเหตุการณ์ ขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ในแต่ละเดือนจนครบปีหรือนิราศรบพม่าที่ท่าดินแดง มีเนื้อหาพรรณนาการยกทัพ ไปรบกับพม่าที่ท่าดินแดง

ที่มา : <http://niradthai.blogspot.com>

นิราศเดือน : ความรู้เกี่ยวกับนิราศ

1. ให้นักเรียนพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ถูกต้องและ ✗ หน้าข้อที่ผิด

-1. นิราศต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพลัดพรากจากนางอันเป็นที่รักเท่านั้น
-2. นิราศนรินทร์เป็นการตั้งชื่อนิราศตามชื่อของผู้แต่ง
-3. กวีมักจะบรรยายถึงสิ่งที่ได้พบเห็น แล้วเปรียบเทียบกับความในใจของตน
-4. โคลงทวาทศมาส เป็นนิราศพรรณนาเหตุการณ์ ขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆ ในแต่ละเดือน
จนครบปี
-5. นิราศ แปลว่า การรำพึงรำพันถึงบุคคลอันเป็นที่รักใคร่
-6. นิราศที่ตั้งชื่อตามตัวละครได้แก่ นิราศอิเหนา และ นิราศนรินทร์ เป็นต้น
-7. ในการบรรยาย พรรณนาตลอดทางนั้นต้องมีการรำพันถึงนางอันเป็นที่รัก ถ้าไม่มีต้องสมมติขึ้น
จึงจะถูกต้องตามแบบการแต่งนิราศ
-8. การแต่งนิราศไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพลัดพราก หรือความทุกข์เสมอไป
สามารถแต่งเป็นเรื่องสนุกสนานได้
-9. การตั้งชื่อนิราศสามารถตั้งชื่อตามสถานที่ได้ เช่น นิราศภูเขาทอง นิราศพระบาท
-10. นิราศต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรักเท่านั้น

ใบกิจกรรมที่ 2 นิราศเดือน : บทนำเรื่องและสรุปความรู้

บทนำเรื่อง

นิราศเดือนแต่งโดยหมื่นพรหมสมพัตสร หรือ นายมี โดยใช้คำประพันธ์ประเภทกลอนสุภาพหรือกลอนแปด มีเนื้อหารำพันถึงความรัก และบรรยายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นของประเพณีไทยในแต่ละเดือนทั้ง 12 เดือน เริ่มตั้งแต่เดือนห้า ดังนี้

เดือนห้า กล่าวถึง ประเพณีสงกรานต์

เดือนหก กล่าวถึง ประเพณีแรกนาขวัญ โคนจุก แต่งงาน

เดือนเจ็ด กล่าวถึง ประเพณีสลากภัต

เดือนแปด กล่าวถึง ประเพณีเข้าพรรษา

เดือนเก้า คร่ำครวญถึงนางที่รัก

เดือนสิบ กล่าวถึง ประเพณีสารท

เดือนสิบเอ็ด กล่าวถึง ประเพณีออกพรรษาประเพณีทอดกฐิน

เดือนสิบสอง กล่าวถึง ประเพณีลอยกระทง ทอดผ้าป่าและประเพณีเทศน์มหาชาติ

เดือนอ้าย คร่ำครวญถึงนางที่รัก

เดือนยี่ คร่ำครวญถึงนางที่รัก

เดือนสาม คร่ำครวญถึงนางที่รัก

เดือนสี่ กล่าวถึง ประเพณีตรุษ

เกร็ดความรู้

ตามหลักจันทรคติจะเริ่มต้นนับเดือนหนึ่ง คือเดือน ธันวาคม

เดือนอ้าย แปลว่า เดือน 1 เทียบเท่ากับเดือน ธันวาคม

เดือนยี่ แปลว่า เดือน 2 เทียบเท่ากับเดือน มกราคม

สรุปความรู้

นิราศเดือนมีคุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรมที่แสดงให้เห็นถึงความนิยมในการประพจน์ปฏิบัติตนตามประเพณีไทยในเดือนต่างๆ ของผู้คนในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น และมีคุณค่าทางวรรณศิลป์ กล่าวคือ ใช้ภาษาเข้าใจง่าย สื่อความหมายชัดเจนและไพเราะ มีสัมผัสคล้องจองทั้งสัมผัสระหว่างวรรค และสัมผัสในวรรค มีการเล่นคำทำให้คำประพันธ์น่าอ่าน น่าฟังจดจำง่ายประทับใจ จึงมีผู้นามากกล่าวอ้างอิงเกี่ยวกับชีวิตและความรักตั้งแต่ยุคนั้นจวบจนปัจจุบัน

นิราศเดือน : บทนำเรื่อง/สรุปความรู้

1. ให้นักเรียนตอบคำถามจากการอ่าน บทนำเรื่องและสรุปความรู้จากเรื่องนิราศเดือน

1. ใครเป็นผู้แต่งเรื่องนิราศเดือน

.....

2. นิราศเดือนแต่งโดยใช้คำประพันธ์ชนิดใด

.....

3. เดือนอ้าย และเดือนยี่ หมายถึงเดือนใด

.....

4. เดือนห้า หมายถึงเดือนใด

.....

5. เนื้อหาเรื่องนิราศเดือนเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร และมีความสำคัญอย่างไร จงสรุปใจความสำคัญให้ถูกต้อง

.....

.....

2. ให้นักเรียนเลือกเดือนในเรื่องนิราศเดือนมา 1 เดือน เขียนความสำคัญของเดือนนั้น และ ประเพณีที่จัดในเดือน พร้อมวาดภาพประกอบให้สวยงาม

.....

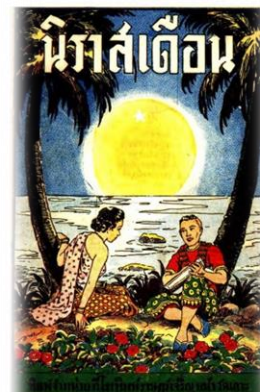
.....

.....

ชื่อ - สกุล หมื่นพรหมสมพัตสร (มี)

นามแฝง นายมี

ประวัติ

หมื่นพรหมสมพัตสร นามเดิม มี เป็นบุตรพระโหราธิบดี ดังปรากฏกล่าวไว้ท้ายกลอนเพลงยาวสรรเสริญพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว* ความว่า “ข้าพระพุทธเจ้านายมี บุตรพระโหรา” ส่วนมารดาชื่อใดไม่ปรากฏ นายฉนิต อยู่โพธิ์ สันนิษฐานว่าบิดาของนายมี คือพระโหราธิบดี (โลกเนต) พ.ศ.2300 - 2355 หรือพระโหราธิบดี (สมุ) พ.ศ.2300 - 2371 ในสมัยรัชกาลที่ 1 หรือรัชกาลที่ 2 แต่นายฉนิตศิษย์ กระแสสินธุ์ กล่าวว่านายมีเป็นบุตรพระโหราธิบดี (ชุม) ซึ่งเป็นโหรมีชื่อว่าชำนาญวิชาสุริยาตรพยากรณ์ แดกฉานในอักษรสมัยทั้งเป็นอาจารย์บอกพระปริยัติธรรมแก่พระภิกษุและสามเณร และมีสำนักอยู่ที่วัดพระศรีรัตนศาสดาราม

ช่วงเวลาที่นายมีบวชน่าจะได้เป็นศิษย์ของสุนทรภู่ ดังที่ได้เขียนเล่าไว้ในวรรณคดีที่แต่งหลายเรื่อง เช่น กล่าวไว้ในนิราศกลางว่า “ฉันเป็นศิษย์สุนทรยังอ่อนศักดิ์ พิโรดมิ่งมิตรกนิษฐา” ส่วนวงกลอนของนายมีมีความไพเราะ กล่าวได้ว่าดีเลิศเทียบเคียงได้กับสุนทรภู่ จนทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิดมาเป็นเวลานานว่าผลงานประพันธ์บางเรื่องของนายมี เช่น นิราศพระแท่นดงรัง* เป็นผลงานของสุนทรภู่ นอกจากนี้นายมียังมีความรู้ทางดนตรีและเป็นผู้บอกสักवादด้วย ต่อมานายมีได้ลาสิกขาและได้เข้าเป็นมหาดเล็กช่างเขียนในกรมช่างเขียนมหาดเล็กฝ่ายพระบรมมหาราชวัง เมื่อมีการบูรณะปฏิสังขรณ์วัดพระศรีรัตนศาสดารามครั้งใหญ่เมื่อพ.ศ. 2374 นายมีเป็นผู้หนึ่งที่ได้แสดงฝีมือเขียนภาพจิตรกรรมฝาผนังที่พระระเบียงวัดพระศรีรัตนศาสดาราม ทำให้ได้รับสมญานามว่า “นายมีลงกาใหม่” มีชื่อเสียงเลื่องลือเพราะได้แสดงฝีมือที่โดดเด่นและความคิดริเริ่มที่แปลกใหม่ในการเขียนภาพจิตรกรรมเรื่องรามเกียรติ์ ตอนพระวิศวกรรมลงมาสร้างพระนครลงกาใหม่ให้แก่ทศกัณฐ์

พ.ศ. 2387 นายมีได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็นหมื่นพรหมสมพัตสร นายอากรเมืองสุพรรณ นายมีถึงแก่กรรมเมื่อใดไม่ปรากฏหลักฐาน สันนิษฐานว่าคงก่อนสิ้นรัชกาลพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว

ผลงาน / งานประพันธ์

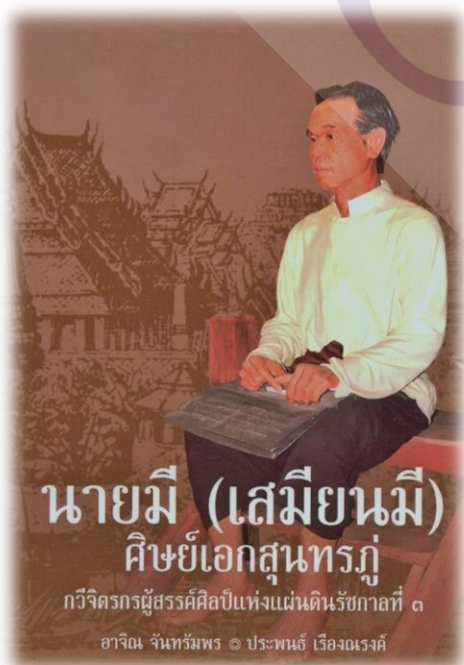
1. นิราศเดือน
2. นิราศกลาง
3. พระสุบิน ก กา
4. นิราศพระแท่นดงรัง
5. นิราศสุพรรณ
6. กลอนเพลงยาวสรรเสริญพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว
7. ทศมูลเสื่อโค หรือ เสื่อโค ก กา เรียกสั้นๆ ว่า ทศมูล

ผู้เรียบเรียง : สุภาณี พัดทอง

เอกสารอ้างอิง : พรหมสมพัตสร(มี), หมื่น. ทศมูลเสื่อโค. ม.ป.ท., 2521. (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตบพิตรพิมุข พิมพ์แจกในงานพระราชทานเพลิงศพพระสรีรันทมนี (สนั่น ถาวโร ป.ธ.6) เจ้าอาวาสวัดบพิตรพิมุข ณ เมรุวัดจักรวรรดิราชาวาส วันเสาร์ที่ 25 กุมภาพันธ์ 2521)

คำสำคัญ : นายมี , หมื่นพรหมสมพัตสร , นายมีลงกาใหม่ , นายอากรเมืองสุพรรณ , ศิษย์สุนทรภู่

ที่มา : <http://www.sac.or.th /thailitdir>

นายมี (เสียมียมมี)
ศิษย์เอกสุนทรภู่

กวีจิตรกรผู้สรรค์ศิลป์แห่งแผ่นดินรัชกาลที่ ๓

อาทิตย์ จันทร์อมพร © ประพนธ์ เรืองณรงค์

นิราศเดือน : ประวัติผู้แต่ง

1. ให้นักเรียนพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ถูกและ ✗ หน้าข้อที่ผิด

-1. นายมีเคยเป็นศิษย์เอกสุนทรภู่เพราะมีฝีมือการแต่งโคลงกลอนที่ดีเลิศ
-2. ผลงานที่เป็นของนายมีแต่เคยถูกเข้าใจผิดว่าเป็นผลงานของสุนทรภู่คือเรื่อง นิราศพระแท่นดงรัง
-3. นอกจากความสามารถได้กาพย์กลอน นายมียังมีความสามารถด้านจิตรกรรม
-4. ในประวัติของนายมีไม่ปรากฏว่าบิดาเป็นผู้ใด
-5. นายมีได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็นหมื่นพรหมสมพัตสร
-6. นิราศสุพรรณไม่ใช่ผลงานของนายมี
-7. “นายมีลงกาใหม่” คือฉายาที่นายมีได้รับและทำให้มีชื่อเสียงซึ่งได้มาเพราะความสามารถด้านกาพย์กลอนอันโดดเด่น
-8. สันนิษฐานว่านายมีคงถึงแก่กรรมก่อนสิ้นรัชกาลพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว
-9. นิราศกลางเป็นผลงานเด่นอีกหนึ่งเรื่องของสุนทรภู่
-10. นายมีเป็นผู้หนึ่งที่ได้แสดงฝีมือเขียนภาพจิตรกรรมฝาผนังที่พระระเบียงวัดพระศรีรัตนศาสดาราม เขียนภาพจิตรกรรมนรกสวรรค์

2. ตอบคำถามจากการอ่านเรื่องประวัติผู้แต่งนิราศเดือน

1. “ฉันทน์เป็นศิษย์สุนทรยังอ่อนศักดิ์ พิไรรักมิ่งมิตรกนิษฐา” ข้อความดังกล่าวถึงผู้ใด และแสดงให้เห็นว่าผู้นั้นเป็นผู้มีนิสัยอย่างไร

.....

.....

2. ยกตัวอย่างชื่อผลงานที่แต่งโดยนายมีมา 3 เรื่อง

.....

.....

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบทดสอบท้ายบทเรื่องนิราศเดือน

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง นิราศเดือน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก ข ค ง ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

๑. นิราศเดือนเป็นบทประพันธ์ของนายมีแต่งขึ้นในสมัยใด

ก.รัตนโกสินทร์ ข.อยุธยา

ค.ธนบุรี ง.รัชกาลที่๖

๒. คำว่า “เดือน” ในนิราศเดือนหมายถึงข้อใด

ก. ชื่อหญิงสาว ข. ชื่อผู้ประพันธ์

ค. ดวงจันทร์ ง. ส่วนของปี

๓. นิราศเดือนมีเนื้อหาสำคัญเกี่ยวกับเรื่องใด

ก. ประเพณีไทยในเดือนต่าง ๆ

ข. ชีวิตและความเป็นอยู่ของคนไทยในสมัยนั้น

ค. สถานที่สำคัญในอดีตของเมืองไทย

ง. ความเศร้าเสียใจที่ต้องพลัดพรากจากคนรักของผู้ประพันธ์

๔. “เดือนห้า” คือเดือนใด

ก. มกราคม ข. เดือนเมษายน

ค. พฤษภาคม ง. ธันวาคม

๕. คนไทยมักจะปฏิบัติสิ่งใดในงานประเพณีต่าง ๆ

ก. เล่นดอกไม้ไฟ ข. ทำบุญตักบาตร

ค. รดน้ำดำหัว ง. แข่งเรือ

๖. ข้อใดคือสิ่งที่ไม่มีในงานเทศกาลปัจจุบัน

ก. การมอบของขวัญ ข. การทำบุญตามประเพณี

ค. การยิงปืนใหญ่ ง. ความรื่นเริงสนุกสนาน

๗. ประเพณีสลากภัตเกิดขึ้นในเดือนใด

ก. เดือนห้า

ข. เดือนหก

ค. เดือนเจ็ด

ง. เดือนแปด

๘. เดือนสิบสองมีประเพณีอะไรบ้าง

ก. ประเพณีลอยกระทง

ข. ประเพณีทอดกฐิน

ค. ประเพณีทอดผ้าป่า ประเพณีเทศน์

ง. ประเพณีลอยกระทง ประเพณีทอดผ้าป่า ประเพณีเทศน์

๙. คำว่านิราศ หมายถึงข้อใด

ก. การจากไป

ข. การรำพึงรำพัน

ค. การอาลัย

ง. การพรรณนา

๑๐. ใครเป็นผู้แต่งเรื่องนิราศเดือน

ก. พระศรีสุนทรโวหาร

ข. นายมี

ค. หมื่นพรหมสมพัตสร

ง. ข้อ ข และ ค ถูก

ภาคผนวก ข
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
ก่อนเรียนและหลังเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

1. หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เงาะป่า ข้อ 1 – 8 (8)
2. หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง พระอภัยมณี ตอนกำเนิดสุดสาคร ข้อ 9 – 18 (10)
3. หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียว ข้อ 19 – 23 (5)
4. หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง นิราศเดือน ข้อ 24 – 30 (7)

ใช้เวลา 50 นาที

หน่วย	ความรู้ความจำ	ความเข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า	รวม
1. เงาะป่า	1	2	1	1	1	1	7
2. พระอภัยมณี ตอนกำเนิดสุดสาคร	1	2	1	3	1	1	9
3. น้ำผึ้งหยดเดียว	1	2	1	1	2	-	7
4. นิราศเดือน	1	2	1	2	1	-	7
รวม	4	8	4	7	5	2	30

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย X ทับตัวอักษร ก ข ค ง ที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

1. หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง เงาะป่า ข้อ 1 – 8 (8)
2. หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง พระอภัยมณี ตอนกำเนิดสุดสาคร ข้อ 9 – 18 (10)
3. หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง น้ำผึ้งหยดเดียว ข้อ 19 – 23 (5)
4. หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง นิราศเดือน ข้อ 24 – 30 (7)

ใช้เวลา 50 นาที

๑. ใครคือผู้แต่งเรื่องเงาะป่า

- ก. พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
- ข. พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว
- ค. พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
- ง. พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

๒. ข้อใด หมายถึง หญิงสาว

- ก. พิสมัย
- ข. สุมาลี
- ค. ทรามวัย
- ง. อโณทัย

๓. ข้อใดไม่ใช่แนวคิดจากเรื่องเงาะป่า

- ก. สะท้อนวิถีชีวิตตามธรรมชาติของชนเผ่าซาไก
- ข. สะท้อนความคิดของชนเผ่าซาไกว่ามีความคิดและการกระทำที่ดูร้ายป่าเถื่อน
- ค. หลักแนวทางในการใช้ชีวิตอย่างรอบคอบและมีสติก่อนตัดสินใจทำอะไร
- ง. การไม่ลุ่มหลงและมัวเมาในความรักจนทำผิดพลาด

๔. นักเรียนสามารถนำข้อคิดที่ได้รับจากบทละครเรื่อง เงาะป่า ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

- ก. อาศัยอยู่ท่ามกลางธรรมชาติ
- ข. แต่งงานตามความเห็นชอบของพ่อแม่
- ค. รักตนเองให้มากและอย่ารักคนอื่นไม่เช่นนั้นจะเป็นทุกข์

ง. รู้จักปล่อยวางหักห้ามใจมีสติในการใช้ชีวิตและเข้าใจความจริงของชีวิต

๕. สาเหตุสำคัญของการเกิดโศกนาฏกรรมรักครั้งนี้ เป็นเพราะตัวละครบกร่องเรื่องใดมากที่สุด

- ก. ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น
- ข. การยอมรับความจริง
- ค. การครองสติในการดำเนินชีวิต
- ง. ความกตัญญูต่อบุพการี

๖. นักเรียนคิดว่าพฤติกรรมของใครแก้ปัญหาเรื่องความรักได้ดีที่สุด

- ก. เอและปรีทักกันในวัยเรียนจึงลาออกจากโรงเรียนเพื่อแต่งงานจะได้อยู่ด้วยกัน
- ข. เทพกับดาวเล็กกันทั้งที่ยังรักกันเพราะพ่อแม่มาสนับสนุนความรักของทั้งคู่
- ค. กล้ากับกิ่งอยู่กินฉันสามีภรรยา ก่อนแต่งงานเพราะมีเงินไม่พอจัดงานแต่งงาน
- ง. ต่อและผิงคบหาดูใจกันแต่ไม่ชิงสุกก่อนห่ามเพราะยังไม่ได้แต่งงาน

๗. นักเรียนคิดว่าการฆ่าตัวตายของลำหับถูกต้องหรือไม่เพราะเหตุใด

- ก. ถูกต้องเพราะลำหับจะได้ไปอยู่กับชมพลา
- ข. ถูกต้องเพราะชมพลาต้องการให้ลำหับทำเช่นนั้น
- ค. ไม่ถูกต้องเพราะไม่ใช่การแก้ปัญหา
- ง. ไม่ถูกต้องเพราะเป็นการกระทำที่ป่าเถื่อน

๘. ใครเป็นผู้แต่งเรื่องพระอภัยมณี

- ก. พ่อขุนรามคำแหง
- ข. พระสุนทรโวหาร
- ค. พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
- ง. พระยาตรังคภูมิบาล

๙. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของนางเงือก

- ก. คลอดลูกชาย รูปร่างหน้าตาเป็นมนุษย์สมบูรณ์
- ข. ร่างครึ่งคนครึ่งปลา คือกายท่อนบนเป็นหญิงสาวสวย แต่ท่อนล่างตั้งแต่เอวลงไปเป็นมีหางเป็นปลา
- ค. มีอิทธิฤทธิ์มาก สามารถแปลงกายเป็นมนุษย์ได้
- ง. กำพร้าพ่อแม่เพราะถูกนางผีเสื้อสมุทรฆ่าตาย

จากข้อความต่อไปนี้ ตอบคำถามตั้งแต่ข้อ ๑๐ - ๑๑

“ชายชราไม่สวมเสื้อผ้า แต่เดิมเป็นพราหมณ์อยู่อินเดีย ทำตัวเป็นผู้วิเศษ ไม่นุ่งห่มเสื้อผ้าชาวบ้านจึงเคารพนับถือมาก จนสร้างกฎให้เป็นที่อยู่”

๑๐. จากข้อความดังกล่าว เป็นลักษณะของตัวละครใด

- ก. พระฤๅษีโยคี
- ข. พ่อนางเงือก
- ค. ซีเปลือย
- ง. มังคลา

๑๑. จากข้อความดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าผู้คนสมัยนั้นมีความเชื่ออย่างไร

- ก. เชื่อในสิ่งที่มองไม่เห็น
- ข. ใช้เหตุผลและหลักการก่อนจะตัดสินใจเชื่ออะไร
- ค. งมงายเชื่อคนง่าย
- ง. เชื่อมั่นในตัวเองไม่หลงเชื่อสิ่งใดง่ายๆ

๑๒. “สุตสาครเมื่อทราบเรื่องพระอภัยมณีจากพระฤๅษีก็ออกเดินทางตามพระอภัยมณีตั้งแต่อายุเพียง 3 ขวบ” จากการกระทำดังกล่าว ใครปฏิบัติตนได้เหมือนสุตสาคร

- ก. สมหมายดูแลเลี้ยงดูพ่อแม่ยามแก่ชรา
- ข. ดุจดาวแบ่งปันของใช้ส่วนตัวให้น้องสาว
- ค. ดนัยตักบาตรทำบุญทุกเช้า
- ง. พรชัยส่งแม่ไปบ้านพักคนชราเพราะไม่มีเวลาเลี้ยงดู

๑๓. ข้อใดไม่ใช่คุณค่าจากเรื่องพระอภัยมณี ตอนกำเนิดสุตสาคร

- ก. ให้แง่คิดคติคำสอนใจและคุณธรรม
- ข. สร้างความเพลิดเพลินทำให้เห็นจินตนาการสร้างสรรค์ของผู้แต่ง
- ค. สะท้อนสภาพสังคมเรื่องการใช้ชีวิตคู่สมัยนั้น
- ง. สะท้อนความเชื่อเรื่องบุญและบาป

๑๔. สุดสาครออกเดินทางตามหาพระอภัยมณี แสดงให้เห็นว่าสุดสาครมีคุณธรรมด้านใด

- ก. ความมีเมตตากรุณา
- ข. ความกตัญญู
- ค. ความกล้าหาญ
- ง. ความจงรักภักดี

๑๕. นางเงือกฝากสุดสาครให้พระฤๅษีช่วยเลี้ยงดูตั้งแต่ยังเด็ก นักเรียนคิดว่ากรกระทำของนางเงือกแสดงว่านางเงือกรักลูกหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. ไม่รักเพราะแค้นใจที่พระอภัยมณีทิ้งตนไป
- ข. รักเพราะอยากให้สุดสาครได้รับคำสอนที่ดีจาพระฤๅษี
- ค. ไม่รัก เพราะสุดสาครไม่มีร่างกายเป็นปลาเหมือนตน
- ง. รักเพราะอยากให้สุดสาครมีวิชาจากพระฤๅษีเพื่อจะได้กลับมาแก้แค้นให้ตนที่ถูกพลัดพรากจาก

พระอภัยมณี

๑๖. นักเรียนคิดว่าตัวละครใดจากเรื่องพระอภัยมณีควรเอาเป็นแบบอย่างที่สุดในเรื่องความกล้าหาญ

- ก. สุดสาคร
- ข. พระอภัยมณี
- ค. ซีเปลือย
- ง. นางเงือก

๑๗. ฉากสำคัญของเรื่องน้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุเกิดขึ้นที่ใด

- ก. กลางป่า
- ข. หมู่บ้าน
- ค. ริมลำธาร
- ง. ตลาดสด

๑๘. ข้อใดเปรียบเทียบนิทานและนิทานเทียบสุภาษิตได้ถูกต้อง

- ก. นิทานเป็นเรื่องแต่ง ส่วนนิทานเทียบสุภาษิตเป็นเรื่องจริง
- ข. นิทานแต่งขึ้นเพื่อเล่าเรื่องราว ส่วนนิทานเทียบสุภาษิตแต่งเพื่ออธิบายความสุภาษิต

ค. นิทานเป็นเรื่องเล่าที่มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ส่วนนิทานเทียบสุภาษิตแต่งขึ้นโดยไม่ได้มีการบันทึก

ง. ตัวละครในนิทานมักเป็นสัตว์ ส่วนนิทานเทียบสุภาษิตตัวละครมักเป็นมนุษย์เสมอ

๑๙. ข้อใดเป็นคำขวัญ

ก. เด็กดีเป็นศรีแก่ชาติ เด็กฉลาดชาติเจริญ

ข. พุดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง

ค. เข็นครกขึ้นภูเขา

ง. เกลือจิ้มเกลือ

๒๐. เหตุการณ์ในข้อใดแสดงให้เห็นว่าเกิดจากปัญหาน้ำผึ้งหยดเดียว

ก. ต่อและเติมชกต่อยกันเพราะไม่ชอบหน้ากัน

ข. สายน้ำและสายฟ้าพ้องร้องกันเหตุเพราะเรื่องการยืมเงิน

ค. โรงเรียนชื่อดังถูกสั่งปิดเพียงเพราะนักเรียนทะเลาะกัน

ง. นายตำรวจถูกไล่ออกเพราะละเลยในหน้าที่

๒๑. ข้อใดคือแนวคิดสำคัญจากเรื่องน้ำผึ้งหยดเดียวก่อเหตุ

ก. เรื่องเล็กๆ ก็ทำให้เป็นเรื่องใหญ่ได้

ข. การแตกแยกของสมาชิกย่อมทำให้เกิดความเสียหาย

ค. สิ่งที่หอมหวานอาจเป็นพิษภัยได้

ง. หากคนเพียงคนเดียวในกลุ่มใหญ่ทำผิดก็จะสามารถทำให้ทั้งกลุ่มเสื่อมเสียได้

อ่านข่าวต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามตั้งแต่ข้อ ๒๑ - ๒๓

“เมื่อเวลา 12.30 น. วันที่ 2 ส.ค. 60 ที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล (บช.น.) พล.ต.ท.ศานิตย์ มหถาวร ผบ.บช.น. กล่าวถึงคดีนักศึกษา 2 สถาบันย่านปทุมวันทะเลาะวิวาทแทงกันบาดเจ็บ และเสียชีวิต ว่าขณะนี้พนักงานสอบสวน สน.ปทุมวัน เตรียมยื่นอนุมัติศาลขอออกหมายจับผู้ต้องหา 1 คน ตำรวจจะเร่งรัดประสานอาจารย์เข้ามาพูดคุยเพื่อป้องกันเหตุไม่ให้เกิดเป็นน้ำผึ้งหยดเดียว เรื่องที่เกิดขึ้นอาจเกิดจากความเข้าใจผิดกัน ทั้ง 2 สถาบันตอนนี้ก็มีความรักใคร่กลมเกลียวกัน ที่มีปัญหาก็มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้น การวางกำลังตำรวจเพื่อป้องกันเหตุ มันไม่ได้แก้ที่ต้นเหตุแต่แก้ที่ปลายเหตุ บช.น.ได้มีเพิ่มกำลังและวางกำลังแล้ว แต่จะดูแลได้ทุกตารางนิ้วหรือไม่ เราต้องการความเข้าใจ ถ้าทั้ง 2 สถาบันละเลิกไม่คิดฝังใจในค่านิยมผิดๆ ไม่ตีกันหรือไม่แก้แค้นกัน ถึงจะเป็นการป้องกันระยะยาวได้”

๒๒. จากข่าวข้างต้น นักเรียนคิดว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจะสามารถสร้างความเสียหายที่รุนแรงและขยายวงกว้างกับทั้งสองสถาบันได้หรือไม่

ก. ได้ เพราะอาจทำให้ทั้งสองสถาบันขัดแย้งแตกแยกจากความเกลียดชังที่คนร่วมสถาบันทะเลาะวิวาทกัน

ข. ไม่ได้เพราะปัญหาเกิดจากเพียงนักเรียนเพียงไม่กี่คนในสถาบันเท่านั้น

ค. ไม่ได้เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ต่างฝ่ายต่างไม่รู้จักกันเป็นการส่วนตัว

ง. ได้เพราะคนใหญ่คนโตจะทะเลาะกันเอง

๒๓. เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาน้ำผึ้งหยดเดียว ควรจะแก้ไขปัญหาดังกล่าวกับสำนวนข้อใด

ก. ตัดไฟตั้งแต่ต้นลม

ข. วัวหายล้อมคอก

ค. กว่าถั่วจะสุกกาก็ไหม้

ง. ช้างตายทั้งตัวเอาใบข้าวมาปิด

๒๔. ประเพณีสารทเกิดขึ้นในเดือนใด

ก. เดือนเก้า

ข. เดือนสิบ

ค. เดือนสิบเอ็ด

ง. เดือนสิบสอง

๒๕. นิราศเดือนมีเนื้อหาสำคัญเกี่ยวกับเรื่องใด

ก. ประเพณีไทยในเดือนต่าง ๆ

ข. ชีวิตและความเป็นอยู่ของคนไทยในสมัยนั้น

ค. สถานที่สำคัญในอดีตของเมืองไทย

ง. ความเศร้าเสียใจที่ต้องพลัดพรากจากคนรักของผู้ประพันธ์

๒๖. ในเดือนห้า ควรปฏิบัติตนอย่างไรให้ถูกต้องและเหมาะสม

ก. ทำบุญตักบาตร ขนทรายเข้าวัด แต่งกายสุภาพมิดชิดเมื่อเล่นน้ำ

ข. ทอดผ้าป่า ฟังเทศน์มหาชาติ

ค. ร่วมประเพณีตักบาตรเทโว

ง. ไปลอยกระทงกับครอบครัว ไม่เล่นประทัด

๒๗. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับคำประพันธ์ประเภทนิราศ

ก. การบรรยายพรรณนาตลอดทางต้องมีการรำพันถึงนางอันเป็นที่รัก ถ้าไม่มีต้องสมมติขึ้นจึงจะถูกต้องตามแบบการแต่งนิราศ

ข. การแต่งนิราศไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพลัดพราก หรือความทุกข์เสมอไป สามารถแต่งเป็นเรื่องสนุกสนานได้

ค. นิราศต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรักเท่านั้น

ง. นิราศที่ตั้งชื่อตามตัวละครได้แก่ นิราศอิเหนา และ นิราศภูเขาทอง เป็นต้น

ตอบคำถามจากเพลงวันลอยกระทงตั้งแต่อข้อ ๒๘ - ๓๐

วันเพ็ญเดือนสิบสอง น้ำนองเต็มตลิ่ง

เราทั้งหลายชายหญิง

สนุกกันจริง วันลอยกระทง

ลอย ลอยกระทง ลอย ลอยกระทง

ลอยกระทงกันแล้ว

ขอเชิญน้องแก้วออกมารำวง

รำวงวันลอยกระทง รำวงวันลอยกระทง

บุญจะส่งให้เราสุขใจ บุญจะส่งให้เราสุขใจ

โดยครูแก้ว อัจฉริยะกุล

๒๘. จากเพลงวันลอยกระทงเดือนสิบสองหมายถึงเดือนใด

ก. สิงหาคม

ข. กัญชานาน

ค. พุศิจิกายน

ง. ธันวาคม

๒๙. จากเนื้อเพลงวันลอยกระทง ข้อใดไม่ได้บรรยายถึงบรรยากาศงานวันลอยกระทง

ก. พระจันทร์เต็มดวงส่องสว่างไปทั่วสารทิศสร้างความงดงามและชวนมองแก่ผู้คน

ข. แม่น้ำเจ็บบึงเต็มไปด้วยแสงไฟจากกระทงระยิบระยับ

ค. หนุ่มสาวต่างพากันร้องเพลงรำวงกันอย่างสนุกสนานครื้นเครง

ง. บรรยากาศเงียบสงัดมีเพียงแสงไฟจากเทียนไขในกระทงลอยตามแม่น้ำ

๓๐. ใครปฏิบัติตัวได้ถูกต้องที่สุดเมื่อถึงเทศกาลลอยกระทง

ก. ชะเอมไปลอยกระทงกับพ่อแม่ และใช้กระทงที่ทำจากขนมปังเพื่อไม่ให้แม่น้ำเน่าเสียและเพื่อเป็นอาหารแก่ปลา

ข. ใบบัวใส่เงินลงกระทงจำนวนมากเพื่อจะได้ได้รับผลบุญยิ่งขึ้น

ค. อัญชันปล่อยโคลมลอยเพื่อปล่อยทุกข์โศกและเพื่อนำแสงสว่างในชีวิต

ง. ไหมแก้วถือโอกาสช่วงเทศกาลสร้างความสัมพันธ์อันดีกับเพื่อนโดยการชวนกันไปลอยกระทงจนตี

คืน

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R เพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R เพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. ให้นักเรียนประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R เพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์การประเมินดังนี้

5 หมายถึง พึงพอใจมากที่สุด	4 หมายถึง พึงพอใจมาก
3 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง	2 หมายถึง พึงพอใจน้อย
1 หมายถึง พึงพอใจน้อยที่สุด	

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับประเด็นความพึงพอใจ

ข้อที่	รายละเอียดการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ด้านบรรยากาศ						
1	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม					
2	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน					
3	บรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนเกิดความคิดที่หลากหลาย					
ด้านการจัดการเรียนรู้การอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R						
1	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับเนื้อหา					
2	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการอ่านเพื่อความเข้าใจ					
3	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีโอกาสดแสดงความคิดเห็น					
4	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น					

ประโยชน์ที่ได้รับ						
1	การจัดการเรียนรู้ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่าย					
ข้อที่	รายละเอียดการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
ประโยชน์ที่ได้รับ						
2	การจัดการเรียนรู้ทำให้จำเนื้อหาได้นาน					
3	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นๆ					
4	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านที่สูงขึ้น					
5	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทย					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

นางสาวรวิษญา ศรีมงคล

ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ. 2558

ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ครู กลุ่มสาระภาษาไทย

โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลส์วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่

